

Marijan Bakić

7 DANA 4 RIJEKE

Kolumne s karlovačkog
dnevno-informativnog
portala

Izbor tekstova 2025. – 2026.

7 DANA 4 RIJEKE

**Kolumne s karlovačkog
dnevno-informativnog portala**

Izbor tekstova 2025. - 2026.

7 DANA NA 4 RIJEKE
Kolumne s karlovačkog dnevno-informativnog portala
(Izbor tekstova 2025. -2026.)

Nakladnik
Vlastita naklada

Autor
Marijan Bakić

Grafičko oblikovanje i tisak
Tiskara Pečarić-Radočaj, Karlovac

Naklada
100 primjeraka

ISBN 978-953-95673-5-2

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom
katalogu knjižničnog sustava Bukinet
pod brojem 991005935837909366.

Fotografija Dubovca na koricama
Josip Vuković

Karikatura
Neven Cetinjanin

Karlovac, 2026.

7 DANA 4 RIJEKE

Kolumne s karlovačkog
dnevno-informativnog
portala

Izbor tekstova 2025. - 2026.

Karlovac, 2026.

Sportski puls karlovačkog sporta

Pred vama nije samo zbirka tekstova iz kolumne 7 DANA NA 4 RIJEKE, objavljivane na karlovačkom dnevno-informativnom portalu Kaportal tijekom 2025. i na samom početku 2026. godine. Ovo je i zapis jednoga vremena, kronika godine u kojoj je sport u Karlovcu i njegovoj okolini još jednom pokazao da nije tek niz natjecanja i rezultata, nego dio identiteta grada, njegova trajanja i njegova pamćenja.

Naslov 7 DANA NA 4 RIJEKE nije odabran slučajno. U njemu je sadržana i slika prostora i osjećaj vremena. Četiri rijeke, koje su Karlovcu dale lice i ritam, podsjećaju na stalnost, a sedam dana u tjednu na neprekidno kretanje života. U tom spoju protoka i trajanja nalazi se i smisao ovih zapisa – svjedočanstvo o trudu, vjeri i emocijama koje sportaši ulažu u svaki trening, svaku utakmicu i svaki izlazak na borilište.

Ova knjiga zato nije samo izbor kolumni. Ona je nastavak jednoga dugog novinarskog puta i prirodna poveznica s ranijim knjigama koje su nastajale iz iste potrebe – da se ono što se događa danas ne izgubi sutra. Nastavlja se na zbirke Pogled iz drugog kuta I i II, objavljivane u Karlovačkom listu od 1996. do 2006., zatim na knjigu Pogled iz trećeg kuta, objavljenu 2023. godine povodom pedeset godina moga rada u sportskom novinarstvu, kao i na knjigu Kolumnisti Kaportala, koju sam uredio u suradnji s kolegama kao izbor tekstova petorice autora, objavljenu 2015. godine povodom pete godišnjice Kaportala.

Godina 2025. bila je ispunjena događajima koji će ostati zabilježeni u kronici karlovačkog sporta. Karlovac je postao mirna baza hrvatskih rukometnih reprezentativaca, ali jednako su važni i oni trenuci koji rijetko dopijevaju u velike naslove – pobjede u manjim mjestima naše županije, utakmice na igralištima gdje sport nije spektakl nego način života, i gdje se još uvijek igra zbog pripadnosti, ponosa i radosti.

U ovim kolumnama nastojao sam zabilježiti više od rezultata. Htio sam sačuvati ljude od zaborava – sportašice i sportaše, trenere, sportske djelatnike i navijače. Od legendi poput Jelica Pavličić Štefančić, čiji uspjesi i danas stoje kao trajna mjera sportskog dostojanstva, do mladih nada poput Oscara Kovačića i Eme Hodak, najboljih sportaša Karlovca za 2025. godinu, u kojima se nazire budućnost našega sporta.

Karlovac je grad koji sport ne promatra sa strane. On ga živi. Sport je prisutan u vizurama naših rijeka, u borilištima i sportskim dvoranama, u tribinama na Rakovcu, u prašini nogometnih igrališta od Karlovca do Slunja i Ogulina. Upravo zato ove kolumne nisu samo novinarski zapisi nego i mali pokušaj da se sačuva osjećaj vremena u kojem su nastale. Podsjetnik da sport nisu samo medalje i trofeji, nego i zajedništvo, pamćenje i ponos koji se prenosi s generacije na generaciju.

Vjerujem da će čitatelj, listajući ove stranice, osjetiti barem dio onoga uzbuđenja koje sam osjećao dok su nastajale – prateći ritam naših sportaša sedam dana u tjednu, uz stalni šum naših četiriju rijeka koji u Karlovcu nikada ne prestaje.

Povod za objavu ove zbirke kolumni (2025./26.), jest rukometna monografija koju sam završio u studenom 2025., a objavio u vlastitoj nakladi u ožujku 2026.: 33 godine rukometne priče 1992. – 2025. – Od RK Karlovačka pivovara do HRK Karlovac.

Ako ove stranice pomognu da se barem jedan događaj ne zaboravi, da se barem jedno ime sačuva u pamćenju i da netko tko ih bude čitao za deset, dvadeset ili pedeset godina osjeti kako je sport tada živio u Karlovcu, tada je svrha ove knjige ispunjena.

Knjige o sportu ne završavaju posljednjom stranicom. One tek tada počinju živjeti – u šumu naših rijeka, u ritmu koraka na terenu, u navijanju s tribina, u srcima onih koji ga ljube. Tu, u sjećanju i u emociji, sport nastavlja, trajno.

S poštovanjem i u zahvalnosti,
Marijan Bakić

Karlovac nije slučajno izabran za bazu reprezentativcima gdje mogu u miru trenirati i koncentrirati se na utakmice

15.01.2025

Siječanj je vrijeme za rukomet i ponovno nas trese rukometna groznica! Hrvatska rukometna reprezentacija s velikim optimizmom dočekuje Svjetsko prvenstvo nakon velikih razočaranja na posljednjih nekoliko natjecanja. Posljednju medalju osvojili smo prije pet godina na rukometnom Euru pa se naši rukometaši nadaju pred domaćom publikom vratiti na vrh svjetskog rukometa.

Iz Preloga je hrvatska rukometna vrsta krenula prema Karlovcu gdje je baza momčadi Dagura Sigurdssona tijekom SP-a. Smješteni su u Hotelu Korana Srakovčić, a treniraju u dvorani Ekonomske škole. „Karlovac je izabran kao dobra lokacija gdje možemo biti nasamo i gdje se možemo koncentrirati i pripremati, a i blizu smo Arene gdje igramo“, rekao je hrvatski izbornik. Saznajemo još i da će Islandanin Sigurdsson, ako bude imamo slobodnog vremena, iskoristiti boravak u grada na četiri rijeke za svoj veliki hobi - ribolov.

Reprezentacija u Karlovcu Nije to prvi puta da su najbolji hrvatski rukometaši u Karlovcu. U neovisnoj Hrvatskoj bilježimo dvoboj muških rukometnih reprezentacija Hrvatske i Makedonije u kvalifikacijama za EP 1997. te susret Hrvatske i Bjelorusije u kvalifikacijama za SP 1998. godine. Nakon velike pobjede nad Rumunjskom (34-22), 28. listopada 2010., na startu kvalifikacija za EP 2012. i pred prepunom dvoranom kraj Korane, naša „repka“ u svim je fazama priprema izabirala naš grad za svog domaćina. Krajem listopada 2020. potpisan je ugovor o sponzorstvu između jednog osiguravatelja i najtrofejnijeg hrvatskog sportskog saveza – HRS-a. Sponzorski ugovor je potpisan na konferenciji za novinare koja je održana u Hotelu Korana Srakovčić gdje se rukometna reprezentacija nalazila na pripremama uoči kvalifikacijske utakmice za EP 2012. godine.

Hrvatske rukometašice, brončane s Europskog prvenstva 2020., u lov za plasman na Euro 2024. krenule su iz Karlovca. Naš grad je 11. listopada 2023. bio domaćin prve kvalifikacijske utakmice u kojoj su naše djevojke ugostiti ekipu Grčke. U odličnoj atmosferi, pred jako dobro popunjenim tribinama karlovačkog „Madisona“, Hrvatice su bile puno bolje suparnice i zasluženo došle do uvjerljivog slavlja (32:22).

16. Svjetsko prvenstvo u rukometu za žene 2003. održano je u Hrvatskoj od 2. do 14. prosinca 2003. godine. Odigrano je u 6 gradova, prvi dio natjecanja se igralo u Splitu, Poreču, Karlovcu i Čakovcu, dok je drugi dio bio u Zagrebu i Rijeci. Natjecali su se ukupno 24 ekipe po grupama i kasnije u polufinalu i finalu. Svjetske prvakinje su postale Francuskinje koji su pobijedile ekipu Mađarske (32:29).

Istaknuti karlovački rukometaši S kraja 20. stoljeća zabilježen je niz uspješnih rezultata karlovačkih rukometaša. Reprezentativac bivše države u velikom i malom rukometu bio je Vinko Kampić. Sedamdesetih godina reprezentativci su bili Dubovčaki Jurica Lakić i Damir Čavlović. Rukometašica Helena Lulić nositeljica je srebrne, a rukometaš Valner Franković zlatne kolajne s Mediteranski igra a u Bariju 1997. godine. Na Ol u Atlanti 1996. rukometaši Valner Franković i Vladimir Šujster okitili su se zlatnim medaljama. Igrač RK Karlovačke pivovare Darko Franović bio je član reprezentacije koja je igrala na EP-u. O Ogulincu Luki Cindriću, nekadašnjem igraču HRK Karlovca, sve se zna ...

Karlovcanin Ivan Šnajder bio je prošle godine na popisu hrvatske seniorske reprezentacije za Euro 2024 u odabiru bivšeg izbornika Perkovca, kao igrač ThSV-Eisenach člana 1. Bundeslige. Možda bi savjetnici današnjem izborniku rukometne reprezentacije trebali više pažnje posvetiti hrvatskih igračima koji igraju prvu Bundesligu. Šnajder - „krojač“ uspjeha i karlovačkog kluba, zavrjeđuje biti na popisu izbornika Hrvatske.

Bivši slovenski reprezentativac Hrvat Mario Šoštaric debitirao je na desnom krilu u dresu Hrvatske rukometne reprezentacije u Eidhovenu protiv Nizozemske. Evo i zašto spominjemo Šoštarica? „Moja je cijela obitelj iz Hrvatske i smatramo se Hrvatima. Majka i pokojni otac su iz sela pokraj Slunja, brat se rodio u Karlovcu, a budući da su se odselili 1987. u Sloveniju, ja sam se rodio ondje“, kaže Mario Šoštaric.

Svjetsko rukometno prvenstvo 2025. Prije dolaska u Karlovac Hrvatska je provjeru spremnosti testirala protiv Sjeverne Makedonije u varaždinskoj Areni (27-25) i u susretu sa Slovenijom u zagrebačkoj Areni (33:25).

Tri hrvatska grada (Zagreb, Poreč i Varaždin) ugostit će rukometni spektakl u kojem će nastupiti 32 najbolje ekipe podijeljene u 8 skupina. Prvenstvo počinje 14. siječnja u Danskoj, a potom će se proširiti na Norvešku i Hrvatsku. Hrvatska reprezentacija je u skupini H u Zagrebu. Zagrebačka Arena biti ispunjena do posljednjeg mjesta već 15. siječnja na dan međunarodnog priznanja Hrvatske kada će kapetan Domagoj Duvnjak povesti momčad u prvi susret protiv Bahreina. Dva dana poslije protiv Argentine u istom terminu, a zatim je 19. siječnja, također u 20.30 sati, čeka ih susret s Egiptom. Tri najbolje ekipe iz svake skupine prolaze dalje. Osim što je važno proći dalje, iznimno je bitno prenijeti maksimalan broj bodova.

Rukometna velesila Na svjetskim prvenstvima od 1938. do 1990. godine hrvatski rukometaši su se natjecali za reprezentaciju Jugoslavije. Hrvatska reprezentacija nije nastupila 1993. s obzirom da je uvjet za nastup bio plasman na SP-u 1990., kao i na SP-u B skupine 1992. godine. Hrvatska se na Europsko prvenstvo plasirala 1994. godine gdje je zauzela treće mjesto. Otkad je počela nastupati na međunarodnim natjecanjima Hrvatska je ubrzo stekla status rukometne velesile. Osvojila je svjetsko prvenstvo 2003. u Portugalu te ukupno 3 naslova doprvaka Europe (2008., 2010., 2020.), dvostruki je olimpijski pobjednik (1996., 2004.).

Olimpijska rukometna zlata osvojena 1996. i 2004. godine i dan danas vode se kao jedna od najvećih hrvatskih sportskih dostignuća. Ta dva zlata, uz dva zlata koja su hrvatski rukometaši osvajali 1972. i 1984. predstavljajući Jugoslaviju, izdvajaju Hrvatsku i Rusiju kao jedine dvije reprezentacije koje su 4 puta bile olimpijske pobjednice. S obzirom na to da je Rusija kao samostalna država osvojila samo jedan od tih naslova (ostala 3 kao dio SSSR-a ili ZND-a), hrvatska rukometna reprezentacija je najuspješnija momčad u povijesti rukometnog olimpiзма.

Karlovac – Kolijevka sportskih i novinarskih velikana

12.02.2025.

Karlovac i Karlovačka županija imaju bogatu, premda često nedovoljno istaknutu, povijest u svijetu sporta i novinarstva. Kroz generacije, brojni su pojedinci, rođeni u Karlovcu ili vezani uz njega, svojim radom i postignućima dali su nemjerljiv doprinos ne samo lokalnoj zajednici, već i Hrvatskoj u cjelini. Cilj ove kolumne je podsjetiti na neke od tih velikana, uz isprike svima koje sam nenamjerno izostavio.

Sportski korijeni Karlovca: Od Bučara do olimpijaca Kada govorimo o sportu u Hrvatskoj, nezaobilazno je spomenuti Franju Bučara, oca modernog sporta u Hrvata. Bučar, jedan od najpoznatijih učenika rakovačke Gimnazije, započeo je svoju karijeru upravo u Karlovcu 1890. godine. Ova elitna škola iznjedrila je i druge velikane poput Nikole Tesle, Ljudevita Jonkea, Stjepana Radića, Ivana Gorana Kovačića, braće Seljan, Josipa Vanište, Slavka Goldsteina, pa sve do glumice Zrinke Cvitešić.

Ne, povijest karlovačkog sporta mnogo je dublja. Jeste li znali da su prve Hrvatice sa značajnim ulogama u tjelesnom odgoju i sportu bile Karlovčanka Dragojla Jarnević i Ivana Nanetta Hirschman iz Donje Zeline? Jarnević, velika ilirska književnica i učiteljica, rođena Karlovčanka (1812. – 1875.), bila je i prva hrvatska sportašica! Davne 1843. godine, sa samo 22 godine, bosa se popela na vrh planine Okić, što je povjesničarima sporta dokaz njezine pionirske uloge. Njezina priča, nažalost, često ostaje nedovoljno prepoznata u kontekstu sporta.

Među značajnim ženama vezanim uz sport su Kolinda Grabar Kitarović, članica Međunarodnog olimpijskog odbora (MOK), te Danira Nakić, prva ravnateljica Muzeja sporta. Važan je spomenuti i Gordanu Vlajčić, reprezentativcu u košarci i rukometu, koja danas studentima Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu prenosi znanje o novinarstvu i povijesti radija, ali i Karlovčanka Nikolina Brnjac, bivša ministrica sporta Hrvatske.

Karlovac je iznjedrio i svjetsku atletsku rekorderku Jelicu Pavličić-Štefančić, dobitnicu ugledne „Bučarove nagrade“ za životno djelo. Upravo je ona prije osam godina, povodom 150. godišnjice rođenja dr. Franje Bučara, otkrila spomen ploču ocu hrvatskog sporta u karlovačkoj gimnaziji.

Književni velikani i sport: Neočekivane veze Zanimljiva je i veza između sporta i književnosti, upravo kroz karlovačke korijene. Ivan Mažuranić (1814. – 1890.), hrvatski ban, književnik i pjesnik, utemeljitelj Zagrebačkog sveučilišta, također je bio duboko vezan uz Karlovac. U Karlovcu je 1845. napisao svoje remek-djelo, epski spjev „Smrt Smail-age Čengića“. Mažuranić je 1874. godine, u sklopu reforme školstva, isticao nužnost organiziranja tjelesnog odgoja u osnovnim školama.

Njegova unuka, Ivana Brlić Mažuranić (1874. – 1938.), rođena u Ogulinu, naslijedila je djedovu sklonost poučavanju naraštaja. Iako najpoznatija kao spisateljica za djecu, i sama je pokazivala sklonost tjelesnom odgoju, a Franjo Bučar ju je poticao na bavljenje njime.

Karlovačka novinarska baština: Kroničari sporta i života Karlovac je dao i niz istaknutih novinara koji su svojom perom zabilježili sportsku, ali i opću povijest grada. Mira i Josip-Pepi Đurić, karlovački novinari koji su se preselili u Rijeku, bili su bliski Franji Bučaru. Josip Đurić radio je za radio i Sportske novosti, dok je Mira Đurić vodila sportsku rubriku riječkog Novog lista.

Posebno se ističe Zdravko Švegar (1928.-2018.), koji je 1973. godine osnovao karlovačko dopisništvo Večernjeg lista. Kao profesor komparativne književnosti, pratio je kulturna zbivanja, ali je najveći dio svoje karijere posvetio sportu. Njegova djela „Karlovac grad sporta 1800.-1985.“ i „Dva stoljeća sporta u Karlovcu“ nezaobilazni su izvori za sve ljubitelje sporta i istraživače, poznati po temeljitoj provjeri podataka.

Švegar je u svojoj knjizi „U vrtlogu novinarstva“ zabilježio i desetine drugih poznatih novinara i javnih djelatnika koji su ostavili neizbrisiv trag u karlovačkom novinarstvu. Među njima su: Nina Perić, Vlado Bojkjić, Mićo Mazelle, Josip Vuković, Stevo Maoduš, Ibro Palangić, Branko Ključarić, Ratomir Petković, Milan Rakas, Danko Plevnik, Tomo Vičić, Stevo Sabljarić, Slavko Cvitković, Mladen Stubljar, Frane Mastelić, Slavko Marković, Pero Mrkalj, Bratislav Lebarić, Milan Jakšić, Ivan Fudurić, Damir Neral, Velimir Franić, Zdenko Pomoravec, Tomica Belavić, Josip Grdina, Zorica Netahly, Milorad Božić, Željka Pulez, Goran Gerovac, Zdravko Bičak, Josip Perković, Frane Smojver, Jasminka Kovačević, Mladen Muić, Marijan Bakić, Milan Cimeša, Željko Gvozdić. Novu generaciju predstavljaju Martina Kiseljak, Tanja Papeš, Damir Kundić, Mario Pušić, Tihomir Ivka, Vedran Gvoždak, Ivana Lukačić, Darko Lisac, Branko Obradović, Gordan Tomičić, Dario Smojver, Andriana Bačurin, Krešimir Perušić, Krešimir Perković, Vjekoslav Vrbetić, Marin Bakić.

Sportsko novinarstvo u Hrvatskoj: Karlovački doprinosi Karlovac je imao ključnu ulogu u razvoju sportskog novinarstva na nacionalnoj razini. Miroslav Habunek, urednik sporta u Narodnom listu i glavni urednik Sporta i Sportskih novosti, bio je utemeljitelj Sekcije sportskih novinara Jugoslavije i sportskih novinara Hrvatske (1949.). Bio je prvi predstavnik novinarstva na sastanku u Münchenu (1964.).

Hrvoje Macanović smatra se prvim sportskim novinarom, dok je Miroslav Habunek prvi utemeljitelj liste za tjelesni odgoj i sport. Vladimir Orešković bio je prvi glavni urednik koji je Sportske novosti pretvorio u dnevni list, otvarajući vrata brojnim suradnicima, uključujući i dr. Žarka Dolinara. Upravo za vrijeme Dolinarovog uredništva, Sportske novosti dosezale su nakladu od preko 300 tisuća brojeva, a 9. kolovoza 2025. obilježavaju 80 godina izlazenja.

Kroz povijest, Karlovac je neprekidno dokazivao da je mnogo više od grada na četiri rijeke. Njegovi ljudi su ti koji su, u sportu i novinarstvu, utkali svoje priče u bogatu tapiseriju hrvatske povijesti i sadašnjosti. Hoće li Karlovac i u budućnosti nastaviti biti kolijevka ovakvih talenata?

Lijepo vijesti! Za lokalni sport stižu sredstva iz Ministarstva, više projekata diljem Karlovačke županije idu u realizaciju

19.02.2025

Gradovi – Karlovac, Slunj, Ozalj i Općina Žakanje bit će sufinancirani sredstvima Ministarstva turizma i sporta u 2025. godini. Ministarstvo preko županijskih zajednica potiče sportske udruge, da uz redovne djelatnosti kluba, osiguraju dodatne termine za mlade do 18 godina ...

... Karlovačanin Kruno Karin je stari-novi predsjednik WBSC Europe, a bejzbolaši Olimpije bit će sudionici prve europske Lige prvaka, nešto poput lige prvaka u nogometu. Nakon gotovo 60 godina Konjički klub konačno ide u obnovu i uređenje.

Ministarstvo turizma i sporta dodijelio je 150 ugovora vrijednih 25,5 milijuna eura, namijenjenih za obnovu i izgradnju sportske infrastrukture te održavanje velikih međunarodnih sportskih natjecanja u 2025. godini. Dodijeljeni ugovori potpisani su temeljem odluka o odabiru dostavljenih zahtjeva i projektnih prijedloga na javni poziv za iskaz interesa za spomenute namjene, a radi se o 113 ugovora za obnovu i izgradnju sportske infrastrukture u iznosu od 20 milijuna eura, te 37 ugovora za velika međunarodna sportska natjecanja u iznosu od 5,5 milijuna eura.

U usporedbi s 2024. izdvajanja za ovu namjenu veća su za 100 posto. Od 2018. godine do danas u obnovu ili izgradnju sportske infrastrukture uloženo 45,7 milijuna eura za 453 projekta. Kroz ove projekte u 2025. godini sufinancirat će se izgradnja i obnova 3 atletske staze, 11 teniskih terena, 52 nogometna terena, uključujući velike i male te umjetnu i prirodnu travu, 17 vanjskih sportskih igrališta, 16 sportskih dvorana, 9 vanjskih fitness zona te još 5 sportskih borilišta.

Između ostalog, sufinancira se i niz velikih međunarodnih sportskih natjecanja po kojima je Hrvatska već prepoznata u svijetu, poput ATP Umaga, Hanžekovićevog memorijala ili Svjetskog

gimnastičkog kupa u Osijeku. U ovoj godini osigurano je još gotovo 12,5 milijuna eura za 10 natjecanja, koja će se sufinancirati izravno iz državnog proračuna. Nedavno održano SP u rukometu Vlada je podržala sa sedam milijuna eura.

Pozivu Ministarstva turizma i sporta za sufinanciranje izgradnje, obnove, održavanja, opremanja i rekonstrukcije sportskih građevina u 2025. godini odazvala se Karlovačka županija i gradovi Karlovac, Slunj i Ozalj te Općina Žakanje.

Zajednica Športova Karlovačke Županije potpisala je s Ministarstvom turizma i sporta „Ugovor o sufinanciranju programa razvoja sporta od interesa za jedinicu lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, koji se sufinancira putem županijskih sportskih zajednica u 2025. godini.“ Ukupna vrijednost kojom će Ministarstvo turizma i sporta sufinancirati ovaj program je 350.828,20 eura, što iznosi spomenutih 85 posto ukupne vrijednosti programa. Udruge koje će sudjelovati u ovom programu osigurati će još dodatnih 60.096,74 eura, što ukupno iznosi 412.924,74 eura.

U programskom području Sufinanciranje stručnog kadra, ZŠKŽ kroz ovaj program sufinancira rad 20 trenera u ukupnom iznosu od 222.788,00 eura, dok će sportske udruge osigurati minimalnih 15 posto u iznosu od 40.000,00 eura. U programskom području Sufinanciranje nabavke sportske opreme, ZŠKŽ kroz ovaj program sufinancira nabavku opreme za 36 sportskih udruga što iznosu 128.096,54 eura, dok će sportske udruge osigurati minimalnih 15 posto u iznosu od 22.096,54 eura

Grad Karlovac S 300.000 eura Ministarstvo je podržalo projekt Grada Karlovca, što je najviši mogući iznos bespovratnih sredstava po ovom javnom pozivu. Preostala sredstva izdvojiti će sam Grad Karlovac, koji je u proračunu osigurao 600.000 eura. NK Ilovac će tako za godinu dana imati kompletno rekonstruirano i uređeno igralište s umjetnom travom, obnovljenom ogradom i tribinama. Podloga koja će se projektom postaviti u skladu je s kriterijima FIFA-e. Projektom se postavlja drenaža, podloga i umjetna trava, sanira dio ograde oko nogometnog terena te dio tribina koje će nakon dovršetka projekta, 1. ožujka 2026. godine, biti pristupačne osobama s invaliditetom. Ovime će NK Ilovac ispunjavati uvjete sukladno propozicijama i standardima Hrvatskog nogometnog saveza.

Grad Slunj JE ostvario potporu u vrijednosti 45.000 eura za izgradnju i opremanje vježbališta površine 244 četvornih metra pored pamtrek staze koja je izgrađena lani. Planira ugradnja sjenice, kao i postavljanje osam klupa za sjedanje. Planirani radovi obuhvaćaju postavljanje 12 sprava za vježbanje, od čega su dvije namijenjene osobama s invaliditetom.

Grad Ozalj sufinanciran je s iznosom od 45.000 eura za poligon za ulično tjelesno vježbanje u Ozlju. Od opreme, predviđeno je postavljanje 12 modernih sprava s podlogom protiv stresa, a dvije će biti namijenjene osobama s invaliditetom. Ostvarenjem ovog projekta omogućiti će

se rekreacija i vježbanje na otvorenom. Ujedno, biti će to pogodan prostor za treninge sportaša i za rekreativne aktivnosti stanovništva. Vježbalište na otvorenome (214 četvornih metara) je zamišljeno biti pored nedavno obnovljenog višenamjenskog sportskog igrališta i javne zgrade (Cesta Zrinskih i Frankopana 15).

Općina Žakanje je od Ministarstva osigurala tri stotine tisuće eura za provedbu projekta rekonstrukcije nogometnog igrališta u Žakanju. Planira se ugradnja sustava navodnjavanja, postavljanje novih golova, semafora, tribine i rasvjete. Gradit će se pomoćne prostorije, urediti sanitarni uređaji za osobe smanjene pokretljivosti te muški i ženski sanitarni čvor. Ujedno se planira izgraditi parkiralište, a nabavit će se i sportska oprema te sportski rekviziti. Ukupna površina zahvata iznosi 9768,75 četvornih metara.

Krunoslav Karin dobio je novi četverogodišnji mandat čelnika europskog baseballa i softballa. WBSC Europe okuplja predstavnike nacionalnih saveza iz cijele Europe. Protukandidat Karinu za mjesto predsjednika Federacije bio je Litavac Kuodis Remigijus. U izboru je sudjelovalo 64 delegata. Karin je dobio potporu 38 delegata, a njegov protukandidat 26 delegata. Novi potpredsjednici Europske baseball/softball federacije su iz Nizozemske, Češke i Bugarske. Kongres je održan u Zagrebu, a ove godine je 10 godina kako je glavni ured WBSC Europe u Zagrebu čime su Zagreb i Hrvatska upisani na europsku baseball i softball kartu.

Novi format Bejbolaši Olimpije bit će sudionici prve europske Lige prvaka. Radi se o obnovljenom natjecanju novog formata u kojem će se šest europskih prvaka - klubova boriti za titulu klupskog prvaka Europe. Nešto poput lige prvaka u nogometu. Igra se ligaškim sistemom od 17. svibnja do 6. srpnja, nakon čega će uslijediti i finalna utakmica 30. srpnja. Budući da sustav predviđa odigravanje večernjih utakmica, a kako karlovačko igralište 4 Rijeke nema reflektore, Olimpija će nažalost sve susrete morati igrati u gostima.

Konjički klub Karlovac je ušao u 58. godinu postojanja, a od 1967., kad je osnovan, u zgradu se nije ulagalo u obnovu. Nakon gotovo 60 godina klub konačno ide u obnovu i uređenje. Radovi na obnovi zgrade staje završit će za tri mjeseca, a Grad Karlovac je za njih izdvojio 118.984 eura. U okviru svojih mogućnosti klub je osiguravao osnovno funkcioniranje zgrade, ali na prvom mjestu su bili i ostali konji i korisnici. Najmlađi korisnici su djeca s teškoćama u razvoju koja imaju priliku već više od 20 godina sudjelovati u programu terapijskog jahanja, a od proljeća bi to trebalo biti u puno kvalitetnijem i sigurnijem okruženju.

Sport je život i život je sport, isprepleteni su u svim sferama

26.02.2025.

Godišnje oko 150 studenata Veleučilišta u Karlovcu sudjeluje u radu Udruge VuK, dok ih osamdesetak sudjeluje i na natjecanjima.

„Sport nije sam za sebe, isprepleten je sa svim aspektima života te x uvijek utječe na y a često x i y ovisе o z“. Ovaj kratki uvod napisao je mr. Kineziologije Šimun Caktaš, bivši nogometaš koji radi kao kondicijski trener, a što mi je poslužilo za temu ove kolumne.

Malo neobična tema Školovanje je neizostavan dio ljudskog života. U prosjeku, svaka osoba bila sportaš ili ne, provede 12 godina školovanja te još dodatnih 5 godina ako se odluči za fakultet. Napisano je pravilo da su uspješni profesionalni sportaši često zanemarivali školovanje, što zbog sportskih obaveza što zbog razmišljanja: „Što će mi škola, pa ja ću biti profesionalni sportaš“. Školstvo kroz programe priprema djecu za život a tako bi trebalo i mlade sportaše za sport. Kada bi im se moglo ukazivati na primjer o uspjehu i neuspjehu, o postavljanju ciljeva, o motivaciji te još o mnogo tema.

Sveučilište u Zagrebu završilo je akademsku godinu 2023./2024. kao vodeće sveučilište u Europi po broju medalja koje su studentice i studenti osvojili nastupajući na europskim sveučilišnim prvenstvima. Također, dobitnik je dviju prestižnih nagrada Europske sveučilišne sportske organizacije (EUSA) za najbolje europsko sportsko sveučilište i za najaktivnije europsko sportsko sveučilište u 2023. godini. Sveučilište u Zagrebu i Zagrebački akademski sportski savez organizirali su u akademskoj godini 2023./2024. više od 20 sportskih natjecanja na lokalnoj razini za visoka učilišta. Na njima je sudjelovalo više od 300 ekipa i više od 5000 studenata. Na nacionalnoj razini, Sveučilište u Zagrebu osvojilo je 34 medalje, a na međunarodnoj razini 30 medalja, čime su ukupno osvojene čak 64 medalje u jednoj akademskoj godini.

Inače, u okviru sustava UniSport Zagreb u prošloj su akademskoj godini održana natjecanja u ukupno 25 sportova. Na tim su natjecanjima sudjelovale ekipe s čak 44 visoka učilišta koja djeluju na području Zagreba.

Sport na Veleučilištu u Karlovcu započeo je odmah nakon osnutka Veleučilišta 2004. godine kad se osniva Sportski savez VuK koji kasnije prelazi u Sportsku udruhu Veleučilišta u Karlovcu pod kojim nazivom se studenti natječu u krovnoj organizaciji studentskog sporta u RH, Hrvatskom akademskom sportskom savezu (HASS). Područje djelovanja jesu sport, sudjelovanje u sportskim natjecanjima, sportska rekreacija, organiziranje i provođenje sportskih natjecanja i sportskih priredbi. Cilj i zadatak je promicanje, unapređenje, omasovljenje i organizirani razvitak sporta na Veleučilištu u Karlovcu.

Studenti veleučilišta u Karlovcu (VuK) dosad su ostvarivali uspjehe na Unisport prvenstvima i kup natjecanjima Hrvatske. Kroz interna natjecanja i kroz kvalifikacije svake godine studenti se izbore za nastup na najvećem sportskom studentskom natjecanju Unisport finals, a ako tu ostvare uspjeh, stječu pravo sudjelovanju i na Europskom prvenstvu (EUSA).

„Studenti VuK-a su imali uspjehe u košarci, košarci 3x3, futsalu, ženskoj i muškoj odbojci, odbojci na pijesku, stolnom tenisu, individualnim sportovima taekwondou, karatu i judu. U tim su sportovima osvajali medalje na razini Hrvatske. Od velikih natjecanja treba izdvojiti nastupe na europskim prvenstvima odbojkaša, košarkaša i na svjetskim prvenstvima, također košarkaša te nastup na studentskoj Univerzijadi u Koreji u taekwondou. Posljednji nastup na EUSA prvenstvu imali su košarkaši 3x3 prije tri godine u Debrecenu u Mađarskoj“, kaže prof. Marko Prahović.

U suradnji s Veleučilištem u Karlovcu, Studentski centar Karlovac i KŠZ, Sportska udruga Veleučilišta osigurava termine u dvoranama za trening i pripreme studenata kao i svu potrebitu opremu i rekvizite za održavanje nastave i natjecanja. Godišnje oko 150 studenata Veleučilišta sudjeluje u radu Udruge, dok ih 80-ak sudjeluje i na natjecanjima.

Škola važna za sportaše U SuperSport ligi imamo igrača koji kroz nogomet realno neće moći osigurati egzistenciju, a školovanje će im nakon karijere otvoriti pregršt prostora za nove, poslovne izazove, pa je edukacije u nogometu sve veća. Nogometni sindikat već niz godina vodi veliku brigu o školovanju svojih članova“, pišu Sportske novosti. Hrvatska udruga Nogometni sindikat (HUNS) je godinama posvećena i obrazovanju svojih članova - nogometaša. Članovima HUNS-a omogućeno je 50 posto popusta na školarinu. „Postigli smo to da se i nogometaši naveliko školuju, a svi znamo kakvu to ima vrijednost ne samo za njih i sport, nego i za kompletno društvo. Svi će oni jednog će dana biti u sportu, imat ćemo školovane i kvalificirane djelatnike koji će svojim radom i znanjem pomoći snaženju sporta, a biti i motiv novim generacijama da slijede njihov put.“, kazao je Mario Jurić, predsjednik HUNS-a, koji od 2013. kontinuirano ulaže u školovanje svojih članova.

Veleučilište Aspira u Zagrebu i Splitu nastoje privući sportaše kako bi omogućili profesionalnim sportašima edukaciju i obrazovanje kroz stručni studij Sportskog menadžmenta. Ova suradnja nastoji omogućiti sportašima razvoj vještina potrebnih za uspješnu karijeru nakon sportske karijere. Trenutno je 24 aktivna nogometaša kojima su pomogli da studiraju.

Od 2013. krenulo se sa školovanjem na UCN-u (University College of Northern Denmark) na kojem je ukupno bilo 40 studenata koji su studirali na temelju HUNS-ove i FIFPRO-ove stipendije gdje je jedna godina studiranja koštala 1.000 eura, dok je redovna cijena bila 8.000 eura po godini. „Rezultat toga jesu fakultetski obrazovani članovi koji rade u Hajduku (Fabjan Tomić), Osijeku (Mislav Leko), Rudešu (Matej Mlakić), Varaždinu (Dino Kresinger i Srebrenko Posavec)... Goran Ljubojević s UEFA PRO licencom radi kao koordinator u sportskom savezu gluhih, Vedran Nakić radi u Njemačkoj za Adidas itd.

Danas gotovo i nema sportske discipline a da u njoj ne participiraju žene

05.03.2025

Ujedinjeni narodi su 1975. godine proglasili 8. ožujka Međunarodnim danom žena, a Europski parlament desetljećima se bori za ravnopravnost spolova. Na ovaj dan slave se društvena, ekonomska, kulturna, sportska i politička dostignuća žena. U subotu 8. ožujka Međunarodni je dan žena, a nama je i prilika da ovu kolumnu posvetimo ženama u karlovačkom sportu.

Naime, žene u sportu više nisu toliko zanemarene jer je danas primjerice sasvim normalno da djevojčice igraju i treniraju nogomet u muškom nogometnom klubu do svoje 13. godine, a to provodi sve više klubova.

Krajem prošle godine u Kinu Edison održana je deveta edukativna radionica projekta „Glas žena u sportu“, radionica kojima je glavni cilj boljitak prezentacije sporta i sportašica u medijima i na društvenim mrežama te njihovo kvalitetnije komuniciranje s predstavnicima medija. Radionice su prije Karlovca održane u Rijeci, Zagrebu, Splitu, Osijeku, Puli, Zadru, Šibeniku i Dubrovniku.

„Glas žena u sportu“ Komisije za ravnopravnost spolova u sportu Hrvatskog olimpijskog odbora (HOO) i razgovor na uvijek aktualnu temu zastupljenosti žena u sportu i ženskog sporta u medijima, namijenjen je prvenstveno sportašicama, sutkinjama, trenericama i djelatnicama u sportskoj administraciji, ali i svima ostalima, pa i sportskim novinarima. Cilj edukativne radionice je poboljšanje prezentacije sporta i sportašica u objavama na društvenim mrežama, kvalitetnije komuniciranje s predstavnicima medija te priprema sadržaja koji se želi podijeliti s javnošću i medijima.

Danas gotovo i nema sportske discipline a da u njoj ne participiraju žene. One su, apsolutno, nezaobilazan i nadasve značajan faktor u svakom sportu. Kao aktivne sportašica, ili kao sportske djelatnice koje udaraju poseban pečat. Zato su vrijedne goleme pozornosti te isto takvog priznanja i poštovanja. U Karlovcu i Karlovačkoj županiji od proslavljene svjetske rekorderke Jelice Pavličić Štefančić do mlade i talentirane veslačice Eme Hodak i tekvondašice Matee Magdić, gotovo 50 žena na raznim funkcijama u sportu.

Žene u karlovačkom sportu Atletičarka Katarina Smiljanec, najuspješnija sportašica Karlovca za prošlu godinu. Uspješne sportašice jesu odbojkašica Lara Malović i tekvondašica Matea Magdić. Najuspješnija mlada sportašica je odbojkašica Maja Milovanović, a uspješne mlade sportašice jesu veslačica Ema Hodak, Iva Kirinčić članica Mačevalačkog kluba, karatašica Lucija Šegavić i tekvondašica Lara Tuškan.

Bivša gimnastičarka a danas trenerica Tina Kučan iza čijeg se uspješnog trenerskog rada rodila prvakinja Petra Furač, kasnije i najbolja sportašica grada i županije, a danas trenerica. U gimnastičkom sportu godinama je Lola Borovček, a Marija Štedul osnovala je pri OŠ Dubovac novi gimnastički klub u kojem okuplja djecu i prenosi im svoje iskustvo bivše gimnastičarke. U toj školi je zaposlena, a aktivna u atletici je Alenka Belčić. Trenerice atletike jesu bivše rekorderke Katica Mataković-Milčić i Ana Guštin-Dragojević

te uspješne atletičarke Lea Novković i Helena Valentić. Članica AK Karlovac i Upravnog odbora KŠZ Renata Novosel vlasnica je dvoranskog svjetskog rekorda u skoku u dalj u kategoriji W55. Predsjednica NO KŠZ je Iva Zlatić. U odbojkaškom sportu ističu se Ines Curman i Irena Zdjelar. Marina Capan odana je rekreaciji kao i Gabrijela Šalković, Marijana Grbac, Željka Cunić Milošević, Darinka Vučković, Andrea Grman Fanfani, Zrinka Pavlov, Nikolina Smajla, Danica Bago, Jadranka Belavić i najdulgovječnija među njima Jadranka Protić. Sanja Ninković-Oroši profesionalna je tajnica Udruge školskog sporta. Važna karika u karlovačkoj košarci već desetljećima je Kristina Peris, a u inline hokeju Andreja Barberić. Romija Radočaj-Naglić i Snježana Podvinski aktivno djeluju sa sportašima s invaliditetom. U Baseball klubu Olimpija sportske djelatnice jesu Nataša i Petra Karin. Tatjana Rašić je trenerica seniorske momčadi rukometaša Karlovca, a dopredsjednica kluba je Anamarija Radočaj. Vrijedna članica RK Škola rukometa Karlovac je Ksenija Stepić. Agilna predsjednica ŽNK 4 Rijeke je Nikolina Zorinić. Jasenka Štimac je trenerica kuglačica Karlovac. Svetlana Gvozdić respektabilan je međunarodni taekwondo sudac. U taekwondo sportu aktivne su još i Mateja Kunović i Matea Beršinić. U streljaštvu Stefanija Klokočki i Lana Krnić, tenisačica Andrijana Lekaj i kikboksaičica Lara Mihalić. Ljilja Vokić je godinama alfa karlovačkog konjičkog kluba. Anja Santini Mikulić, članica PD Dubovac i PK Fothia iz Zagreba te hrvatske reprezentacije u sportskom penjanju po umjetnoj stijeni. Lidija Čorak je aktivna tajnica u Klubu športskih ribolovaca Korana. I na kraju dvije rekorderke – svjetska atletska rekorderka Jelica Pavličić-Štefančić i tajnica KŠZ Marijeta Čelić, jedina je Karlovčanka koja je dosad izabrana za najbolju sportašica u izboru HOO-a.

Još je mnogo Karlovčanki aktivno u kolektivnim sportovima - odbojkašice, rukometašice, kuglačice, hokejašice, nogometašice ...

Rajko Janjanin je odlučan: 'Da, siguran sam da će Dinamo biti prvak!'

12.03.2025

Proteklog vikenda u proljetni nastavak prvenstva krenuli su klubovi županijskih nogometnih liga. Kod prvoligaša vodeći Ogulin slavio je u Mostanju protiv posljednjeg na ljestvici Barilovića, a kod drugoligaša vodeća Petrova gora pobijedila je u Tuškanima, posljednje plasiranu momčad.

NK Ilovac i NK Vojnić Momčad iz „Šervudske šume“ može biti zadovoljna otvaranjem proljetnog dijela sezone 4. NL Središte A. Nakon prošlotjednog slavlja kod Odre, prošli tjedan opet su slavili na gostovanju kod dugogodišnjeg prvoligaša i nekadašnjeg prvaka Hrvatske iz 2002. NK Zagreb koji se danas, nažalost, bori se za ostanak u društvu petoligaša. S 23 boda NK Ilovac je sada sa znatno boljom bodovnom razlikom pred momčadima s dna ljestvice pa se „lakše diše“ što se ne bi moglo reći za NK Vojnić '95 koji je proljeće otvorio s tri poraza, uključivši i zaostali susret protiv NK Devetke. Nakon poraza u prvom proljetnom kolu od prvoplasiranog Španskog, u prošlom kolu izgubili su na domaćem travnjaku od iz zagrebačkog Prečkog. S 19 bodova su nezgodnijoj situaciji od, npr. Ilovca.

NK Karlovac 1919 Novi uspjeh zabilježili su karlovački nogometaš u 18. kolu SuperSport 2. NL na gostovanju u Dugom Selu. Nakon osvojenog boda u Ždralovima i uvjerljive domaće pobjede protiv sisačke Segeste, slavili u Dugom Selu. Pogled na vrh ljestvice gdje je velika gužva, izdvajaju se drugoplasirani Bjelovar te treći odnosno četvrti Karlovac i Mladost Ždralovi s po 35 bodova. U sljedećem kolu, narednog vikenda, Karlovac 1919 će na „Čavleku“, u derbiju kola, ugostiti prvoplasiranu momčad Hrvaca koja ima 36 bodova i tu će se najbolje vidjeti ide li Pamićeva momčad u željenom smjeru.

A da li u dobrom smjeru ide trener Igor Pamić? Naime, trener NK Karlovca 1919 bio je najavljen na predavljanju knjige Dražena Krušelja ali nije došao, opravdali ga „obvezama u klubu“. Nažalost, to nikoga ne iznenađuje jer Pamiću to nije prvi put da se ne odaziva na slične pozive lokalne zajednice ...

Tema je knjiga „Imamo Dinamo ...“ Niti su NK Karlovac, NK Ilovac, NK Vojnić i prvenstvo NSKŽ tema ove kolumne. Tema je knjiga o usponu i padu Mamićeva Dinama iz pera Dražena Krušelja, sportskog novinara Jutarnjeg lista, a ne opetovani nedolazak Pamića na događaje lokalne sredine u kojoj radi. Taj nedolazak, dakako, nikako ne može zasjeniti ono lijepo što se u ponedjeljak u predvečerje događalo u Gradskoj knjižnici u Karlovcu.

Zato je autorov gost je bio Rajko Janjanin, karlovački igrač bogate nogometne karijere koji je pet godina igrao za Dinamo (od 1975. do 1980.) i u 209 nastupa postigao je 21 gol. Kasnije je bio prvotimac beogradske Zvezde i grčkog AEK-a, a na zalasku karijere odigrao je polusezonu u Karlovcu, u kojem danas vodi ekipu pionira. Kazao je da je poznao Mamića koji ga je znao

kontaktirati raspitujući se o grčkim igračima, ili kada bi Dinamo dolazio igrati utakmice u Grčku, a i da su grčki novinari hvalili njegovo vođenje Dinama.

„Trebalo je zaokružiti priču jednog čovjeka kada je Mamić nakon 20 godina vladavine Dinamom i de facto cijelim hrvatskim nogometom otišao. To me je potaknulo da sve to uobličim da ne ostane samo na razini dnevnih tiskovina koje se lako zaborave. Svakom će ona biti zanimljiva. Značaj ove knjige je velik, jer i Dinamo je velik. Radi se o prvorazrednom javnom interesu“, rekao je Krušelj.

Mamić je počeo kao kadet ili junior koji nije prošao selekciju, za razliku od njegova dva brata koji su bili talentirani i realizirani nogometaši. „Prvi put se Mamić pojavljuje kao potencijalni mecena još osamdesetih godina u društvu Ćire Blaževića, a odlučnije pokušava ući u klub devedesetih, u vrijeme privatizacije iz 1992./1993. koju je Franjo Tuđman suspendirao“. Iz tog doba potječe i anegdota u kojoj je Mamić Franji Tuđmanu, navodno, poklonio krivotvorinu skupocjenog ručnog sata.

Na vrhuncu moći Mamić je imao više od 50 igrača ... Kako se dijelio novac od transfera Dinamovih igrača detaljno se opisuje. Knjiga govori o dugoj i napornoj „demontaži“ Zdravka Mamića i njegovih sljedbenika iz struktura vlasti kluba iz Maksimira, a odnose se na turbulentno razdoblje Mamićeve vladavine, na sve faze njegova upravljanja klubom, sve do bijega iz Hrvatske i pravomoćne presude za izvlačenje novca iz Dinama, do dolaska na vlast aktualne garniture s Velimirom Zajecom, legendom maksimirskog kluba.

Novinar Krušelj tvrdi i kako je netočna “sto puta ponovljena priča da bi Dinamo u to vrijeme bankrotirao bez Mamićevih novaca i pozajmica koje je Barišić dobio od Siemens’a”. “Iz svega što se vidi, ne bi. Na to je upozoravao i Mirko Novosel, tada direktor kluba, koji je govorio da se ne treba zavaravati i trčati pred rudo, jer novci dolaze. Ali, nisu ga slušali”.

Jednoglasni da će Dinamo prvak Krušelj je opisao i kako je Mamić osnovao agenciju za trgovinu igračima. „Mamić je raniju Dinamovu praksu da 50 posto novca od transfera dobiva igrač promijenio tako da se od tog novca namirivao i on. Bilo je i transfera u kojima bi iznos koji pripada igraču otkupio za minoran novac, a ostatak prisvojio“. Dinamo je u Mamićevo vrijeme “izrastao u najbolji klub na Balkanu”, a iz konteksta knjige je jasno „da je Mamić negativac, ali nije ni protivnik, jer je napravio puno korisnoga za Dinamo“.

Publika u kojoj su u većini bili nazočni bivši karlovački nogometaši i prijatelji Dinama, zanimalo je hoće li biti prvak. „Pobjeda u Koprivnici je možda nagovještaj obrane titule“ kazao je Krušelj. Rajko Janjanin je odlučan: „Da, siguran sam da će Dinamo biti prvak!“ Jednoglasni su da će Dinamo na kraju biti prvak.

Rekapitulacija izbora laureata sporta za 2024. - od četiri naslova tri za Karlovac, jedan za Dugu Resu

19.03.2025

Svake godine, nakon što gradovi proglase svoje laureate sporta na kraju to učini i krovna sportska udruga u Karlovačke županije. Dakle, nakon Karlovca, Ogulina, Duga Rese, Slunja i Ozlja to je učinila i ŽŠKŽ izabrala laureata sporta Karlovačke županije za 2024. godinu.

Zajednica sportova Karlovačke županije u svom sastavu ima pet sportskih zajednica koje djeluju na područjima gradova Karlovca, Ogulina, Duga Rese, Ozlja i Slunja. Pored sportskih zajednica na području županije djeluju i strukovni sportski savezi i to u 17 različitih sportova te Parasporski savez KŽ, ukupno 24 članice. U sastavu županije je i Školski sportski savez KŽ. Djeluju 240 sportskih klubova i udruga, ima oko 6000 registriranih sportaša, a rekreativno se bave sportom preko 8000 sportaša.

Karlovačka Županija Za najbolju sportašicu izabrana je atletičarka Karlovca s američko-hrvatskom adresom Katarina Smiljanec. Najbolji sportaš je bejzbolaš karlovačke Olimpije Phillip Smith, Amerikanac s hrvatskim državljanstvom i reprezentativac Hrvatske. Najuspješnija ženska ekipa je dugoreški STK Aqueastil, a naslov najbolje momčadi ponio je BK Olimpija iz Karlovca.

Karlovac Najbolji je sportaš u gradu na 8 obala je Amerikanac Phillip Smith koji je zavolio Karlovac prije 10 godina kad je došao iz Kenta (Ohio) i tu postao karlovački zet. Sa suprugom i djecom živi u Draganiću odakle potječe Bill Belichick, slavni trener američkog nogometa. Atletičarka Karlovca Katarina Smiljanec, najbolja je sportašica. Ekipni naslovi otišli su u ruke bejzbolaša Olimpije i odbojkašica Kelteksa. Najviše priznanja otišlo je odbojkaškom i taekwondo sportu (6), zatim u veslanje (5), atletiku i baseball (4), mačevanje (3), gimnastiku, košarku, kuglanje, karate (2), a ostalima je pripalo po jedno priznanje.

OGULIN Za najboljeg sportaša Ogulina i k tomu još rodnog grada poznate hrvatske spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić izabran je nogometaš Patrik Poljak, višestruki i trenutno najbolji strijelac 1. Županijske lige. Naslov najbolje sportašice ponela je 17-godišnja kuglačica Isabel Kirasić nakon odličnih igara za seniorke u 2. HKL zapad. Najbolji klub je Auto klub Klek, osvajanjem trećeg mjesta u disciplini kronometar, a najbolja ženska ekipa su kuglačice Ogulina.

DUGA RESA Iskusna stolnotenisačica Han Xue Vukelja i strijelac Filip Brinski proglašeni su za najbolje pojedince sporta u gradu na Mrežnici koji se još može podičiti i time da je rodni grad jednog od najboljih stolnotenisača Hrvatske i svijeta Antunom-Tovom Stipančićem. Za najbolji klub u 2024. proglašen je STK Aquaestil. Posebnom nagradom Izvršnog odbora Sportske zajednice nagradio je Dječji vrtić Duga Resa i Stolnoteniski klub Duga Resa.

SLUNJ Lucija Bakalar iz KBK Tigar i Željko Jareb iz ŠRD Slunjčica najbolji su sportaši rodnog grada Milana Neralića, prvog Hrvata vlasnika olimpijske medalje. Najuspješniji klub u prošloj godini je Kuglački klub Korana. Priznanje za dugogodišnji rad u sportu dobio je Zdravko Begović iz Kickboxing kluba Sokol, a priznanje „Srce za Slunj-Nikola Živčić“ zaslužio je Nikola Požega-Zec.

OZALJ Najbolja sportašica grada poznatog po prelijepom zrinško-frankopanskom dvorcu iznad rijeke Kupe u kojemu stoluje Družba hrvatskoga zmaja te slikarici Slavi Raškaj je Jadranka Meglajec kuglačica ŽKK Kupe, a za najboljeg sportaša proglašen je Dražen Krznarić automobilist Auto kluba Ozlja. Ženski kuglački klub Kupa najuspješnija je ekipa u prošloj godini.

Hrvatski zbor sportskih novinara Dan, trenutak koji naša strukovna organizacija, Hrvatski zbor sportskih novinara (HZSN) obilježava godišnjim Saborom kojeg slijedi svečani dio: dodjela godišnjih priznanja najboljima među nama u prethodnoj godini. Onim našim kolegicama i kolegama koji su se svojim pisanjem, izvješćivanjem, radijskim i televizijskim emisijama, priložima ili pak u publicističkom radu istaknuli, slaveći primarno sport kao takav, s naglaskom jasno na hrvatski sport. Uz još jedan važan, presudan detalj: stručnost i profesionalnost u radu.

Bivši urednik sportske redakcije HINE Ante Drpić dobitnik je nagrade za životno djelo Hrvatskog zbora sportskih novinara (HZSN), dok je novinar godine Dražen Brajdić iz Večernjeg lista. Tradicionalna nagrada Milka Babović pripala je Katarini Blažević iz Novog lista. Priznanje HZSN-a za suradnju s medijima otišla je zlatnoj olimpijki, džudašici Barbari Matić. Priznanje za publicistiku podijelile su dvije knjige - Miroslava Tomaševića i Mire Para "Bilo je to najljepše proljeće mog života", te "Ratni Hajduk" Jurice Gizdića, dok je posebno priznanje za sportsku publicistiku dobila "Olimpijska početcnica", autorice Ane Popovčić i ilustratorice Lare Žigić. Ivan Forjan (Nova TV) dobitnik je priznanja za rad na društvenim mrežama, priznanje za fotografiju pripalo je Slobodanu Kadiću (Total Croatia News), a priznanje za priču dobio je Slaven Alfirević (Slobodna Dalmacija). Priznanjima su nagrađeni i Valentina Miletić (MAX Sport) za TV-novinarstvo, Edin Mahmuljin (HRT) za TV-reportažu, Branko Tabak (Basketball.hr) za komentar, te Damir Mrvec (Večernji list) za intervju.

42. Sabor kojim je predsjedao Jura Ozmec, čelni čovjek ove udruge i dodjela nagrada HZSN upričena u ponedjeljak, u prostorijama H00-a, što je i adresa naše strukovne organizacije, odnosila se na olimpijsku godinu 2024., no kako je u radnom dijelu Sabora HZSN-a, istaknuo kolega Jovan Kosijer, umirovljeni novinar SN, godina 2025. je od osobitog značaja za hrvatsko sportsko novinarstvo. Godina u kojoj je prije 80 godina utemeljena organizacija sportskih novinara na prostoru nekadašnje države, a temeljem koje su dakako hrvatske kolegice i kolege postale članom AIPS-a (Međunarodne udruge sportskih novinara). No, 2025. se navršava i velik, značajan jubilej za povijest hrvatskog sporta. Za manje od pet mjeseci (9. kolovoza) navršit će se 80. obljetnica od izlaska prvog broja današnjih Sportskih novosti. Apsolutnog nukleusa sportskog novinarstva u Hrvata.

NK Karlovac više nema pravo na kiks, a i pitanje je dokle još doseže „kredit“ treneru Pamiću na klupi karlovačkog drugoligaša?!

26.03.2025

Odbojkašicama Kelteksa predstoje kvalifikacije, a rukometašima Karlovca još mali tračak nade da bi u subotu u Karlovcu s Metkvcima pobjedom možda mogli izbjeći kvalifikacije. Nogometaši Karlovca sve su dalje od Prve lige ...

Vatreni Hrvatska je nakon drame jedanaesteraca protiv Francuske ostala bez plasmana na Final Four Lige nacija, no utješna nagrada može im biti lakša skupina u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo 2026. Naime, Luka Modrić i društvo igrat će u skupini L s Češkom, Crnom Gorom, Farskim Otcima i Gibraltalom, a prve utakmice kvalifikacija na rasporedu su već ovog lipnja. Izravan plasman na SP u SAD-u, Kanadi i Meksiku imaju samo prvoplasirane reprezentacije iz svake skupine, a nadamo se da će to biti Hrvatska. U prilog nam ide još jedan nevjerojatan podatak o najopasnijem suparniku iz skupine, Češkoj koja se, naime, samo jednom plasirala na Svjetsko prvenstvo od 1998. do danas. Bilo je to 2006. godine kad su uspjeli otići na SP u Njemačku, a usporedbe radi, od 1996. pa sve do danas nisu propustili ni jedno jedino Europsko prvenstvo. Pa valjda nismo toliko loše sreće da će sad otići izravno na SP, a da ćemo mi morati tražiti plasman na veliki turnir u dodatnim kvalifikacijama. Izvršni odbor HNS-a donio je odluku da će se lipanjska utakmica Hrvatske i Češke odigrati 9. lipnja s početkom u 20:45 sati na osječkoj Opus Areni.

Mlada reprezentacija u Karlovcu Karlovački gradonačelnik Damir Mandić upriličio je prijem za delegaciju mlade hrvatske U-17 reprezentacije koja je u Karlovcu ostvarila dvije pobjede (Ukrajina 2:1, Slovačka 2:1) u okviru kvalifikacijskog mini-turnira na putu prema plasmanu na Europsko prvenstvo u Albaniji. Suradnja HNS i grada Karlovca već godinama donosi pozitivne rezultate, što se posebno vidi kroz aktivnosti NSKŽ na području infrastrukturnog uređenja. Trenutačno je u tijeku izgradnja novog travnjaka na Turnju, dok se na Ilovcu postavlja umjetna trava i vanjska rasvjeta, što će dodatno unaprijediti uvjete za razvoj mladih nogometaša.

Igor Pamić NK Karlovac 1919 se propustima doveo u vrlo nezavidnu situaciju. Sezona im se urušila, prvo domaćim porazom od Hrvaca, a i prošli vikend u Pločama kod Jadrana LP. Tako su se u samo dva kola poprilično smanjile nade nogometaša trenera Igora Pamića da bi ove sezone ipak mogli ostvariti plasman u SuperSport 1. NL. Sada su na šestom mjestu ljestvice, prve Hrvace imaju 7, a Mladost iz Ždralova 6 bodova prednosti ali i bolji međusobni sraz nad karlovačkom ekipom. U igri nije malo, još je 30 bodova i svašta se još može promijeniti. No, dvije prvoplasirane momčadi dosta su odmakle a plavo-bijelima je potrebna najmanje drugo mjesto kako bi barem dohvatili kvalifikacije. Zato NK Karlovac 1919 više nema pravo na kiks, a ako u petak izgube u Puli gdje igraju s Uljanikom, postavlja se pitanje dokle uopće doseže „kredit“ treneru Pamiću na klupi

karlovačkog drugoligaša kojemu je Uprava kluba za ovu njima itekako važnu sezonu omogućila solidna pojačanja.

Rukometasi Karlovca Peto kolo Lige za ostanak bilo je jako zanimljivo. Kada izgube dvije od tri vodeće ekipe, onda jasno je da su susreti odigrani s mnogo uzbuđenja. Osijek je srušio Goricu, a Varaždin 1930 dobio Rudar u Rudama. U derbiju začelja, već otpisani Metković-Zalmo osvojio je vrijedne bodove protiv Dubrave, a Zamet nastavio izvrstan niz i jedini je u toj ligi bez poraza u pet kola. Trogir je pak stigao do prvog pravog slavlja ovog proljeće i to protiv Karlovca, iako su se iz kluba na 4 rijeke nadali dobrom rezultatu. Nakon prošlog kola potpuno je jasno da će iz lige ispasti dvije ekipe, i to između trojca koji čine Karlovac, Metković i Dubrava, jer sve tri ekipe su na 7 bodova. Najbliža sljedeća ima već 14 tako da nikakvih velikih promjena tu ne može biti. Dakle, Karlovac, Metković i Dubrava imaju po 7 bodova pa je jasno da ovaj vikend na red Karlovcu i Metkoviću dolazi možda i najvažnija utakmica sezone kad na Koranu dolazi klub s Neretve. Riječ je o utakmici koju Karlovčani moraju dobiti.

Karlovačke odbojkašice Kelteksice su ligaški dio Superlige okončale pobjedom u Osijeku i sad ih očekuju kvalifikacije. Osnovni dio okončale su na pretposljednem devetom mjestu s 10 bodova. Nažalost po ekipu trenera Gorana Zeca ovaj rezultat nije imao neki posebni značaj, ali pobjeda koju su ostvarile mogla bi im puno značiti za samopouzdanje uoči utakmica za ostanak u ligi pa se sad trebaju okrenuti kvalifikacijama. Prvu kvalifikacijsku utakmicu trebale bi igrati 12. travnja u Školskoj sportskoj dvorani na Rakovcu, a suparnik će im biti drugoplasirana ekipa Prve lige, pulski Veli Vrh ili zagrebački Olimpik.

Kirsty Coventry Proslavljena zimbabveanska plivačica Kirsty Coventry izabrana je za novu predsjednicu Međunarodnog olimpijskog odbora (MOO), postavši tako prva žena na čelu olimpijskog pokreta u njegovoj povijesti. Osim što je postala prva žena na čelu MOO-a, Coventry je ujedno i prva osoba iz Afrike na čelnoj dužnosti MOO-a, a ujedno je s 41 godinom bila i najmlađa od sedmero kandidata. Coventry je tijekom karijere osvojila sedam olimpijskih medalja, dva zlata na 200 metara leđno (Atena 2004., Peking 2008.), četiri srebra (dva na 100 m leđno u Ateni i Pekingu te po jedno na 200 m mješovito i 400 m mješovito u Pekingu) te jednu broncu (200 m mješovito u Ateni), a ima i tri naslova svjetske prvakinja.

Rukometaši se „pomirili“ s ispadanjem, nogometaše očekuje zadnji test vrijednosti mogućnosti

09.04.2025

Prošle nedjelje sport u gradu na 4 rijeke iliti 8 obala održan je prvi turnir u mini i super mini rukometu, Quattro River Rally Karlovac, početak natjecanja bejzbolaša Olimpije, pobjeda nogometaša i novi poraz rukometaša ...

Preko 200 ekipa u 3 dvorane na 4 rijeke Proglašene su najbolje ekipe i pojedinci u konkurenciji stotinjak ekipa iz tri države. Dva naslova pripala su dječacima biogradskog Mini Sunca, a Vinodol i Tenja najbolji su kod djevojčica. Ekipa dječaka RK Š. R. Karlovac (2014. godište) osvojila je brončanu medalju.

Prvi turnir otvoren je u ŠSD na Rakovcu otvorila karlovačka županica Martina Furdek Hajdin. U ime ministra Ministarstva turizma i sporta Tončija Glavine nazočan je bio njegov savjetnik za sport Tomislav Družak koji je pozdravio sve sudionike, a male rukometašice i rukometaše pozdravio je i karlovački gradonačelnik Damir Mandić. U ime sportskih asocijacija Karlovca i Karlovačke županije na otvaranju su bili su Željko Šančić i Želimir Feitl, a sve skupa, natjecatelje i njihove roditelje i goste pozdravio je predsjednik Organizacijskog odbora Miloš Đanković.

Organizator 23. Međunarodnog otvorenog prvenstva Karlovca u mini i super mini rukometu za djevojčice i dječake rođene od 2014. do 2017. godine je Rukometni klub Škola rukometa Karlovac organizira. Natjecanje se održava u tri sportske dvorane – ŠSD na Rakovcu i u dvoranama osnovnih škola Grabrik i Dubovac. Za sudjelovanje u oba dana prijavljeno je sveukupno 205 ekipa u 3 dvorane na 4 rijeke.

23. Otvoreno prvenstvo Karlovca (drugi turnir) nastavlja se u nedjelju, 13. travnja na koje se prijavilo 105 ekipa.

62 posade iz 8 zemalja Proglašenjem pobjednika u ŠRC na Korani završio je 4. Quattro River Rally Karlovac. Ove godine sudjelovale su 62 posade iz 8 zemalja, 31. je bila domaćih posada, a isto toliko i stranih posada. Organizatori su bili Auto i karting savez Karlovačke županije te županijski auto klubovi Četiri rijeke, Klek i Ozalj, a tehničku realizaciju natjecanja provodi Auto klub Delta Timing iz Zagreba.

U ukupnom poretku 1. mjesto osvojila je slovenska posada Rok Turk i Blanka Kacinu u autu Hyundai I20, 2. su bili Vilijam Prodan i Marko Stiperski iz Hrvatske u Škodi Fabiji, a 3. Antal Kovacs i Richard Csaki u autu Hyundai I20. Pehare i nagrade najboljima uručile su županica Martina Furdek Hajdin i ozaljska gradonačelnica Lidija Bošnjak.

Bejzbolaši novu sezonu započela pobjedom Utakmicom Olimpije i slovačke ekipe Apollo Bratislava u Grabriku započela je nova bejzbol sezona u kojoj se paralelno igra nacionalno i Otvoreno prvenstvo Hrvatske. U prvom susretu Karlovčani su pobijedili Slovake (5:4). U domaćem prvenstvu nastupaju karlovačka Olimpija, varaždinska Vindija, splitska Nada te Zagreb i Medvednica iz Zagreba, a u Otvorenom prvenstvu Hrvatske još slovački Apollo, slovenski Lisjaki te mađarski EIB.

Od jeseni lokalni prvoligaški derbi? Tri su kola do kraja ovogodišnjeg rukometnog prvenstva, no već se sada može reći da su rukometaši Karlovca ispali. Ispadanje još nije matematički potvrđeno, no stanje na ljestvici govori da bi nekakav preokret u posljednja tri kola bio i više nego senzacija, zapravo pravo čudo nad čudima. Nastavlja se tako lutanje momčadi trenerice Tanje Rašić između prvoligaškog i drugoligaškog ranga. Nažalost, ništa nije napravljeno da bi se momčad ojačala i stvorio stabilan premijerligaš. Od jeseni ćemo gledati prvoligaški gradski derbi Karlovca i Dubovac Gaze?

Test za trenera Pamića i njegovu momčad Utakmicu 22. kola SuperSport 2. NL NK Karlovac 1919 igrao je u Zagrebu s momčadi Hrvatskog dragovoljca koju su dobili (3:1). Plavo-bijeli su pobijedili 13. momčad na ljestvici pa onda čudi kako to da su u kolu prije izgubili na „Čavleku“ od pulskog Uljanika koji je deveti na ljestvici. Nakon ove pobjede karlovački nogometaši imaju 38 bodova, deset manje od prvoplasiranih Hrvaca, a 11. travnja na travnjak stadiona kraj Korane dolazi im NK Bjelovar koji je drugi na ljestvici s 42 boda. Bit će to zadnji test vrijednosti i mogućnosti za trenera Pamića i njegovu momčad.

Edukativni i sportski posjeta gradu heroju Tridesetak članova mlađih uzrasta NK Karlovac 1919 (ekipe limača 1 i mlađih pionira 2) U pratnji četvorice trenera (Fumić, Pribanić, Gec i Škrtić) vikend su proveli u gradu heroju - Vukovaru, obilazeći povijesne znamenitosti i spomen obilježja Domovinskog rata kao što su Trpinjska cesta-groblje tenkova, Spomen dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, spomen obilježje na mjestu pogibije general bojnika Blage Zadre, Nacionalna memorijalna bolnica Vukovar, Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata u Vukovaru, Memorijalni centar Domovinskog rata, Spomen dom Ovčara, Vukovarski vodotoranj te Muzej vučedolske kulture.

Osim edukativnog dijela i posjeta povijesnih znamenitosti i Muzeja Vučedolske kulture uspostavljena je i sportska suradnja s lokalnim klubom HNK Mitnica odigrane su prijateljske utakmice limača i mlađih pionira.

Kelteksice ostale u Superligi, Karlovčani osvojili duplu krunu s Mursa Osijekom!

30.04.2025

Nakon karlovačke pobjede odbojkašice Kelteksice su i u Zagrebu, u drugoj utakmici kvalifikacija, nadigrale ekipu Olimpika (3:0 i 3:1) i zasluženo došle do ostanka te će i naredne sezone igrati u društvu 10 najboljih hrvatskih ženskih ekipa.

Od jeseni im, dakako, slijedi potpuno nova priča i nada da se opet neće trebati natjecati za ostanak u ligi, kao što je, nažalost, slučaj s rukometašima Karlovca koji čas ostaju, čas ispadaju iz Premijerke. To nikako nije motivirajuće i zato se rukometni primjer nikako ne bi trebao preslikati na odbojku.

Najavljivale ostanak – i uspjele Pritom svakako treba naglasiti da je odbojka zadnjih godina nešto pozitivno što se dogodilo u našoj sredini počevši od masovnosti, rezultatske uspješnosti, domaćih djevojaka, gledanosti koja je sve značajnija i slično. Važno je još i to da seniorska ekipa nije sama, imaju bazu (drugu ekipu u natjecanju) odakle za seniorski pogon mogu koristiti domaći igrački kadar.

Glavni sponzor kluba, tvrtka Kelteks (vodeći proizvođač inovativnog tehničkog tekstila izrađenog od staklenih, ugljičnih ili bazaltnih vlakana čije tri tvornice opskrbljuju industrijske kupce u više od 30 zemalja) a čije ime nose KA-odbojkašice trebao bi podebljati sponzorski ugovor, izdvojiti dodatna sredstva, čime bi i nagradio ekipu koja pronosi njihovo ime. Ali i pomogao da odbojkašice nikad više ne dođu u situaciju borbe za opstanak u Superligi. Naime, uspješnije je kad se ime ekipe koja nosi ime sponzora nadmeće za vrh ljestvice i u euro-kupu (kako je bilo sezonu ranije) nego da se bori za ostanak u ligi.

Podsjetimo, prije tri godine kad je potpisan ugovor o sponzorstvu između OK Karlovac i tvrtke Kelteks predsjednik kluba Đuro Batinić zahvalio je sponzorima što su u ženskoj odbojkaškoj ekipi prepoznali kvalitetan rad i rezultate ekipe koja se natječe u najvišem rangu ženske odbojke u Hrvatskoj, rekavši: „Sponzorstvo će nam umnogome pomoći da se rad kluba podigne na višu razinu. Cilj nam je ostati u Superligi. Ali, naše opredjeljenje nije samo seniorska ekipa već i Škola odbojke u kojoj trenutačno imamo oko 150 djece. Naša druga ekipa od ove sezone krenula je u natjecanje. Superliga je vrh ali bez piramide koja je temelj kluba ne bismo mogli postići naš cilj i realizirati program što smo zacrtali. Zato nam ovo sponzorstvo jamči sigurniji rad. Nastojat ćemo opravdati povjerenje kroz dobre rezultate i sportsko ponašanje“ kazao je Batinić.

Društveno odgovorno poslovanje Tvrtki Kelteks ovo nije prvi put da ulaže u karlovački sport. Niz godina bili su glavni sponzor bejzbolaša, pomagali su i rukomet, kao i još niz drugih

udruga. Nije tajna ako kažemo da je to karlovačka tvrtka koja itekako razumije društveno odgovorno poslovanje u sredini u kojoj djeluju. „Ovo je način na koji naša tvrtka pomaže lokalnoj zajednici i to nam je vrlo bitno u našem poslovanju. Kelteks promoviramo više od profita i širimo dobre vibracije. Htjela bih naglasiti kako nam je cilj da ta priča bude što bolje odrađena i popraćena profesionalnošću. Vjerujemo, a i nadamo se, da ćemo ovime pomoći svim selekcijama kluba da ostvare što bolji uspjeh na sportskom planu. Ove djevojke to zaslužuju. Kroz ovakav naš način rada nastojimo sudjelovati u nizu aktivnosti gdje god se možemo uključiti“, kazala je tada Maja Medak, šefica marketinga u tvrtki.

Dobre igre karlovačkih odbojkašica prepoznala je i publika koja ih u nemalom broju dolazi gledati, unatoč što je izravni tv-prijenos na SPTV. Pritom su tu još i SN i druge tiskovine koje na svojim sportskim stranicama objavljuju ime tvrtke, kluba, a da o portalima i društvenim mrežama ne govorimo. Prebrojite koliko puta je spomenuto ime kluba samo na ovom portalu.

Trener Ratko Peris: 'Htio bih ovu pobjedu i titulu posvetiti majci, znam da bi bila ponosna' Karlovčani osvojili duplu krunu s Mursa Osijekom! Klub iz grada na Dravi, Mursa-Osijek, nakon Kupa osvojila je i povijesni, prvi naslov prvaka Hrvatske i tako ispisala najvrjednije poglavlje u klupskoj povijesti. I ne samo klupskoj već i šire jer ova titula državnih prvaka prva je za bilo koji slavonski klub u loptačkom sportu u muškoj konkurenciji otkako je hrvatske samostalnosti. Mursaši su trofejima iz nacionalnog kupa, kojeg su osvajali četiri puta, iz četvrtog finala PH konačnu uzeli i "kantu" za državne prvake. Karlovčani, trener Ratko Peris i igrač Leo Andrić dali su velik obol pobjedi osječke. Ratko Peris, trener koji je prethodne dvije sezone s Mladosti osvajao titule prvaka, i to oba puta baš protiv osječkog kluba, sada je na suprotnoj strani još jednom otišao do kraja i donio Mursi veliki trofej.

„Očekivao sam ovakvu atmosferu, fenomenalna je bila. Svaka čast svima od igrača, publike, do ljudi iz kluba koji su stvarno željeli toliko ovu titulu i toliko su se dali“, kazao je trener Ratko Peris dodavši: „Htio bih ovu pobjedu i titulu posvetiti majci, znam da bi bila ponosna“.

Ideja biciklijade prvi puta je pretočena u stvarnost 1995. u specifičnim uvjetima te je postala tradicija koja okuplja

14.05.2025.

Motiv za organizaciju karlovačke Prvosvibanjske biciklijade bila je Večernjakova biciklijada koja se 1995. po 13. put održavala u Zagrebu, a ove godine u lipnju bit će 43. po redu.

A sve je počelo ovako ... „Prva biciklijada održana je pod nazivom ‘Biciklom protiv droge’, promotivnom porukom kojom se htjelo senzibilizirati mlade i javnost, osvijestiti da se sve više susrećemo s tim oblikom ovisnosti protiv kojeg je potrebno djelovati kontinuirano i na različite načine. Predviđen je program za 1. svibnja uz velik broj okupljenih tijekom jutarnjih sati, a odgođena je uslijed provedbe vojno-redarstvene operacije ‘Bljesak’ nakon konzultacija tadašnjeg župana Karlovačke županije Josipa Jakovčića, zapovjednika Zbornog područja HV Karlovac generala Miljenka Crnjca i SSSH KŽ. Umjesto 1. svibnja biciklijada je održana 28. svibnja uz Dan državnosti, a kasnijih godina je nastavljena 1. svibnja kao Prvosvibanjska biciklijada“, prisjeća se tadašnji županijski povjerenik SSSH Karlovačke županije Vitomir Begović.

Glasilu Saveza samostalnih sindikata Hrvatske (Sindikalnoj akciji br.100/101 od 1. lipnja 1995.) navodi da su biciklijadu predvodili župan Karlovačke županije te inicijator i pokretač i do rujna 1997. čelnik županijskog sindikata Vitomir Begović. Nakon odlaska Begovića na druge dužnosti u Zagreb tradicionalna rekreativno-zabavna prvosvibanjska sindikalna biciklijada uspješno je nastavljena u organizaciji SSSH pod vodstvom povjerenika Nikole Badovinca koji je kasnije od Gradskog vijeća nagrađen Plaketom Grada za uspješan dugogodišnji volonterski rad na biciklijadi.

Uzor karlovačkoj biciklijadi bila je Večernjakova biciklijada koja se 1995. po 13. put održavala u Zagrebu, a ove godine u lipnju bit će 43. po redu.

„Ako može Zagreb, zašto ne bi mogao i Karlovac! Naime, povod je bio i Praznik rada kao posebno značajan povijesni dan čije poruke ne gube na značaju niti nakon više od stoljeća pa je potreba i prilika u javnom prostoru artikulirati poruke koje se svake godine odnose na trenutačnu gospodarsko-socijalnu situaciju, radničke interese i zahtjeve prema vlasti i poslodavcima. Taj dan smo htjeli obilježiti druženjem u prirodi uz sudjelovanje svih generacija, od umirovljenika do najmlađih. Cilj je bio rekreativno-zabavnom aktivnošću promicati zdrav život. Korištenje bicikla kao prijevoznog sredstva za različite prilike, od odlaska na posao do rekreacija. Ujedno i doprinijeti zaštiti okoliša“, kaže Begović.

Tako je, eto, ideja Prvosvibanjske biciklijade prvi puta pretočena u stvarnost 1995. godine u specifičnim uvjetima te je postala tradicija koja okuplja, ujedinjuje i donosi radost svima.

No, vratimo se temi ove kolumne a to je Prvosvibanjska biciklijada koju je pokrenuo i prvi organizirao Savez samostalnih sindikata (SSSH) Karlovačke županije kao sindikalnu prvosvibanjsku biciklijadu. Više od 6000 biciklista sudjelovalo je na ovogodišnjoj 29. Prvosvibanjskoj biciklijadi. Svi biciklisti na početku staze dobili su majice i kupone za nagradnu igru, a grah, dobro druženje i koncert zaključili su još jednu uspješnu biciklijadu.

Josip Zaborski sudionik svih dosadašnjih biciklijada Najstariji sudionik bio je u 89-godišnji Josip Zaborski. Rođen je 1936. i unatoč visokim godinama još uvijek vozi bicikl. Skoro svakodnevno vozi ture do Rečice, a do prošle godine i više. Odaziva na sve rekreativne biciklističke vožnje u organizaciji klubova Pedala Laganini i Miljokaz. pa se tako odazvao i na ovu na kojoj je sudjelovao od prve do ovogodišnje.

Upravo me najstariji sudionik kojega osobno poznajem godinama potaknuo da se prisjetim koliko je njegova obitelj posvećena tom sportu. Josipova kćerka Vesna godinama je bila aktivna u BK Karlovcu a danas je aktivna rekreativka. Klub je sedamdesetih godina prošlog stoljeća imao prostorije u Hrvatskom domu kad mu je 1974. pristupio Josipov zet Goran Štraus koji je bio niz godina natjecatelj, a na Baniji je imao radionicu za popravak bicikla i trgovinu za prodaju bicikla i opreme. Predsjednik BK Karlovac u to vrijeme bio je Mijo Batelja iz Primorske ulice na Dubovcu, zaposlenik tvornice cipela „Josip Kraš“ čiji se sin Dubravko također bavio biciklizmom. Desetak članova natjecalo se, pored Gorana Štrausa i Željko Jakšić, Perica Fišić, Damir Bonjeković, Dražen Frketić, Rudolf Šuper ... Kasnije je došao i Zlatko Cinac koji danas ima najpoznatiju karlovačku radionicu i prodavaonicu za bicikle. Početkom osamdesetih klub je preselio u prostorije takozvane „bivše partijske škole“ na Dubovcu (danas dvorište Nacionalnog svetišta) a predsjednik kluba bio je nekadašnji košarkaš Željezničara, kasnije javni dužnosnik Josip Mata Zaborski (najstariji biciklist i Josip-Mata Zaborski nisu u rodu već imaju isto prezime). Jedan od poznatijih karlovačkih biciklista nakon najboljeg Ivana Levačića bio je Mata Zaborski, Josipov otac, kojega su najčešće zvali Mata (nadimak je dobio po ocu). Tih godina klubu je pristupio Željko Bjeloš koji je ozbiljno trenirao i bio uspješan natjecatelj. Vesna i Goran kao sportski djelatnici u rad kluba uključili su se osamdesetih godina. Biciklizmom se bavio i Josipovog brata sin a Vesnin bratić, Davor Zaborski. Nažalost, danas više nema Biciklističkog kluba Karlovac koji je godinama bio perjanica biciklizma, ne samo u Karlovcu već i u Hrvatskoj a naslijedili su ga aktivni biciklistički klubovi koji se uglavnom bave rekreativnim biciklizmom.

Podržavaju je sve gradske i županijske vlasti Zadnjih godina ovu prvomajsku tradiciju preuzeo Grad Karlovac uz stalnu potporu Karlovačke banke koja osigurava majice za sve sudionike. Krovne sportske asocijacije grada i županije (KŠZ, ZŠKŽ) biciklijadu podržavaju moralno, dajući joj potporu kroz sve svoje članice. Primjer je to koji bi svakako i na drugim područjima trebalo slijediti. Zadovoljstvo je kad ideja preraste u tradiciju, da opstane i traje. Jamac da će to ostati jesu brojni sudionici u proteklih 30 godina. Naročito danas kad je potvrđena i postala više od obične biciklijade - nezaobilazni dio turističke ponude, brand grada Karlovca.

Spomenimo za kraj još da politiziranja nema. Nije ga bilo niti proteklih godina, iako su sindikalnu biciklijadu podržavale, i podržavaju još uvijek sve dosadašnje gradske i županijske vlasti. Dapače, političari svih stranaka i razina vole se slikati uz slične masovke. Slikanje nije zabranjeno, a i korisna je to reklama uoči predstojećih lokalnih izbora!

Kako će na kraju završiti nogometno prvenstvo ne bi se usudio prognozirati ni Nostradamus

21.5.2025.

Kakva ludnica je pred nama u zadnjem kolu. Toliko bizarna sezona da je na kraju možda jedino ispravno i pošteno da titulu osvoji Rijeka. U svakom bi slučaju bilo zasluženno.

HNL je valjda jedina liga u kojoj uoči zadnjega kola tri kluba gaje nadu u naslov prvaka. Da, poklopilo se sve da i Hajduk ostane u utrci, iako su se navijači još nakon poraza od Dinama pomirili na zaokruživanje dva desetljeća čekanja titule, a Gennaro Gattuso već se pozdravio od grada i kluba. A sad taj Gattuso može osvojiti naslov prvaka ...

HNL: Kalkulacije uoči zadnjega kola Dakle, nakon remija Lokomotive i Dinama (1:1) i Hajdukove pobjede nad Rijekom (2:1), u zadnje kolo Rijeka i Dinamo ulaze s 2 boda više od Hajduka. Evo što to znači uoči posljednjega kola ... Sve tri utakmice koje će odlučivati o naslovu igrat će se u nedjelju od 17 sati. Dakle, Rijeka - Slaven, Dinamo - Varaždin i Šibenik - Hajduk igrat će se u isto vrijeme, uz moć VAR tehnologije, u izravnom TV prijenosu. Dogovoreno je kako će se i susret Osijeka i Istre igrati u nedjelju u 17 sati. Imat ćemo tako jedinu logičnu završnicu prvenstva, jer upravo Istrini konkurenti za Europu Slaven Belupo i Varaždin u zadnjem kolu gostuju kod Rijeke i Dinama pa njihova motivacija itekako utječe i na utрку za naslov, u kojoj je živ još i Hajduk.

Rijeka ima bolji međusobni omjer od oba rivala i zato drži sve u rukama. Drugim riječima, ako kod kuće pobijedi Slaven. Ako Rijeka remizira, Dinamo bi pobjedom nad Varaždinom proslavio naslov. Ako i Dinamo remizira, prvak će biti Hajduk ako slavi protiv Šibenika. Tada bi svi imali isti broj bodova i u krugu je najbolji Hajduk s 12 bodova, Rijeka je osvojila 9, Dinamo 9. Hajduku igra samo pobjeda protiv posljednjeg i otpisanog Šibenika. Ako Rijeka završi bodovno izjednačena samo s Dinamom ili samo s Hajdukom, u oba slučaja bit će prvak jer je bolja od oba rivala u 4 međusobna okršaja.

NK Karlovac 1919: Tko će koga nego svoj svoga Vrlo razigran bio je NK Karlovac 1919 protiv gostiju iz Slavenskog Broda. Bila je to utakmica od iznimno velike važnosti s imperativom osvajanja bodova u kojoj su karlovački nogometaši bili na visokoj razini. Uspjeli su ostvariti

pobijediti i pokazali su koliko su odlučna momčad. Bilo je to odlično odrađen posao karlovačke momčadi i potvrda odlične forme u finišu prvenstva. Bivši igrač slavonskobrodske Marsonije Žarko Žuljević protiv svog nekadašnjeg kluba odigrao je odlično te uz 4 pogotka i vratnicu bio igrač utakmice. A odigrao je samo 45 minuta. Tko će koga nego svoj svoga! Na 10 jesenskih pogodaka u dresu Marsonije dodao je isti takav realizatorski učinak upisavši 10 golova u dresu Karlovca i time se probio na drugo mjesto liste strijelaca.

Slijedi zahtjevno gostovanje u Križevcima kod ovog proljeća odličnog Radnika gdje je prošle sezone Karlovac ostvario pobjedu (1:0), a jesenas je na „Čavleku“ završilo bez pobjednika (1:1). Križevački nogometaši su ozbiljan rival pa je taj susret za plavo-bijele novi izazov. NK Karlovac 1919 trebat će puno uložiti ne bi li stigli i do osme pobjede u nizu što bio rekordan niz, a zatim će u posljednjem kolu na domaćem travnjaku dočekati vrlo dobru Kustošiju.

Nastave li s ovakvim igrama nema ni najmanje sumnje u to da će karlovački nogometaši izboriti barem kvalifikacije. Kako se već ukazala prigoda trebalo bi ostvariti maksimalan broj bodova do kraja sezone i nadati se kiks u Hrvaca. Kvalifikacije sigurno neće biti lagane, a suparnik je već poznat - to je iskusan drugoligaš Dugopolje, koji sasvim sigurno neće tek taklo prepustiti svoju poziciju.

Predsjednik Karlovca Stipe Smojver „zakopčan je do grla“, trener Dubovac Gaze Dragomir Požega otvoreniji prema medijima

14.05.2025

Od jeseni će grad Karlovac u 1. Hrvatskoj rukometnoj ligi Jug imati dva predstavnika – RK Dubovac Gazu i povratnika iz Premijer lige, HRK Karlovac ...

Zaboravlja se da je baza svakog sporta pa tako i rukometa - škola rukometa, nacionalna liga i rukomet u hrvatskim gradovima. Najbolji i najbogatiji hrvatski klub, RK Zagreb, u svoje redove dovesti može koga god poželi, jer to mogu platiti. Ali, nije dobro kad jedan može sve što poželi, a svi ostali ne mogu zadržati svoje najbolje igrače i doći do trofeja.

Dobro je da rukometni klubovi pokazuju ambiciju, da imaju ciljeve ... Međutim, rukomet u malih sredinama po Hrvatskoj je temelj, budućnost. Zato nije dobro da u nekadašnjim rukometnim centrima nemamo rukomet kakav priželjkujemo. Da li se je ikad itko zapitao zbog čega je to tako? Da li se netko zapitao kakav se rukomet igra u gradovima diljem Lijepa Naše. Gdje su „potonuli“ rukometni centri iz početka 90-ih: u Metkoviću, Bjelovaru, Đakovu, Vinkovcima, Sisku, Puli, Osijeku, Rijeci, Umagu, Čakovcu, Karlovcu, pa i u Zagrebu, Medveščak na primjer ...

Samo je jedan prvak! RK Zagreb jedini je klub u hrvatskom sportu koji je do danas prvak, a samo dvaput nije bio pobjednik Hrvatskog kupa. Neshvatljivo je da niti jedan drugi rukometni klub u Hrvatskoj otkako je samostalne Hrvatske nije mogao uzeti jedan od naslova. To nije uspjelo ni Dinamu, ni odbojkaškoj Mladosti, ni vaterpolistima ... Nije dobro da se unaprijed zna tko će biti prvak jer tako umanjuje motiv kod ostalih klubova. Ne može biti opravdanje da je to zato što je RK Zagreb najbogatiji klub, a drugi žive na „prosjačkom štapu“. Naravno da svi ne mogu imati podjednako, ali bi za rukometni sport bilo kudikamo bolje kad bi konkurencija bila jača. Nažalost to je u rukometu postala normalna stvar.

U Školu rukometa upisalo se 37 djece Hrvatski rukometaši osvojili su u siječnju srebro na SP-u. Odjek je bio velik jer rukometnom zanosu potreban je i blagi povjetarac da se opet pokrene. Taj zanos bi trebalo iskoristiti za boljitak rukometnog sporta. RK Zagreb se pohvalio rekordnim brojem djece, ukinuo je i članarine. Na zagrebačkom području u mlađim kategorijama dominiraju RK Sesvete, klub broj tri u Hrvatskoj (nakon Zagreba i Nexa). U veljači i ožujku se upisalo 60-ak djece. Metković ima 40 nove djece nakon srebra, a članarine su im jedne od najnižih (20 do 25 eura), dok je selekcija U-17 ne plaća. Nexe je rukometni centar Slavonije koji danas ima 5 muških mladih selekcija i dvije ženske uz 7 rukometnih škola u okolnim mjestima. Na riječkom području najbolje rezultate u mlađim kategorijama ima RK Kozala, od nedavno imaju 30-ak nove djece i 130 članova u 4 selekcija. U Dugom selu su zabilježili 20 posti više djece u rukometnoj školi. Nakon SP-a u najbrojniju (240 polaznika) i najstariju u Hrvatskoj Školu rukometa Karlovac (25 godina) upisalo se 37 djece.

Gorka istina Svakako da opravdanje za novo ispadanje HRK Karlovca iz Premijer lige ne bi trebalo prebacivati na druge već uzrok treba tražiti u vlastitoj sredini. Evo, na primjer, HRK Karlovac već nekoliko godina ima problema s ostankom u društvu najboljih hrvatskih rukometnih klubova. Igraju, uglavnom s domaćim igračkim kadrom što je, svakako za pohvalu, ali ... Bolji igrači odlaze u bogatije sredine u Lijepoj Našoj ili u inozemstvo. Klub ga ne može zadržati i razumljivo je da mladi žele napredovati. Karlovački klub godinama vodi nevjerojatnu borbu s financijama jer proračun nije dostatan. Jakog i stabilnog sponzora kakav su nekad bili Karlovačka pivovara i Karlovačka banka, nemaju. Klub je poprilično skroman, ali bi za sezonu trebali raspolagali s milijun eura i tada se ne bi morali nositi s ostankom u ligi. Bez šire potpore klub će vječno biti na status quo.

Bivši golman Karlovca a sada trener u Njemačkoj Sanimir Radek pita: „Siguran sam da poduzetnici i sportaši moraju imati obostrani interes za ulaganje i odlučivanje. Koliko je bivših rukometaša spremno uložiti novac i vrijeme u klub koji ih je stvorio da bi postali to što jesu?“

1. Karlovac, 2. Dubovac Gaza Dolazi nova sezona, ne od jeseni već od sutra. Upravi Karlovca ne treba govoriti što da čini, oni to znaju najbolje. Na njima je da što je moguće prije konsolidiraju momčad, zadrže igrače jer oni i nisu toliko loši kao što to pokazuje rezultat. No, ipak su potrebna igračka pojačanja, pogotovo na poziciji vratara i novi strateg ...

Od jeseni će grad Karlovac u 1. Hrvatskoj rukometnoj ligi Jug imati dva predstavnika – RK Dubovac Gazu i povratnika iz Premijer lige, HRK Karlovac. Momčad je bez trenera jer je Tatjana Rašić podnijela neopozivu ostavku. Iz neslužbenih izvora saznajemo (nije na temelju onoga što se priča u birtiji) a to je da bi seniorsku momčad HRK Karlovca trebao preuzeti Dinko Đanković koji se vraća iz Mađarske. Kontaktirali smo ga i on nam tu informaciju nije potvrdio, a ni opovrgao. Trebao bi se, kažu, iz Poreča vratiti u matični klub Antonio Ljubić, dobar i iskusen pivotmen. Saznajemo također da se pregovara o dolasku golmana i desnog vanjskog. Predsjednik Smojver „zakopčan je do grla“ i ne otkriva ništa već kaže da ćemo sve saznati na konferenciji za novinare. On ne razumije da novinaru treba nešto ekskluzivno ... Trener Dubovac Gaze Dragomir Požega je otvoreniji prema medijima. Ne krije da žele iz Karlovca dovesti kružnog napadača Matea Crnkovića i srednjeg vanjskog Frana Bosiljevca s kojima bi, kaže, mogli planirati drugu poziciju na ljestvici. Znači li to – 1. Karlovac, 2. Dubovac Gaza?

Ponadajmo se da će nadmetanje dva nova karlovačka prvoligaša biti fer i sportsko. Ako ne bude suradnje, a sljedeća sezona bude stresna kao nedavna, karlovački rukomet definitivno odlazi u povijest.

Karlovački nogomet u uzletu – Prva NL za Karlovac, titula za Ogulin!

11.06.2025

San je postao stvarnost! Nogometna euforija trese Karlovac – NK Karlovac 1919 osigurao je povijesni ulazak u drugi rang hrvatskog nogometa – SuperSport Prvu NL, ligu koja će od ove sezone brojati 12 klubova. Ovo je povijesni trenutak za klub i cijeli karlovački sport!

Neočekivan obrat: Direktan ulazak u Prvu NL Iako je Karlovac 1919 kao drugoplasirani u prošloj sezoni trebao igrati kvalifikacije s Dugopoljem, dogodio se nevjerojatan preokret. Komisija za licenciranje zbog financijskih problema nije odobrila licencu Šibeniku, što je Karlovcu 1919 otvorilo vrata za direktan ulazak u 1. NL! Uz Karlovčane, novi prvoligaši su: BSK (Bijelo Brdo), Cibalia (Vinkovci), Croatia (Zmijavci), Dubrava Tim Kabel (Zagreb), Dugopolje, Hrvace, Jarun (Zagreb), Opatija, Orijent (Rijeka), Rudeš (Zagreb) i Sesevete.

Trener Igor Pamić i igrači ponovno su oduševili navijače Karlovca, dijelom i zbog sretnog izbjegavanja kvalifikacija uslijed odbijanja licence Šibeniku. Neovisno o osobnim preferencijama prema Igoru Pamiću ("Boškarinu"), njegov stožer i igrači ostvarili su izvanredan uspjeh napredujući dva ranga u tri godine s ograničenim budžetom, što zaslužuje iskrenu čestitku.

Planovi za budućnost: Milijunski budžet i novi sponzori Glavni cilj kluba u nadolazećoj sezoni 2025./26. je sportska stabilizacija na svim razinama. Ulazak u viši rang donosi, naravno, veće financijske izazove, ali i otvara vrata novim prilikama! Budžet kluba skočit će na približno milijun eura, što je značajan iskorak u odnosu na prošlogodišnjih 800.000 eura. Jasno je da će pronalaženje novih sponzora biti jedan od ključnih prioriteta, jer ambicije su velike!

Seniorska momčad broji 26 igrača i 4 trenera, uz dva fizioterapeuta i liječnika. U mlađim selekcijama radi 14 trenera. Pohvalno je što su se mlađi i stariji pioniri plasirali u viši rang, kao i kadeti i juniori koji će ući u nacionalnu 2. NL. Klub je nedavno preuzeo i ženske selekcije (pionirke i kadetkinje) s ciljem pokretanja seniorske ekipe u budućnosti. Svi ovi planovi povećavaju troškove kluba za otprilike 45-50.000 eura po sezoni.

Klub je do sada potpisao sedam stipendijskih ugovora s domaćim igračima, a u planu je potpisivanje još desetak stipendijskih ugovora s igračima rođenim između 2008. i 2013. godine.

Tereni i uvjeti: Što donosi viši rang? Iz kluba naglašavaju korektno financijsko praćenje od strane gradskog proračuna, iako ističu da su još uvijek pri dnu financiranja u usporedbi s drugim klubovima sudionicima Prve i Druge NL.

Od gradskih struktura do kraja godine očekuju postavljanje i uređenje rasvjete na terenima s umjetnom travom. Sami će uložiti oko 40.000 eura u uređenje svlačionica kod igrališta s umjetnom travom, s obzirom na nedostatak prostora za 280 dječaka i djevojčica. Iako Ustanova korektno održava terene, klub apelira na veću pažnju oko održavanja okoliša i terena s umjetnom travom, s obzirom na probleme s nezakonitim ulaskom i oštećenjem imovine.

Tko vodi klub: Stabilna uprava Operativno, klub vodi Upravni odbor na čelu s predsjednikom Brunom Furačem. Tajnik je Benčić, tehnički direktor Mamić, a ekonom Vesna Stojčević. Upravu kluba još čine dopredsjednik Vucelić te članovi Joha, Turić, Šprajcer ml., Ribar, Mandić, Čavlović, Kuzman i direktor Perković.

Važno je još naglasiti da se budžet kluba svake godine pametno i postupno povećava. Klub nije kasnio s isplatom plaća zaposlenicima, trenerima, igračima i ostalom vanjskom osoblju punih 56 mjeseci zaredom, što je iznimno pohvalno u usporedbi s problemima koji se često javljaju u drugim sportskim sredinama.

Dok Karlovac sanja prvoligaške snove, ni županijske lige nisu mirovale. U Ogulinu se proteklog vikenda također slavila titula, uz jednog nevjerojatnog strijelca ...

Ogulin slavi: Patrik Poljak – stroj za golove i prvaci Lige! Kakva večer za ogulinski nogomet! NK Ogulin je na spektakularan način potvrdio dominaciju u 1. Županijskoj nogometnoj ligi Nogometnog saveza Karlovačke županije (NSKŽ), proslavivši naslov prvaka pobjedom od 3:0 nad žakanjskom Croatijom. Navijači su imali razloga za slavlje, a jedan čovjek posebno – Patrik Poljak!

Ovaj nevjerojatni napadač bio je apsolutni junak utakmice, postigavši sva tri pogotka i tako na najljepši mogući način potvrdio titulu prvog strijelca prvenstva s nevjerojatnih 50 postignutih golova! Pedeset! Zamislite samo taj podvig – gol po utakmici, i to u prosjeku! Patrik je ove sezone bio prava gol-mašina, nezaustavljiv za obrane protivnika i glavni razlog zašto pehar prvaka stiže u Ogulin.

Osim nogometnog slavlja, utakmica je imala i jedan poseban trenutak. Pomoćni sudac Luka Sušanj dobio je zaslužen priznanje za svoje jubilarno 500. suđenje. Velika čestitka i njemu na imponantnoj sudačkoj karijeri!

Konačni poredak koji potvrđuje dominaciju Ogulina:

1. ŽNL – Liga za prvaka:

NK Ogulin – 64 boda (Čestitke prvacima!)

Croatia '78 – 51 bod

Vatrogasac – 46 bodova

Zrinski Ozalj – 39 bodova

1. ŽNL – Liga za ostanak:

NK Duga Resa 1929 – 30 bodova

Slunj – 29 bodova

Barilović – 29 bodova (lošija gol-razlika od Slunja)

Dobra (Novigrad) – 19 bodova

Za kraj, spomenimo i prvake 2. Županijske nogometne lige: naslov prvaka osvojila je NK Petrova gora s 58 bodova, dok su drugo i treće mjesto zauzeli NK Krnjak i Frankopan s po 52 boda.

Sezona je gotova, a Ogulin može ponosno slaviti! Patrik Poljak postavio je visoke standarde, a cijela momčad pokazala je da je zaslužen na vrhu. Veselimo se novim nogometnim uzbuđenjima

Karlovački cener – Sretan petak 13. donio rekorde i spektakli u Karlovcu!

18.06.2025.

Ovogodišnje izdanje utrke okupilo je rekordnih 1300 sudionika mjesec dana prije rođendana grada Karlovca, postavljajući nove standarde i potvrđujući Karlovcu kao pravu trkačku meku!

Karlovac – Trkačka meka: Broj 13 kao sretan talisman! Petak, 13. lipnja 2025. godine, ostat će upisan kao dan kada je Karlovac ponovno potvrdio svoju poziciju na trkačkoj karti Hrvatske. Točno na 13. obljetnicu održavanja utrke održan je i 13. Karlovački cener, čime se brojka 13 pokazala kao iznimno sretan talisman! Ova dvostruko značajna utrka, koja uključuje glavnu utrku građana i elitnu utrku profesionalnih atletičara na 10 km, dio je programa Zvezdanog ljeta i neizostavni dio proslave Dana grada, koji se obilježava mjesec dana kasnije, 13. srpnja.

Tisuću trkača, 1300 sudionika i “brončani” status! Ovogodišnji, 13. po redu Karlovački cener, privukao je izniman broj sudionika. Za glavnu utrku prijavljeno je više od tisuću trkača, a zajedno s Karlovačkom miljom i dječjim utrkama, ukupan broj sudionika popeo se na impresivnih 1300! Ovakav odaziv jasno pokazuje koliko je ova manifestacija prirasla srcu trkačima i građanima, čineći je jednim od najiščekivanijih sportskih događaja u regiji.

Grad Karlovac snažno podržava događaj s 25 tisuća eura kao suorganizator, dok je tvrtka FEAL Hrvatska ponosni sponzor. Važno je istaknuti i prestižni status Karlovačkog cenera: od 2019. godine utrka se ponosi statusom “World Athletics Road Bronze Label Race”, dodijeljenim od Svjetske atletske federacije. Ovaj status jamči najviše standarde organizacije i osigurava da je svaki rezultat postignut na Karlovačkom ceneru službeno priznat. Nije ni čudo da je Karlovački cener službeno priznat i kao najbrža cestovna utrka u Hrvatskoj – od 11 rezultata ikad istrčana u Hrvatskoj ispod 29 minuta, čak 10 ih je postignuto upravo u Karlovcu.

Zvijezde na stazi: Od europskog prvaka do karlovačkih nada Elitna utrka namijenjena je profesionalnim trkačima, koji se prijavljuju direktno ili dolaze po pozivu, sukladno uvjetima Svjetske atletske federacije. Osnovni kriterij za nastup je njihov najbolji rezultat na 10 km.

U Elitnoj utrci 13. Karlovačkog Cenera, španjolski atletičar Ilias Fifa, bivši europski prvak na 5000 metara i ovogodišnji španjolski rekorder na 10 kilometara na cesti, odnio je uvjerljivu pobjedu, prešavši stazu u impresivnom vremenu od 28:37. Iza sebe je ostavio dvojicu ozbiljnih kenijskih suparnika, potvrđujući svoju dominaciju. U ženskoj konkurenciji Elitne utrke dominirala je slovenska prvakinja na 10 tisuća metara, Liza Šajn, s vremenom 32:57.

Tradicija i budućnost: Karlovačka milja i dječje utrke Tradicionalna Karlovačka milja, utrka duga 1579 metara (simbolično povezana s datumom utemeljenja grada Karlovca), otvorila je sportski vikend dan ranije. Na njoj je sudjelovalo 177 trkača, a pobjede su odnijeli mladi atle-

tičari AK Karlovca: Dominik Pavlaković u muškoj konkurenciji (4:54) i Hela Rakamarić u ženskoj (5:16). Ova utrka, održana u povodu 13. srpnja, rođendana grada Karlovca, dodatno je naglasila povezanost sporta i gradske proslave.

Dječje utrke na Vunskom polju okupile su više od 200 djece, pružajući im radost sudjelovanja i potičući ljubav prema trčanju od najranije dobi. Srednja mješovita industrijsko-obrtnička škola iz Karlovca ponijela je priznanje za najbrojnije sudjelovanje, pokazujući izniman timski duh i posvećenost sportu.

Od ideje do prestiža: Karlovački cener – priča o uspjehu Priča o Karlovačkom ceneru započinje još početkom 90-ih, kada su karlovački atletičari Robert Franjković i Saša Belčić, inspirirani cestovnim utrkama u inozemstvu, počeli sanjati o sličnom događaju u Karlovcu. Ideja se "kuhala" godinama, a konkretna realizacija krenula je 2012., da bi prvi Karlovački cener bio održan upravo 2013. godine – još jednom se potvrđuje značaj broja 13! Karlovački cener 2020. bio je prva i jedina utrka u Hrvatskoj sa statusom World Athletics Bronze Labela, što je ogromno priznanje za organizatore i cijeli grad. To je jamstvo kvalitete i potvrda da je Karlovac dio svjetskog atletskog kalendara. Utrka je postala magnet za vrhunske "label" trkače, a svaki postignuti rekord iznimno je važan za promociju. Kao što Berlinski maraton svoju popularnost duguje svjetskim rekordima, tako i Karlovački cener ima sličan "image" u Hrvatskoj i regiji. Već na prvom Karlovačkom ceneru, Lisa Nemeč (tada Stublić) istrčala je hrvatski rekord na 10 km za žene (33:20). Uz hrvatske atletičare poput Mateje Parlov Koštro, Cener redovito privlači i izvrsne atletičare iz drugih zemalja, okupljajući zavidnu zajednicu trkača. Do sada najbrža muška i ženska rekorda istrčana na Ceneru na 10 km, ujedno i najbolja u Hrvatskoj. drže Kenijci Vincent Kimutai Towett (0:28:26) i Purity Kajuju Gitonga (0:31:17).

Milja za sve generacije Karlovačka milja, s duljinom od 1.579 metara, namijenjena je privlačenju cijelih obitelji i onih koji se tek susreću s trčanjem. Njezina duljina, simbolično vezana uz godinu osnutka Karlovca, savršena je za sve, čak i za laganu šetnju. Premijerno izdanje milje održano je 2019. godine, u povodu 440 godina Karlovca.

Ovogodišnji 13. Karlovački cener još je jednom dokazao da je Karlovac grad sporta i da je petak 13. bio iznimno sretan i uspješan dan za trčanje!

Karlovac slavi rođendan uz sportski i kulturni spektakl

25.06.2025.

Karlovac je započeo obilježavanje svog 446. rođendana (13. srpnja 1579.) uz "Zvezdano lje-to", bogat program sportsko-kulturnih događanja. Karlovački cener, kao najava rođendana, ističe Karlovac kao grad s poviješću i živahnom sportskom scenom.

Ljubitelji sporta mogu uživati u širokom izboru događanja: od nogometnih utakmica, mačevalačkog turnira i biciklijade, do teniskog turnira "Wimbledon u Karlovcu". Održat će se i Kup grada u lovnom streljaštvu te šahovski turnir, nudeći nešto za svakoga.

Ivanjski krijes: Tradicija i sportski izazovi na obalama Kupe Službena proslava rođendana Karlovca započela je u ponedjeljak spektakularnim 246. Ivanjskim krijesom na obali Kupe, s gažanske i banijanske strane. Sportski dio dana obuhvatio je nogometnu utakmicu na igralištu NK Radnik na Gazi, gdje je Banija slavila protiv Gaze rezultatom 4:1. Natjecateljski duh nastavio se na banijском mostu, gdje su se u tradicionalnom povlačenju užeta nadmetali muškarci, djeca dječjih vrtića Banije i Gaze, te žene tih četvrti. Među najmlađima pobjedu odnijeli su mali Gažani, a u ženskoj kategoriji uspješnije su bile Banijanke. Muško povlačenje užeta, nažalost, nije održano zbog neslaganja oko sudionika, jer su Gažani izrazili sumnju u regularnost ekipe s Banije.

Četiri medalje na Juniorskom prvenstvu Hrvatske Atletičari Atletskog kluba Karlovac briljirali su na Juniorskom prvenstvu Hrvatske, osvojivši četiri medalje – tri zlatne i jednu srebrnu, uz niz zapaženih plasmana. Prvenstvo su otvorili izvrsnim rezultatima: Matko Belčić postao je juniorski prvak Hrvatske na 1500 metara (3:56,85), a Hela Rakamarić osvojila je bronzu na 3000 metara. Nedjelja je donijela novu odličju: Matko Belčić osvojio je zlato na 3000 metara sa zaprekama, a Hela Rakamarić srebrnu medalju na 5000 metara.

Uspješna sezona okrunjena desetim uzastopnim Kupom NSKŽ NK Karlovac 1919 završio je uspješnu sezonu ispunivši sve ciljeve. Istaknuli su se najboljom obranom lige, primivši samo 20 pogodaka u 30 susreta, a skupili su 28 jesenskih i 34 proljetna boda. Paracki je, unatoč 38 godina, odigrao najviše minuta, dok je Barać imao svih 30 nastupa. Klub je ponovno bio najbolji u fair-playu. Žuljević je, s 11 pogodaka za Karlovac 1919 (i 10 za Marsoniju), bio drugi strijelac lige.

Sezona je okončana tradicionalnim Danom nogometa u Ozlju, gdje je NK Karlovac 1919 uvjerljivo pobijedio NK Frankopan iz Brežana s 5:1 (3:1) u finalu Županijskog kupa NSKŽ, osvojivši deseti uzastopni naslov.

Obavljen je ždrijeb parova SuperSport 1. Nogometne lige za sezonu 2025./2026., a NK Karlovac 1919 može biti izuzetno zadovoljan. Klub će u uvodnih šest kola čak četiri puta igrati na domaćem terenu, što je idealna prilika za dobar start u novoj sezoni. Ovakav raspored s četiri domaće utakmice u prvih šest kola pruža NK Karlovcu 1919 izvrsnu priliku da pred svojim navijačima uhvati zamah i postavi temelje za uspješnu sezonu u SuperSport 1. Nogometnoj ligi.

Hakl liga: Hollywood Cafe osvaja Kup, liga u pauzi do kolovoza Na košarkaškom igralištu u Šancu odigrano je prvo izdanje Kupa ljetne lige, novog natjecanja s velikim potencijalom. Prvi trofej osvojila je ekipa Hollywood Cafea, pobjedom nad vodećom momčadi lige KaSailing. Ligaško natjecanje HAKL lige sada je na dvomjesečnoj stanici, a nastavlja se 14. kolovoza s još tri kola i doigravanjem za naslov prvaka krajem kolovoza.

Karlovački veslači donose deset medalja s regate na Sabljacima Na ogulinskom jezeru Sabljaci održane su tri veslačke regate koje su okupile veslače iz 15 klubova. Članovi Veslačkog kluba Korana i Veslačkog kluba Karlovac briljirali su, osvojivši ukupno deset medalja. Ema Hodak (VK Korana) uvjerljivo je osvojila prvo mjesto u skifu za juniorke A, a Josip Jakšić i Šime Ravnjak (VK Korana) dominirali su u dvojcu na parićima za juniorke A. Zlato su osvojile i veslačice Karlovca, Loriana Završki i Mia Bačelić, u dvojcu na parićima za kadetkinje A. Zabilježen je i debitantski nastup novog GIG četverca kadeta B VK Karlovca (Smiljanić, Milčić, Jurišić i Celinščak).

KK Kupa slavi 50, a ŽKK Ogulin 20 godina uspjeha! Veliki vikend za hrvatski kuglački sport obilježile su dvije značajne obljetnice!

U Ozlju je Kuglački klub Kupa svečano proslavio 50 godina postojanja – revijalnom utakmicom i svečanom skupštinom u motelu "Pavlaković". Klub je tom prilikom primio priznanje Hrvatskog kuglačkog saveza, a zahvalnice i priznanja uručena su osnivačima, istaknutim članovima i sponzorima. Posebna priznanja dodijeljena su i dugogodišnjim suradnicima koji su ostavili trag u povijesti kluba.

Istovremeno, Ženski kuglački klub Ogulin proslavio je 20 godina djelovanja, tijekom kojih je postao jedan od najtrofejnijih ogulinskih klubova.

Brojke koje pričaju priču:

- 338 odigranih utakmica
- 156 pobjeda, 21 remi, 161 poraz
- 1.048.141 srušeni čunj, protivnički 1.047.912
- 48 medalja na državnim prvenstvima (15 zlatnih, 15 srebrnih, 18 brončanih)
- 29 medalja na svjetskim prvenstvima (12 zlatnih, 5 srebrnih, 12 brončanih)

Pet su puta kuglačice Ogulina osvajale naslov Druge lige i izborile ulazak u Prvu hrvatsku ligu – a ovog puta poručuju: *vrijeme je da u eliti i ostanemo!*

Veslački klub Korana: 90 godina ponosa, tradicije i izuzetnih postignuća!

16.07.2025.

S velikim ponosom i veseljem najavljujemo izniman jubilej! Veslački klub Korana, nezaobilazni stup karlovačkog i hrvatskog sporta, ove, 2025. godine, slavi impresivnih 90 godina neprekinutog djelovanja! Kroz gotovo stoljeće postojanja, VK Korana postao je sinonim za uspjeh, predanost i zajedništvo, pronoseći ime Karlovca diljem svijeta.

Putovanje kroz desetljeća: Od osnutka do svjetskih regata Od svog utemeljenja 7. veljače 1935. godine, VK Korana ponosno čuva i nastavlja bogatu tradiciju veslačkog sporta u Karlovcu, koja seže još u daleku 1896. godinu, kada je osnovano prvo veslačko društvo u gradu. Godinu dana kasnije, 1897., Kupa je svjedočila prvom veslačkom natjecanju, postavljajući temelje za buduće generacije veslača.

Dugih devet desetljeća postojanja VK Korana obilježeno je nebrojenim sportskim i društvenim događanjima koja su oblikovala povijest Karlovca i njegovih klubova. Kroz godine sjajnih sportskih doseg, ali i izazovnih vremena, članovi kluba su nepokolebljivo čuvali tradiciju zajedništva i odanosti veslačkom sportu. Ta predanost omogućila je veslačima Korane da ponosno predstavljaju svoj grad i državu na najvećim svjetskim natjecanjima.

Veslači i veslačice VK Korana pronijeli su ime Karlovca diljem svijeta! Sudjelovali su na svjetskim i europskim prvenstvima, Mediteranskim igrama, Svjetskom kupu, Svjetskim vojnim igrama, Svjetskom i Europskom sveučilišnom prvenstvu, te, s najvećim ponosom ističemo, na XXVII Olimpijskim igrama u Sydneyju 2000. godine! Uz ove grandiozne nastupe, redovito osvajaju odličja na nacionalnim prvenstvima i Kupu Hrvatske, dokazujući svoju dominaciju i izvrsnost.

Karlovačka veslačka regata: Živi spomenik tradicije i otpora S posebnim žarom ističemo našu Karlovačku veslačku regatu, događaj koji je postao sinonim za veslanje u Karlovcu. Prva regata održana je davne 22. svibnja 1938. godine, a od 1960. godine održava se neprekinuto svake godine, čak i za vrijeme izazovnog Domovinskog rata, unatoč svim teškoćama i opasnostima! To Karlovačku veslačku regatu čini jednom od najstarijih i najdugovječnijih regata u ovom dijelu Europe, odmah nakon renomirane Bledske regate. Organizacijom ove regate, klub s ponosom nastoji sačuvati dugu tradiciju veslačkih regata kao vitalni dio karlovačke sportske i kulturne povijesti.

Od 1992. godine, u sklopu Karlovačke regate, održava se Memorijalna utrka "Bruno Cetinjanin", posvećena sjećanju na člana i veslača Kluba, zapovjednika inženjerske satnije HV-a, Brunu Cetinjanina, koji je tragično izgubio život u Domovinskom ratu.

Priznanje značaja Karlovačke veslačke regate i doprinosa VK Korana razvoju i promociji sporta ogleda se i u visokim pokroviteljstvima. Povodom 70. obljetnice kluba 2005. godine, pokrovitelj

52. Karlovačke veslačke regate bio je Hrvatski olimpijski odbor, dok je povodom 75. obljetnice kluba, pokrovitelj bio tadašnji predsjednik Republike Hrvatske, gospodin Ivo Josipović, koji je tom prigodom primio delegaciju VK Korana u svom uredu na Pantovčaku.

Nagrađivana izvrsnost: Više od 150 odličja i brojna priznanja! U proteklom razdoblju, veslači i veslačice VK Korana osvojili su preko 150 odličja na raznim natjecanjima, potvrđujući svoju dominaciju i vrhunsku pripremljenost. Za postignute rezultate, više od 35 puta su veslačice i veslači proglašavani najboljim sportašem, sportašicom i sportskom ekipom u Karlovcu i Karlovačkoj županiji!

Priznanja za svoj neprocjenjiv doprinos razvoju i promociji sporta primili su i sportski djelatnici – 30 godišnjih i 15 priznanja za dugogodišnji rad u sportu, te 13 priznanja trenerima, dodijeljenih od strane Karlovačke sportske zajednice (KŠZ), Zajednice športova Karlovačke županije (SŠKŽ), Hrvatskog veslačkog saveza (HVS), Karlovačkog tjednika (KT) i županijskog sportskog tjednika KAŠ. Članovima Kluba dodijeljene su i prestižne Nagrada Grada Karlovca za doprinos u razvoju i promociji grada, kao i godišnje Priznanje Skupštine Karlovačke županije.

Svi ovi impresivni rezultati, plasmani na domaćim i međunarodnim natjecanjima, te brojna priznanja koja su Klub i njegovi članovi primili za svoj rad i sportske dosege, nedvojbeno nam daju za pravo da Veslački klub Korana ponosno nosi epitet jednog od najuspješnijih sportskih klubova u Karlovcu i Karlovačkoj županiji!

Kad dres postane odora: sportaši koji su ginuli za Hrvatsku

06.08.2025.

U povodu Dana pobjede i domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i obljetnice operacije „Oluja“, prisjećamo se onih koji su iz sportskih svlačionica otišli na bojišnicu – i nikad se nisu vratili.

U ovom gradu voda ne teče samo kroz naše četiri rijeke – teče i kroz pamćenje. I dok Karlovac ovih dana živi sport, od regate do rukometa i nogometa, od atletske staze do borilišta ..., srce pamti one za koje je sport bio tek početak priče. One koji su na terenu učili zajedništvo, disciplinu, požrtvovnost – i te su iste vrijednosti ponijeli sa sobom u rat.

Neki su u Domovinski rat ušli s kopačkama, neki s kuglom, neki s loptom, neki s fotoaparatom. A svi s vjerom da je Hrvatska vrijedna obrane. Njihova imena nisu ispisana na peharima, ali jesu urezana u kamenu. I u nama.

Kad dvorana postane spomenik Nisu stigli do kraja utakmice, ali njihovo ime još uvijek stoji na dresu našeg grada. Na zgradi Školske sportske dvorane na Rakovcu, od listopada 2017., stoji spomen-ploča. Na njoj su uklesana imena 43 sportaša i sportskih djelatnika Karlovca koji su položili život u Domovinskom ratu. Ploča nije samo obilježje – ona je zavjet. Ne samo sportašima, već i svima nama, da znamo tko smo i od koga dolazimo.

Imena koja govore više od nas. To nisu samo imena. To su životi. Dresovi koji su prerano odloženi. Uspomene koje se ne smiju prekriti tišinom.

Tomica Belavić, Nenad Bunčić, Bruno Cetinjanin, Željko Čorak, Dražen Galetić, Denis Goršić, Vladimir Grginčić, Armando Hološi, Emil Jagunić, Hrvoje Jelinić, Mirko Jović, Robert Klajnšek, Nedjeljko Kosanović, Boris Kranjčec, Željko Leskovic, Slavko Loknar, Bruno Majoli, Branko Maletić, Stjepan Mejašić, Alen Mikšić, Andrija Mrzljak, Miroslav Ornik, Miro Ožanić, Nebojša Parežanin, Andrej Petrić, Damir Pintar, Eduard Prandel, Ivan Pregelj, Željko Radenčić-Ivičić, Krešo Salaić, Franje Smojver, Milan Stepić, Davor Stojaković, Eduard Svetić, Zlatko Škrlec, Branimir Špehar, Tihomir Tonžetić, Miko Topolnjak, Emil Veljačić, Vladimir Vojnić, Željko Vuković, Nenad Želinski i Dražen Žilić.

Četrdeset i tri imena. Četrdeset i tri priče. I jedno veliko, zajedničko mjesto – u srcu ovog grada. Ima borilišta na koja se više ne vraćamo ali svako novo igralište nosi tišinu onih koji su branili i teren, i domovinu. Kad se sjećamo njih, ne mislimo samo na prošlost nego na ono što nas još uvijek drži uspravnima.

Sport u sjeni rata U najtežim danima, sport u Karlovcu nije stao. Klubovi su nastavili s radom, često bez uvjeta, bez ljudi, bez sigurnosti. Dvorane su bile i skloništa i arene. Igralo se, treniralo, navijalo jer sport nije bio samo razonoda. Bio je otpor. Bio je tvrdoglava volja da se ne klonemo.

Osnivanjem Hrvatskog športskog saveza krajem 1990., a potom i Hrvatskog olimpijskog odbora u rujnu 1991., sport se jasno svrstao na stranu slobode. Karlovački športski savez osnovan je već 14. veljače 1991. – u mjesecima kad se već osjećalo da dolazi rat. Bio je to čin odlučnosti i vjere da ćemo igrati, i u najtežim godinama.

I u ratu – pobjede. Rat nije zaustavio sve. Karlovac je i tada pobjeđivao. Taekwondo klub Karlovac osvojio je europski Kup u Italiji 1992. RK Karlovačka pivovara došla je do četvrtfinala europskog natjecanja 1993. BK Olimpija 1994. trijumfirala je u B skupini Kupa Europe. Marijeta Željковиć i Željko Jurčić osvajali su medalje na europskim prvenstvima. To nisu samo sportski uspjesi. To su dokazi da se i u najcrnijim vremenima može svijetliti.

Prosvjed pred UN, zastava u New Yorku Ljeta 1991. bejzbolaši karlovačke Olimpije, na turneji u SAD-u i Kanadi, nastupali su pod hrvatskom zastavom. U kolovozu iste godine, nakon Svjetskog prvenstva u kickboxingu, hrvatski sportaši, među njima i Karlovčanin Slobodan Martić

nović-Coco, prosvjedovali su pred zgradom UN-a u New Yorku. Uz njih su stajali Dražen Petrović i Stojko Vranković. Tamo gdje nisu mogli govoriti tenkovi, govorili su sportaši.

Što danas nosimo na leđima? Ova kolumna nije samo tekst. Ovo je sjećanje. Iskaz zahvalnosti. Zavjet. Da ćemo, kad navučemo dres ili stanemo na tribine, znati tko je trčao prije nas. Da ćemo znati da sloboda nije došla uz zvižduk suca, nego uz pucanj. Da ćemo znati da svaki pogodak, svaki poen, svaki rezultat stoji na temeljima koje su izgradili oni koji se nisu vratili s ratišta.

Zato, dok traje „7 dana na 4 rijeke“, dok navijamo, dok slavimo, dok živimo sport – ne zaboravimo one zbog kojih to slobodno možemo. Heroji s dvije bojišnice. Na jednoj su igrali. Na drugoj – dali sve.

Brža od svih, sporija od pravde! 50 godina od trke života: Jelica Pavličić i zakon koji kasni

13.08.2025.

Prije 50 godina u Sofiji postala je najbrža žena na svijetu. Danas, u Karlovcu, Jelica Pavličić Štefančić živi od 400 eura mirovine zarađene iza šanka. Nije samo pitanje novca – nego i toga što država ni svjetski rekord ne priznaje kao vrhunsko sportsko postignuće.

Ovo je priča o Gazeli s Korane i tišini koja traje pola stoljeća.

„Preživljavam od 400 eura mirovine koju sam krvavo zaradila iza šanka, a ne zbog sporta.“

Ta rečenica Jelice Pavličić Štefančić udara ravno u prsa. Ne zbog brojke, nego zbog onoga što znači – pola stoljeća nakon što je postala svjetska rekorderka, još uvijek živi bez prava na trajnu naknadu.

Devet je godina prošlo otkako je primila Nagradu Franjo Bučar za životno djelo. Tada je rekla: „Nema ništa dobrog.“ I nije to bio pesimizam – bio je to iskaz istine. Govorila je bez patetike, ali svaka riječ bila je važnija od medalje. Jer nije svjedočila o slavi, nego o zaboravu. I zato ovaj tekst nije samo sjećanje. On je i zahtjev, jer šutnja je već trajala predugo.

Dopunimo Zakon o sportu – priznajte svjetske rekordere kao nositelje najvišeg sportskog postignuća. To nije samo novac. To je poštovanje, pravda i kultura sjećanja. Da Jelica Pavličić, Gazela s Korane, više ne trči samo tišinu.

Rođena 1954. u Slunju, a sportski stasala u Karlovcu, Jelica je 1974. u jednoj jedinjoj sezoni ispicala povijest. Zlatna medalja na Europskom dvoranskom prvenstvu u Göteborgu. Finale Europskog prvenstva na otvorenom u Rimu. I, kao vrhunac – na Balkanskim igrama u Sofiji, istrčala

je 400 metara za nevjerojatnih 50.98 sekundi. Novi svjetski rekord. I – savršena tišina nakon njega. Tišina koja traje i danas.

„Morala sam sve. Kvalifikacije, polufinale i finale na 100, 200 i 400 metara, pa štafete ... Nitko nije pitao mogu li. Ja sam samo trčala. I skupila najviše nastupa za Jugoslaviju ikad.“

Zvali su je Gazela s Korane i to nije bila samo metafora. Bila je brža od vremena, od granica, od očekivanja. No granice su se brzo vratile. Godine 1979. završila je karijeru. Rodila sina. Otvorila lokal. Radila. I šutjela.

„Znate kako sam zaslužila mirovinu? Konobareći dvadeset godina. Ja sam najtrofejnija konobarica. Nije me sram. Ali nije lako kad danas, 2025., suprug i ja živimo od mizerne zajedničke mirovine. To nije samo pitanje novca. To je pitanje poštovanja.“

Jelica nije iznimka. Ona je pravilo. Sportaši koji nisu upisani u povijest olimpijskih igara, koji nemaju sponzorske ugovore, koji ne gostuju u talk showovima. Njih se zaboravlja. A njihov doprinos – briše.

„Je li to moja krivnja? Jesam li manje vrijedna jer sam pobijedila Sovjetski Savez u dvorani, a nisam bila u Montrealu?“

Nije imala političkih zasluga. Nije bila na štafetama, nije mahala s balkona. Samo je trčala. I dok su drugi ubirali počasti, ona je skupljala prašinu. Medalje su joj u podrumu i vitrini. Nisu joj one najteže pale – najteže je bilo biti izbrisana. Kad sport kojem si dao sve prestane pamtit tvoje ime.

Državna nagrada Franjo Bučar za životno djelo stigla je kasno – i bila je više izgovor da se više nikad ne pita: gdje je Jelica? Još uvijek živi u Karlovcu. Zna sve atletske rezultate, zna rekorde. Još uvijek prati. Još uvijek trči – samo tišinu.

Ova kolumna nije samo posveta jednoj zaboravljenoj heroini sporta. Ona je i apel. Podsjetnik na to koliko je naš sustav prema sportu i sportašima zakazao. Posebno prema onima koji su svoja tijela i živote dali u razdobljima kad sustava gotovo nije ni bilo.

Zakon o sportu iz 2022. godine donosi odredbu o trajnoj novčanoj naknadi (čl. 79.), no ona je ograničena isključivo na sportaše s olimpijskim odličjima. U vrijeme kad je Jelica Pavličić postizala povijesne rezultate, svjetskih prvenstava nije bilo. Olimpijske igre nisu bile pravilo ni put. Bila je politika. Bila je privilegij. Bila je – rijetkost. Svjetski rekord, nasuprot tome, bio je – nemoguće. I Jelica ga je ostvarila. A danas, 50 godina kasnije, to pravo nije priznato.

Staviti svjetske rekorde bi bio pošten čin, jer ih ionako nemamo baš previše, a i nema puno sportova gdje se vode rekordi, atletika, plivanje U većini su s rekordom osvajali OI, SP ili EP medalje. Hrvatski atletske savez bi također morao nešto reći, opravdati, potaknuti, jer ona ima EP medalje.

U povijesti hrvatskog sporta, samo su dvije žene bile svjetske rekorderke: Vera Nikolić (800 m, tada Dinamo Zagreb, danas ostvaruje naknadu u Srbiji) i Jelica Pavličić (400 m, 1974.). Disciplina koju je trčala Međunarodna atletska federacija smatra najtežom u pojedinačnoj atletici.

Jelica je bila:

- Zlatna na Europskom dvoranskom prvenstvu (Göteborg, 1974.)
- Srebrna na Europskom prvenstvu (München, 1976.)
- Brončana na EP-u (San Sebastian, 1977.)
- 19 puta prvakinja bivše države
- 9 puta prvakinja Balkana
- 3 puta prvakinja Mediterana

I nagrađivana:

- Izabrana među 20 najboljih sportaša Hrvatske svih vremena
- Najbolja atletičarka Hrvatske svih vremena
- Sportska žena stoljeća Karlovačke županije
- Dva puta najbolja sportašica Hrvatske
- Dobitnica godišnje i životne Nagrade Franjo Bučar
- Dobitnica nagrade Hrvatskog atletske saveza za životno djelo

Ovaj tekst ne završava točkom, nego usklikom upućenim onima koji donose zakone. Jer svjetski rekord nije slučajnost. On je – trajno postignuće. Vrijeme je da to i zakon prizna!

Grad na četiri rijeke u ritmu sporta: rukomet s dvostrukim uzbuđenjem, nogomet s nadom, odbojka s izazovima

20.08.2025.

Karlovac otvara sezonu u kojoj se prepliću iskustvo i mladost, tradicija i ambicija. Dva rukometna prvoligaša, nogometaši s pobjedničkim startom i odbojkašice s novim izazovima zajedno potvrđuju da klubovi nisu samo rezultati, nego i identitet grada.

Kolovoz u Karlovcu ne miriše samo na vrućinu i godišnje odmore. On miriše i na loptu, na travnjak, parket i na znoj sportaša koji u dvoranama kraj Korane i Dubovca traže svoj novi početak. Rukomet, odbojka i nogomet postali su ovog ljeta pravi barometar grada – gdje ima igre, ima i života, a čini se da Karlovac ponovno diše zajedno sa svojim klubovima.

Od jeseni će na hrvatskim rukometnim parketima paralelno živjeti i igrati RK Dubovac Gaza, s iskustvom i kontinuitetom, i novi, svježiji HRK Karlovac, klub koji nosi ime grada i ambiciju da nastavi tamo gdje je karlovački rukomet nekoć bio. A bio je visoko – sjetit će se ljubitelji rukometa kad je Karlovac u Prvoj ligi igrao protiv velikana poput Zagreba, kad su dvorane bile prepune, a utakmice imale status gradskih događaja. Danas, s dva prvoligaša, Karlovac ponovno otvara to poglavlje. To znači više utakmica, više rukometne priče i novu priliku da grad vrati status rukometnog središta.

Dva prvoligaša u istom gradu nisu samo sportski kuriozitet – to je znak da Karlovac ima snagu i širinu za novi početak. To je povratak duha rukometa u grad koji je uvijek živio za ovaj sport, od slavniha vremena do današnjih dana. Ako rukomet u Karlovcu ima budućnost – ona počinje upravo sada, s dvije momčadi, s dvostrukim uzbuđenjem i s vjerom da tribine opet mogu biti pune, a grad ponosan na svoju rukometnu priču.

Karlovac protiv Gorice – ogled i opomena HRK Karlovac svoju prvu provjeru imao je u Velikoj Gorici. Premijerligaš je pokazao razliku (38:28), no rezultat je manje važan od spoznaje da je pred trenerom Dinkom Đankovićem – povratnikom iz Mađarske ozbiljan posao. Naslijedio je Tatjanu Rašić i odmah na početku dobio jasnu poruku: treba još širine, još čvrstoće, još zajedništva. Kostur ekipe čine iskusni prvotimci, ali sedmorica bivših juniora sada su tu, spremni dokazati da karlovački rukomet može opstati na vlastitom kadru. To je hrabar, ali i nužan put.

Dubovac Gaza – tradicija i pojačanja Na Dubovcu su, pak, pripreme krenule 18. kolovoza. Prozivka u dvorani FIK na Borlinu bila je podsjetnik koliko rukomet ima korijen u ovom dijelu grada. Trener Dragomir Požega okupio je momčad koja će odraditi pet prijateljskih utakmica prije starta 1. HRL Jug. Tri nova imena – Dominiković, Filipović i Poljak – trebala bi donijeti širinu, dok ostatak svlačionice čuva kontinuitet. Iza svakog prezimena stoji priča, ali zajednički cilj ostaje isti: da se Dubovac Gaza i ove godine drži u vrhu i da u karlovački rukomet unese svoju prepoznatljivu žestinu.

Prvenstvo kreće 27. rujna – Karlovac otvara doma protiv Ribole Kaštela, Dubovac Gaza gostuje u Zadru. A onda, već u trećem kolu, ono što svi čekamo: karlovački derbi. Dva kluba, jedan grad, jedno rivalstvo koje uvijek ima okus više od obične utakmice. Dvorana kraj Korane tada će biti pretijesna, jer takvi ogledi nisu samo sport – oni su gradski događaj.

Rukometašice na startu Rukometašice Škole rukometa Karlovac od 12. kolovoza krenule su u pripreme za 2. HRL Zapad. Dražen Keča vodi ih kroz ritam koji traži disciplinu, ali i daje prostor ambiciji. Devetnaest igračica okupilo se u dvorani kraj Korane – mladost, upornost, želja da pokažu kako se i u Karlovcu može graditi ozbiljna ženska rukometna priča. Četiri dogovorene provjere samo su uvod u sezonu u kojoj žele dokazati da nisu tek sudionice, već da imaju što reći i na parketu.

Nogometni dah optimizma I dok rukomet gradi formu, nogomet je već ponudio emociju. Na blagdan Velike Gospe, stadion Branka Čavlovića Čavleka dočekaao je novu sezonu SuperSport Prve NL pobjedom Karlovca 1919 protiv Jaruna – 2:0. Čvrsto, zrelo, pobjednički. Ali važnije od rezultata bio je trenutak prije početka, kada je Zvonko Pamić primio dres za 200. nastup. Stojeći pljesak publike bio je prizor zbog kojeg shvatite da sport u Karlovcu još uvijek ima srce.

Jer u tom trenutku nije bilo važno samo što piše na semaforu. Važno je bilo osjetiti kako grad, makar na 90 minuta, diše istim plućima s onima na terenu.

Odbojkašice Kelteksa krenule u pripreme za Superligu U odnosu na prošlu sezonu, ekipu su napustile Amerikanka Kennedy Stanford, Kanađanka Sarah McGee i bh. reprezentativka Duška Kenjalo, a stigle su Petra Gregorović i Magdalena Šilić iz Don Bosca te Bruna Ana Vranković iz Marine Kaštela. Dobre vijesti stižu i s oporavkom Tjaše Malnar od teške ozljede, dok će se Maja Milovanović priključiti ekipi po povratku sa Svjetskog U20 prvenstva u Indoneziji.

Pripreme će trajati sedam tjedana – prvih 14 dana bez utakmica, a potom slijede provjere protiv Mladosti i Neba, Vidakovićev memorijal 13. rujna, turnir u Koprnu te nastupi u Poreču i Zaprešiću.

Zaključak Karlovac je grad na četiri rijeke, ali ovog kolovoza to su rijeke koje se ulijevaju u sport. Rukomet, nogomet i odbojka vraćaju zajedništvo, pune tribine i bude ono što smo ponekad znali zaboraviti – da klubovi nisu samo igrači i rezultati, već dio identiteta grada. A ono što posebno raduje jest činjenica da se Karlovac vraća sebi: rukometni klubovi hrabro guraju vlastite juniore u prvi plan, odbojka se oslanja na domaći igrački kadar, a nogomet na igrače koji su tu godinama.

U vremenu kada mnogi posežu za instant rješenjima i stranim pojačanjima, Karlovac bira teži, ali ispravniji put – povjerenje u vlastiti kadar. To nije samo sportska strategija, to je i poruka da grad vjeruje u svoje ljude. A kad grad i klubovi dišu zajedno – tada sve postaje moguće.

Biciklima preko Karoline i Lujzijane - do Beča i Rima

27.08.2025.

Sedam dana na četiri rijeke, a u centru priče – bicikli. Karolina, Lujzijana, smijeh, znoj, susreti na stazama i tombola.

Karlovac je grad četiri rijeke, starih cesta i biciklista koji znaju da sreća ima dva kotača. Sjedneš na zic, uhvatiš guvernal i pustiš pedale da pričaju svoju priču. Karolina škripi, Lujzijana diše, a ti shvatiš da si dio nečeg što traje generacijama.

Karlovac diše biciklizam Tour de Lujzijana 2025 opet je spojio smijeh, znoj i malu dozu ponosa. Biciklistički maraton vozio se Karlovcem i njegovom slikovitom okolicom u organizaciji SD Miljokaz. Osim legendarne Lujzijane, bicikli su neumorno klizili slavnom Karolinom. Maraton je bez natjecateljskog karaktera, namijenjen svima koji vole pedalirati. Ruta od 98,83 kilometra s 748 metara uspona – taman dovoljno da se, uz pivo na Trgu, pohvališ prijateljima: „Ma vozio sam preko Karoline i Lujzijane . . . do Beča i Rima!“

Na cilju – osmijesi, umor i hrpa nagrada. Najbrojniji klub i ove godine bio je SRK Pedala Laganini (18 biciklista). Sreća se posebno osmjehnula članicama kluba – Mirjani, Ivani i Božici, koje su izvukle poklon-bonove Intersporta. Sveukupno je podijeljeno osam bonova. Posebna priznanja otišla su najstarijem sudioniku, prvoj karlovačkoj “pedali”, predsjedniku Vladimiru Latkoviću, i najmlađem biciklistu, Viktoru Macanu, koji je svojom upornošću oduševio sve prisutne.

U subotu, 30. kolovoza, SRK Pedala Laganini za hrabrije bicikliste organizira BRM 200 i 300 km. Start je ispred prostorija kluba u bivšoj vojarni na Lušćiću u 7 sati, a vremensko ograničenje 20 sati (do 3 u noći). Ako misliš da je to ludost, sjedni na zic i doživi – BRM neće oprostiti nepažnju.

Sedam dana na četiri rijeke, a u centru priče – bicikli. Karolina, Lujzijana. Nogomet, košarka, kuglanje, turniri . . . , ali srce je u pedalama. I dok rujan polako dolazi, biciklisti će opet voziti kroz svoj grad kilometre, uz osmijeh i razgovore: „Ma vozio sam preko Karoline i Lujzijane . . . do Beča i Rima!“

Ako misliš da je to samo šala – sjedni na zic i doživi Karlovac kako ga znaju oni koji ga vole: kroz znoj, smijeh i pedale.

Travnjaci i sjećanja Dok bicikli još mirišu asfaltom, travnjaci čekaju svoje junake. Vojnić '95, Ogulin i Ilovac zaključili su pripremno razdoblje i spremni su za novu sezonu u Četvrtoj ligi Središte – skupina A.

Vojnić '95 gostovao je u Jurovcu na otvorenju SRC-a „Nikola Pokrivač“ i poražen je 3:0 od domaćeg Bratstva, člana Međimurske Premier lige. Susret je protekao u emotivnom ozračju – stadion nosi ime Nikole Pokrivača, tragično preminulog hrvatskog reprezentativca, koji je karijeru zaključio u dresu Vojnića, dok je prve korake napravio u Bratstvu. Ogulin je kod Vinodola odigrao 3:3 – borbena i tvrdoglavo. Pobjeda im je izmakla u završnici kada su domaćini izjednačili, ali karakter momčadi je ponovno bio neupitan. Ilovac je odradio najbolju pripremnu seriju – sve prijateljske utakmice završili su pobjedom, uključujući i zadnju provjeru protiv zagrebačkog Kraja Tomislava (4:2).

U 1. kolu koje počinje krajem kolovoza, klub iz grada podno Kleka odlazi u Svetu Klaru protiv Poleta, Vojnić '95 u Zagreb s ekipom Zelengaja 1948, a “hajduci iz Ševudske šume” dočekuje Špansko.

Plenum klubova, skupština Udruge delegata Održan je plenum klubova mladeži NSKŽ. Povjerenik za natjecanje ostaje Nenad Stražanac, a povjerenik za suđenje – Damir Brčković. Tehnički tajnik NSKŽ, Dražen Tuškan, govorio je o registraciji igrača, dok je instruktor saveza Igor Gec prezentirao smjernice vezane uz licenciranje trenera. Nova sezona počinje prvog vikenda u rujnu (6. i 7.), a uključuje 84 momčadi svih dobi.

Na Izornoj sjednici Udruge nogometnih delegata NSKŽ, Damir Brčković jednoglasno dobio novi četverogodišnji mandat. Uz njega, u Izvršni odbor izabrani su Tomislav Kuzman, Dražen Tuškan, Mario Goršić, Vesna Joha, Ivica Grgić i Nenad Stražanac. Nadzorni odbor čine Stjepan Benčić, Marijan Brozović i Boris Rendulić. Skupština je odobrila i kandidaturu za novog delegata – Danijela Podnara iz Slunja.

Golijade u prvom kolu kupa Utakmice prvog kola Hrvatskog nogometnog kupa za područje NSKŽ donijele su niz zanimljivih dvoboja i visokih pobjeda. Najefikasniji bili su nogometaši Barilovića, koji su u Mostanju deklasirali Tuškane 12:0, i Croatie '78, koja je u Rečici slavila 10:0 protiv Mladosti.

Memorijal „Marijan Milčić“ Na igralištu u Mostanju održano je 13. izdanje pozivnog memorijalnog turnira „Marijan Milčić“. Turnir je spoj sportskog nadmetanja, druženja i sjećanja na čovjeka čiji je doprinos ostavio neizbrisiv trag. Turnir je bio namijenjen uzrastu U12 (rođeni 2013. i 2014.). NK Slunj je minimalnom pobjedom 4:3 nad Ogulinom osvojio naslov, a druga ekipa NK Karlovca 1919, s mlađim igračima 2014. godišta, osvojila je treće mjesto 2:0. Posebna priznanja: najbolji vratar Dino Matošević, najbolji strijelac Filip Hodak (7 golova) i najbolji igrač Nikola Svetić.

Kuglanje: Memorijal „Mario Smrzlić-Smrzla“ Pobjedu je odnijela momčad Gacke s ukupno 1.657 oborenih čunjeva, ispred Policajca (1.599), Mantinele (1.552) i Orlovca (1.410). Najuspješniji pojedinac turnira bio je Tomislav Atalić iz pobjedničke ekipe s 317 oborenih čunjeva. Prije početka natjecanja, članovi KK Mantinele zajedno s obiteljima Marija Smrzlića položili su cvijeće i zapalili lampione na njegovom posljednjem počivalištu na groblju Jamadol, uz prigodno slovo u sjećanje na idejnog začetnika kluba.

Ljetna HAKL liga Ligaški dio Ljetne košarkaške lige u Šancu priveden je kraju, a subotnji rasplet donio je pravu sportsku dramu. Pet ekipa lovilo je dva preostala mjesta za nastavak natjecanja. Škanjci su priredili veliko iznenađenje i svladali dosad neporaženi KaSailing (61:57), čime su osigurali plasman u doigravanje i zatvorili vrata Rakovcu. Nakon toga, poraz Lenova (46:75) od Novog centra ostavio je još teoretsku nadu, ali je konačno ugasio poraz od riječkih Kemigal Warriorsa, koji su slavili 55:46.

Doigravanje kreće u srijedu, 27. kolovoza, a izravni plasman u polufinale izborili su KaSailing i Hollywood Cafe.

AI u sportskom novinarstvu – prijatelj ili alat?

2.09.2025.

Hrvatska je prva zemlja koja na nacionalnoj razini uvodi umjetnu inteligenciju (AI – *artificial intelligence*) u osnovne škole. Riječ je o računalnim sustavima koji mogu obrađivati podatke, učiti iz njih i samostalno generirati odgovore, tekst, pa čak i slike.

Nakon godinu dana eksperimentalnog programa za sedme i osme razrede, od ove jeseni i peti i šesti razredi učiti će kako razgovarati s – ChatGPT-om.

Ova vijest nije samo obrazovna zanimljivost. Ona je i dobar povod za pitanje koje posljednjih mjeseci odzvanja i u redakcijama: može li umjetna inteligencija pomoći ili ugroziti novinarstvo – posebno ono sportsko, koje živi od emocija, brzine i instinkta?

Tehnologija u službi novinara „Ne možemo misliti da je prošlost bila bolja jer se ‘bolje’ uvijek oslanja na budućnost,“ rekao je Gianni Merlo, predsjednik AIPS-a (Međunarodnog udruženja sportskih novinara), otvarajući panel o umjetnoj inteligenciji i novinarstvu.

Na istom su se mjestu našla velika imena: Juan Ignacio Gallardo, glavni urednik španjolske *Marce*, Santi Nolla, direktor *Mundo Deportivo*, Lionel Dangoumau iz *L'Equipea* i Mariagrazia Squicciarini iz UNESCO-a.

Zaključak prvog dijela rasprave bio je jednostavan: novinari danas rade bolje zahvaljujući tehnologiji. AI je samo još jedan alat kao što su nekad bili diktafon, računalo ili internet. Alat koji, ako ga znamo koristiti, može ubrzati istraživanje, obraditi goleme količine podataka i osloboditi vrijeme za ono najvažnije – priču.

Tko upravlja AI-jem – čovjek ili stroj? No, nije sve samo tehnološki napredak. Pitanje regulacije i etike visjelo je u zraku. „AI nije crna kutija. Možemo njome upravljati ako postavimo jasne kontrolne točke,“ naglasila je Squicciarini iz UNESCO-a. Razumijevanje načina na koji funkcionira uklanja strah i zablude ali traži i znanje, i strpljenje.

Dangoumau iz *L'Equipea* upozorio je na kratkoročno razmišljanje mnogih redakcija koje AI koriste samo kao instant-rješenje: „Takav pristup dugoročno uništava kredibilitet. Novinari ne smiju izgubiti svoje specifičnosti i kvalitetu.“

Emocija protiv algoritma Gallardo iz *Marce* otišao je korak dalje: „Ljudska emocionalna inteligencija, strast i osjećaj ne mogu se replicirati umjetnom inteligencijom.“

I tu je, zapravo, srž stvari. Sport nije samo rezultat i statistika – to su suze na tribinama, grč u želucu kad lopta pogađa stativu ... AI može pratiti povijest i podatke, može analizirati taktiku i brojke, ali ne može osjetiti.

Ipak, Squicciarini je podsjetila na novo istraživačko područje, NeuroAI, koje pokušava replicirati ljudske emocije. To otvara cijeli niz novih etičkih pitanja.

Lažne vijesti – stari problem u novom ruhu S porastom dostupnih AI alata raste i opasnost od lažnih vijesti. „AI može zavarati one koji ne znaju razlučiti istinu od izmišljenog sadržaja,“ upozorio je Merlo. No, Santi Nolla iz *Mundo Deportiva* podsjeća da lažne vijesti nisu izum umjetne inteligencije: „One postoje puno prije AI-a. Ključna razlika danas je brzina širenja. Zato kritičko mišljenje postaje najvažnije oružje svakog novinara.“

AI kao beba Na kraju panela Gallardo je ponudio zanimljivu metaforu:

„Umjetnu inteligenciju trebali bismo gledati kao na bebu. Možda će, kada dosegne tinejdžersku dob, moći raditi stvari koje sada smatramo nemogućima. Budućnost ovisi o nama – hoćemo li je odgojiti kao odgovornu odraslu osobu ili pustiti da izmakne kontroli.“

Moje viđenje AI (umjetna inteligencija) je, dakle, tek na početku. I kao svaka beba, uči brzo. Hoće li jednoga dana znati napisati izvještaj s derbija na Čavleku ili Školskoj sportskoj dvorani, osjetiti miris Kupe i Korane ili pronaći priču koja će rasplakati tribine? Možda.

Ali jedno znam – emocija, intuicija i ono malo lokalnog duha u kojem nastaje svaka dobra sportska priča još su uvijek samo naši. Pitanje je samo – koliko dugo.

Footnotes AI u praksi – Umjetna inteligencija danas se koristi u mnogim sportskim redakcijama. Primjerice, *Associated Press* automatizira izvještaje s manjih baseball liga, a BBC koristi AI za brze analize statistike u nogometu. No, ljudski novinari i dalje su ključni za analize, intervjue i – emociju.

Karlovac između olimpijske zastave i ratne stvarnosti

10.09.2025

Dan Hrvatskog olimpijskog odbora (HOD) – 10. rujna: dan kada Karlovac pamti olimpijce i gubitke. Olimpizam zato nije samo natjecanje ni medalja. To je priča o ljudima i gradu koji zna što znači ustrajati – i u pobjedi i u boli.

Olimpijska priča usred rata U Karlovcu 10. rujna nikada nije bio samo datum – nego podsjetnik na olimpijce i na Tomicu Belavića. Između bijelih krugova olimpijske zastave i crnih tragova granata, grad nosi vlastitu priču o sportu i sjećanju.

Na današnji dan prije 34 godine, 10. rujna 1991., osnovan je Hrvatski olimpijski odbor (HOO). Vijest o sportu, vijest o identitetu – i to u času kada je zemlja gorjela, a gradovi, Karlovac među njima, branili se od granata.

Dva dana nakon međunarodnog priznanja Hrvatske, 17. siječnja 1992., stigla je i odluka iz Lozane: Juan Antonio Samaranch i njegovi dopredsjednici priznali su HOO kao privremenog člana olimpijske obitelji. Hrvatski su sportaši već 8. veljače pod svojom zastavom nastupili u Albertvilleu. Puno priznanje stiglo je 24. rujna 1993. godine, ali dotad su naši sportaši u Barceloni već osvojili prva olimpijska odličja.

Hrvati u olimpijskom krugu Prvi predsjednik HOO-a Antun Vrdoljak bio je taj koji je primio povijesnu odluku. Na prijedlog Samarancha, prijatelja Hrvatske, postao je i član Međunarodnog olimpijskog odbora, a tu je dužnost obnašao od 1995. do 2012. godine.

Danas je u tom krugu i jedna Hrvatica. Kolinda Grabar-Kitarović 2020. godine izabrana je u članstvo MOO-a, na povijesnoj, virtualnoj sjednici u jeku pandemije. Njezino članstvo ostaje aktivno do 2038. godine, pod uvjetom da ne dođe do promjena u pravilima ili njezine osobne odluke. Također, Grabar-Kitarović obnaša i druge međunarodne funkcije, uključujući predsjedanje Komisijom za buduće domaćine Olimpijskih igara

Hrvatski olimpijski dan Deseti rujna danas slavimo kao Hrvatski olimpijski dan (HOD). Manifestacija koja promiče olimpijske vrijednosti – izvrsnost, mir, solidarnost – i koja u vrtiće, škole, klubove i gradove donosi duh olimpizma.

Povodom Dana HOO-a, u srijedu 10. rujna 2025. u Hotela Sheraton u Zagrebu, održat će se svečanost dodjele HOO-ove Nagrade „Dražen Petrović“, namijenjene mladim sportašicama i sportašima (do 20 godina), kao i proglašenje najvećih nada hrvatskog sporta.

U čast 34. obljetnice utemeljenja Hrvatskog olimpijskog odbora, 10. rujna 2025. godine u nacionalnom poštanskom prometu koristit će se i prigodni žig HOO-a s motivom dviju judašica u borbi.

No u Karlovcu, taj datum nikada neće biti samo svečanost sporta. U ovom gradu on se uvijek čita i drugačije – jer upravo je 10. rujna urezan i u ratno sjećanje.

Karlovački olimpijci Karlovac je dio olimpijske povijesti. Od Milana Neralića, Slunjanina i prvog Hrvata s olimpijskim odličjem, preko skijašice Nade Birko Kustec i atletske rekorderke Jelice Pavličić, do biciklista Ivana Levačića, atletičara Krešimira Račića, zlatnih rukometaša Valnera Frankovića i Vladimira Šujstera te veslača Tihomira Jarnjevića – Karlovac je kroz desetljeća davao svoje ljude pod olimpijske krugove. To su imena koja čine sportski identitet grada i koja ne smiju izbljedjeti u kolektivnom sjećanju.

Dan koji je nosio i crninu Karlovac 10. rujna ne pamti samo po HOO-u i olimpizmu. Taj dan, 1993. godine, grad je izgubio sportskog novinara Tomicu Belavića, poginulog od neprijateljske granate. Belavić je pisao o sportu, volio ga i živio, a smrt ga je zatekla u gradu koji je istoga datuma obilježavao rođenje nacionalnog olimpijskog pokreta. U toj koincidenciji skriva se sva simbolika Karlovca – grada koji je davao olimpijce i novinare, ali i ratne žrtve.

Karlovac – grad s dvostrukim sjećanjem Za Hrvatsku, 10. rujna znači osnivanje HOO-a i dan olimpijskog duha. Za Karlovac, to je i datum tuge. Između olimpijske zastave i crnog dima granata, grad nosi dvostruko sjećanje – na pobjede sportaša i na izgubljene živote.

Olimpizam zato nije samo natjecanje ni medalja. To je priča o ljudima i gradu koji zna što znači ustrajati – i u pobjedi i u boli.

Od „grada košarke“ do košarkaškog zaleđa: Karlovac i Hrvatska u istom problemu

17.09.2025.

Njemačka niže medalje, Hrvatska tone – a u Karlovcu haki u Šancu popularniji od natjecateljske košarke

Njemačka je osvojila Eurobasket s devet pobjeda, bez poraza – istim tempom kojim je prošle godine postala svjetski prvak. U zadnja četiri ljeta nanizali su medalje i polufinala, a u veljači stižu i u Hrvatsku, u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo. Njemačka košarka danas je stroj, projekt, ozbiljna sportska industrija.

A gdje je Hrvatska? Na 34. mjestu svijeta i 18. u Europi. Preskočile su nas BiH i Izrael, a Eurobasket smo gledali iz fotelja – prvi put otkako postoji samostalna država. To je slika našeg sportskog sunovrata.

Šanac i haki: nostalgija i stvarnost Karlovac je nekoć bio „grad košarke“. U grotlu Šanca padali su klubovi iz Zagreba, Splita, Beograda, Zadra i Skoplja. Danas? Seniorska ekipa Šanca igra u Drugoj ligi Zapad, šesta od dvanaest, daleko od ičega što miriše na vrh. Nema ambicije, nema iskoraka, nema ni vizije.

Paradoksalno, haki u Šancu živi bolje od službene košarke. Beton, reflektori i navijači svako ljetu privuku više publike nego sve karlovačke lige zajedno. To dovoljno govori – košarka je u Karlovcu postala folklor, a ne sport.

Rolling trenira 80 dječaka i nastupa u šest ili sedam liga. ŽKK Karlovac okuplja 60 djevojčica i sljedeće godine slavi 30 godina rada. KaBa gura 3x3, Duga Resa i Ogulin dižu ženske ekipe. Više od 200 djece u županiji trenira košarku – i to je zapravo jedina dobra vijest. Ali pitanje je: tko od njih ima šansu doći do ozbiljnog ranga ako seniorska košarka u Karlovcu jedva vegetira?

Od entuzijazma se ne živi. Klubovi preživljavaju zahvaljujući trenerima i roditeljima, Savez se hvali brojkama i lijepim riječima, ali rezultata – nema. Nema igrača u reprezentaciji, nema kluba u vrhu, nema sustava. Sve ostaje na pokušajima, krpanju rupa i nostalgiji.

Karlovački rukomet je prije više od trideset godina preuzeo primat i još ga drži. Košarka se u međuvremenu urušila, i nije joj pomoglo ni to što se voli reći da „Karlovac ima tradiciju“. Tradicija bez rezultata je samo – prošlost.

Ideje o spajanju Šanca i Rolinga zvuče dobro, ali dok god nema hrabrosti za ozbiljan iskorak, to će ostati samo mrtvo slovo na papiru. Karlovac neće vratiti status „grada košarke“ dok se ne prestane zadovoljivati osrednjošću i dok klubovi i Savez ne shvate da rad s djecom nije cilj sam po sebi, nego sredstvo za stvaranje igrača i momčadi koje nešto vrijede.

Njemačka niže medalje. Hrvatska tone. A Karlovac, nekadašnji „grad košarke“, danas preživljava na entuzijazmu i haklu u Šancu. To nije razvoj, to je održavanje na aparatima. Ako se tako nastavi, košarka će u ovom gradu zauvijek ostati samo uspomena – i ništa više.

Kad sportsko novinarstvo postane meta – i to ne na terenu

24.09.2025

Internetsko zlostavljanje sportskih novinara prijetnja je slobodi medija – s alarmantnim primjerom iz Karlovca.

Kampanja Ujedinjeni protiv online zlostavljanja (UAOA) objavila je izvješće koje bi, da živimo u društvu s imalo senzibiliteta prema novinarstvu, zvonilo na uzbunu. “Barometar sportskih novinara” donosi hladne brojke o vrućoj temi: internetsko zlostavljanje sportskih novinara postalo je prijetnja slobodi medija – i samom smislu sportskog izvještavanja.

Jer brojke nisu apstraktne. Iza njih su ljudi – oni koji svakodnevno stoje uz stazu, na tribini, u mix-zoni ili pred praznim ekranom, pokušavajući ispričati sport onakav kakav jest. Čak 95 posto ispitanih novinara kaže da je online zlostavljanje danas raširenije nego ikad, a više od tri četvrtine ih svjedoči porastu brutalnosti. Četrdeset posto govori o “značajnom pogoršanju”. To znači da svaka druga poruka mržnje stiže brže, žešće i osobnije.

Najčešći oblik zlostavljanja? Mizoginija – novinarke su izložene napadima samo zato što su žene. Slijede sektaštvo, rasizam, napadi na fizički izgled. Posebno su pogođene sportske novinarke: žene koje godinama prkose predrasudama da “sport nije za njih”, danas moraju birati između profesionalnog glasa i osobnog mira. Mnoge su se povukle – ne s tribina, nego s društvenih mreža. I to je možda najtiša, ali i najskuplja pobjeda onih koji žele da novinarstvo utihne.

Pritisak na slobodu govora počinje tiho Problem nije dalek ni apstraktan. I u našim redakcijama, pa i u manjim sredinama, sportskim novinarima se prijeti, vrijeđa ih se, “docira” im se s lažnih profila, napada ih se zato što pitaju, zato što pišu, zato što ne navijaju “kako treba”. Na

meti su i žene koje pišu o nogometu, i muškarci koji pokušavaju očuvati profesionalnu distancu. Svima im je zajedničko to što ih zlostavljači ne poznaju – ali ih zato itekako pogađaju.

UAOA zato predlaže osnivanje radne skupine koja bi okupila novinare, sportske organizacije i tehnološke platforme te uspostavu kodeksa prakse unutar medijskih kuća – kako bi se znalo kome prijaviti napad i kako reagirati kad se dogodi. To je dobar početak, ali nije dovoljno. Jer bez jasne institucionalne podrške i društvene solidarnosti, novinar ostaje sam protiv mase. A sam novinar nije sustav – on je samo glas.

Gianni Merlo predsjednik AIPS-a to je rekao precizno: “Zlostavljanje na internetu nagrizi načela i vrijednosti sportskog novinarstva.” A predsjednik FIA-e, Mohammed Ben Sulayem, dodaje: “Novinari su glas našeg sporta.” No taj glas nije samo glas sporta. To je glas javnosti, glas koji mora ostati slobodan da bi istina preživjela.

Jer kad novinar počne vagati vrijedi li jedna istina još jedan val uvreda – sport prestaje biti prostor istine. Postaje pozornica za one koji viču najglasnije.

I zato, ako želimo da sport ostane više od rezultata, da i dalje ima priču, emociju i smisao – moramo zaštititi one koji te priče pišu.

Jer kad sport ostane bez svjedoka, gubi dušu. A bez duše, ni pobjeda više nije vijest.

Lokalni odjek: slučaj koji govori više od riječi A onda, dok se globalno govori o slobodi medija i zaštiti novinara, u Karlovcu se događa mala, ali znakovita epizoda koja govori mnogo.

Karlovačka sekcija Hrvatskog zbora sportskih novinara nedavno je morala reagirati na odluku Veslačkog kluba Korana da obustavi dostavu informacija trima lokalnim medijima – Radio Mrežnici, Kaportalu i KAŠ-u. U pismu upućenom klubu novinari su podsjetili da takav pristup nije korektan ni prema javnosti ni prema djeci koja predstavljaju klub, jer njihovi sportski uspjesi zaslužuju jednaku vidljivost u svim medijima.

Odgovor iz Korane stigao je brzo i – da se poslužimo njihovim izrazom – deplasirano. Klub je novinarima poručio da su “selektivni”, “neprofesionalni” i da im više neće slati rezultate. Potom su, kao šlag na tortu, jednog od kolega prijavili Vijeću časti Hrvatskog novinarskog društva.

Ne treba tu mnogo komentara. Taj slučaj nije skandal razmjera svjetskih naslova, ali jest simptom: pritisak na neovisno novinarstvo ne mora dolaziti iz ministarstva, vlade ili korporacije – dovoljno je da dođe iz jednog sportskog kluba koji zaboravi da mediji nisu njegova PR-služba.

I tako, dok globalni izvještaji upozoravaju na prijetnje, lokalni prizori pokazuju nešto drugo, jednako opasno – tiho discipliniranje medija.

A svaki put kad klub, savez ili pojedinac odluči kome će, a kome neće slati rezultate, to više nije samo priča o sportu. To je priča o pokušaju kontrole informacije. A kontrola informacije uvijek je prvi korak prema šutnji.

Bronca, tradicija i posljednji karlovački olimpijac

08.10.2025

Prije 25 godina hrvatski osmerac osvojio je prvu olimpijsku medalju u veslanju od stjecanja neovisnosti – broncu koja i danas simbolizira izvrsnost hrvatskog sporta.

Posadu osmerca činili su Branimir Vujević, Igor Boraska, Krešimir Čuljak, Siniša Skelin, Nikša Skelin, Tomislav Smoljanović, Tihomir Franković, Igor Francetić i kormilar Silvijo Petriško, pod vodstvom trenera Igora Čulina.

Iako osmerac nije nastupio u Ateni 2004., uspjesi iz Sydneyja ostavili su dubok trag u hrvatskom veslanju, uključujući medalje na Svjetskom prvenstvu i regatama Svjetskog kupa u narednim godinama.

Priča počinje sredinom 1990-ih Hrvatsko veslanje imalo je tada izniman potencijal, ali rezultati u olimpijskim disciplinama nisu bili dosljedni. Tek 1999., na Svjetskom prvenstvu u St. Catharinesu u Kanadi, sastavljen je osmerac koji je postavio temelje za Sydney. Nakon priprema na Peručkom jezeru i niza kontrolnih regata, osmerac je pokazao da može konkurirati najvećim svjetskim velesilama.

Olimpijska sezona 2000. bila je zahtjevna. Iako je Hrvatska imala samo jednu vizu za Sydney – u dvojcu bez kormilara – posada osmerca uvjerljivo je dominirala na prvoj regati Svjetskog kupa u Münchenu, pobijedivši kasnijeg olimpijskog pobjednika Veliku Britaniju. Kvalifikacijska regata u Luzernu, pod nemilosrdnom kišom, bila je posljednja prepreka pred odlazak u Australiju. Osmerac je zauzeo drugo mjesto, iza Kanade, a ispred Njemačke, osiguravši nastup na Igrama. Sydney je bio kulminacija tjedana priprema, napetosti i nadanja. Već u prvoj utrci eliminacija, pobjeda ispred Sjedinjenih Američkih Država pokazala je da medalja nije samo san. Finale je donijelo iznimnu borbu – Velika Britanija je bila najbolja na startu, Australija u finišu, ali hrvatski osmerac izborio je broncu. Nezadovoljstvo prvotno, ubrzo je zamijenila eksplozija oduševljenja, koja se proširila cijelom Hrvatskom. Uz dizača utega Pešalova, osmerac je bio jedini hrvatski osvajač medalje u Sydneyu koji nije otišao u zaborav.

Uz osmerac, u Sydneyu je veslao i dvojac bez kormilara Nino Šaraga i Oliver Martinov. U Sydneyju je bio i Karlovčanin Tihomir Jarnjević, nastupio je u dvojcu na pariće uz Ivana Jukića iz osječkog Iktusa i zauzeo 14. mjesto. Iako rezultat možda nije bio medalja, Jarnjević ostaje posljednji karlovački olimpijac, simbol poveznice između zlatnih dana prošlosti i mladih veslača danas.

KA-veslači spremni nastaviti tradiciju svojih prethodnika Tihomir Jarnjević inspirira mlade veslače da slijede njegove stope i teže izvrsnosti. Lokalni klubovi, uz podršku zajednice,

osiguravaju da karlovačko veslanje ostane živo i konkurentno na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Grad s četiri rijeke i bogatom tradicijom i dalje njeguje veslačku kulturu kroz Veslački klub Korana, koji ove godine slavi 90 godina postojanja, te Veslački klub Karlovac, koji kontinuirano obrazuju nove generacije veslača. Perjanice Korane danas su Ema Hodak, Luka Hajdin, Josip Jakšić, Šime Ravnjak i Mauro Bauer, dok VK Karlovac ima mlade veslačice i veslače koji obećavaju i već pokazuju potencijal na regatama. Njihovi rezultati na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima potvrđuju da Karlovac nije zaboravio svoju veslačku tradiciju, već je spreman graditi novu.

Sedam dana na četiri rijeke, a jedna bronca zauvijek urezana u povijest – tako se piše i danas, s mladim karlovačkim veslačima spremnim nastaviti tradiciju svojih prethodnika, uz podršku cijele zajednice koja ponosno prati njihov napredak.

Dok Hrvatska čeka da država riješi sport, Karlovac ga drži na ramenima volontera, entuzijazma i tvrdoglavosti

22.10.2025.

Naši klubovi između Kupe, Korane, Mrežnice i Dobre žive od entuzijazma i prkosa. Dok privatni kapital prolazi pokraj njih kao da ga se to ne tiče.

PwC i HOO potvrđuju ono što Karlovčani već godinama znaju – sport nije samo industrija, nego svakodnevna borba za dah.

U Karlovcu sport opstaje zahvaljujući volonterima i zaljubljenicima koji su oдавно prestali brojati sate, ali još uvijek vjeruju da ima smisla. Ljudi koji ne znaju jesu li više treneri, ekonomisti, majstori za opremu ili čuvari klupskog morala. I svi oni, iz godine u godinu, uče istu lekciju – da se bez proračunske injekcije ne može, a da s njom jedva diše.

Pogledajte naše klubove uz četiri rijeke: veslače koji čekaju nove, ali preskupe čamce, odbojkašice, rukometaše i košarkaše koji sanjaju više termina u dvorani, nogometaše koji traže jakog i stabilnog sponzora za viši rang, bejzbolaše koji bi samo htjeli asfalt do igrališta u Grabriku, kuglače kojima treba bolja kuglana ..

Sve su to slike iste ovisnosti – o gradu, o državi, o „sistemu“ koji nikad ne dolazi, ali ga svi spominju. Najgore u svemu? Naviknuli smo se. Naviknuli da sport preživljava, umjesto da se razvija. Da klubovi postoje „dok ide“, da treneri rade iz ljubavi, a sportaši iz inata. Da lokalni sport nije prilika, nego sentimentalna obaveza. A možda upravo tu, u toj navici, leži problem.

Samo što, za razliku od raskrižja, ovdje nema semafora – a znakovi su već odavno izbljedjeli. Globalno istraživanje PwC-a, koje je prvi put uključilo i hrvatske sportske djelatnike, potvrdilo je ono što svatko tko je ikad stajao na blatnjavom terenu već zna: hrvatski sport previše ovisi o državi.

Globalno izdanje PwC-ova istraživanja dostupno je na poveznici: <https://www.pwc.co.uk/industries/hospitality-leisure/insights/sports-survey.html>

Kako piše novinar Ivan Jelkić u Sportskim novostima, a potvrđuju i brojke iz istraživanja PwC Hrvatska i Hrvatskog olimpijskog odbora (HOO), u Hrvatskoj se i dalje očekuje da će država riješiti gotovo sve – od financiranja klubova do obnove infrastrukture, od potpora sportašima do organizacije velikih događaja. Privatni kapital – osim kad je riječ o glamuroznim ligama ili medijski isplativim projektima – ostaje po strani: nezainteresiran, nedodirljiv ili jednostavno nepovjerljiv.

I to više nije pitanje navike – to je pitanje opstanka. U teoriji, ta ovisnost zvuči kao briga za sport. U praksi, znači da se klubovi pretvaraju u molitelje. U redovite posjetitelje natječaja, s mapom zamolbi u jednoj ruci i rokovnikom dugova u drugoj. Papir trpi, ali klubovi ne.

Ženski sport kao nada i ogledalo Prema istraživanju, 74 posto ispitanika vjeruje da će i ubuduće najveća ulaganja dolaziti iz državne blagajne. To nije vizija – to je rezignacija. A kad 95 posto organizacija nema nikakvu strategiju za budućnost – ni digitalnu, ni tehnološku – onda znamo gdje smo. Dok svijet raspravlja o umjetnoj inteligenciji, Karlovac se još bori za bolje uvjete – više boljih termina u dvorani, treniranje najmanje dva puta dnevno i slično. Dok PwC analizira globalne trendove ulaganja, lokalni klub skuplja za novu garnituru dresova, za sportske rekvizite, za preskupe troškove organizacije domaćih utakmica.

Jedina svijetla točka istraživanja jest predviđeni dvostruki rast ženskog sporta u idućih nekoliko godina. Ali i tu stoji ono „ako“. Ako se bude ulagalo. Ako mediji budu pratili. Ako se na ravnopravnost ne bude čekalo kao na milostinju.

U Karlovcu se to ne mjeri brojem natjecanja, nego pogledima s tribina. Kad ženske ekipe igraju pred šaćicom roditelja i prijatelja, a iza njih stoje godine truda bez glamura, vidi se što sport uistinu jest. U tom tihom, upornom sportu ima više čistoće nego u svim sponzorskim dvoranama zajedno. Možda nas upravo on podsjeća zašto smo sport nekad voljeli – zbog igre, a ne zbog naslovnica.

Predsjednik HOO-a Zlatko Mateša podsjetio je da sport u EU čini 2,2% BDP-a – pravu industriju s milijunima zaposlenih. U Hrvatskoj 1,6%. Dovoljno da shvatimo koliko je sport važan, ali premalo da bi ga itko ozbiljno uzeo kad se dijeli novac. U Hrvatskoj se o sportu govori najviše kad treba nekome čestitati, a najmanje kad treba nešto uložiti.

Partner u PwC-u, John Gašparac, poručio je da bez inovacija nema razvoja. Ali inovacije traže plan, a plan traži vjeru da sport nije trošak.

Što ovo znači za nas, ovdje uz četiri rijeke? Ako 74% Hrvatske još uvijek vjeruje da će država sve riješiti, možda bi onih preostalih 26% mogli biti mi – Karlovac i svi koji još vjeruju da sport može sam stajati na nogama.

Možda upravo iz grada između četiri rijeke može krenuti priča u kojoj sport više nije proračunski trošak, nego društvena vrijednost. Priča u kojoj ulaganje u klub nije milostinja, nego civilizacijska gesta. Jer budućnost sporta neće doći iz proračuna. Doći će onog dana kad prestanemo čekati. No prije nego ga otvorite, možda vrijedi postaviti jedno domaće pitanje: koliko još možemo čekati da država odradi i ono što bismo sami trebali znati bolje od nje?

Trening i igranje – djecu odmalena treba dati na sport, ali im ne oduzeti igru

29.10.2025.

Bilo je to vrijeme kad je lopta bila najbolji prijatelj, a dan bi završavao tek kad bi nas mama s prozora zvala kući. Nije bilo termina, satnice ni rasporeda. Bilo je igralište iza zgrade, blatnjav dres i dogovor: „Idemo još jednu, zadnju.“

Na Korani su se učile prve plivačke tehnike, na Dubovcu prvi zaveslaji na Kupi i pokreti u rukometu, na Fojinovom prvi atletski koraci, na Vunskom polju prvi krosemi, a na obližnjim nogometnim igralištima u gradu i okolici učili se prvi driblinzi. U karlovačkom Sokolu djeca su savladavala prve gimnastičke pokrete na tlu i spravama, na borilačkim strunjačama učvršćivala snagu i karakter, a u Vrbanicevom perivoju osvajala prve teniske udarce. Karlovačko djetinjstvo imalo je ritam igre – i to je bila naša prva škola sporta.

Danas, kad je sve mjerljivo i planirano, sport za djecu ponekad prerano postaje obaveza, a prerijetko ostaje ono što bi trebao biti – prostor slobode, pokreta i radosti.

„Najvažnije je da djeca steknu dobru sportsku bazu iz koje će se kasnije razviti u kompletnog sportaša. Dijete treba poticati na dosljednost i disciplinu, ali ne inzistirati na sportu kojim se ono ne želi baviti“ - tvrde treneri i kineziolozi iz karlovačkih teretana.

Jednostavno, ali često zaboravljeno pravilo. Djecu treba pustiti da istražuju pokret, da uče tijelom, da skaču, trče, padaju i opet ustaju. Svaka ta faza, svaka nova vještina dio je senzibilnog razvoja koji kasnije čini razliku između onih koji sport žive i onih koji ga samo treniraju.

Četiri razvojna razdoblja Djeca se mogu promatrati kroz četiri razvojna razdoblja: prepubertetsko (6–10 godina, inicijacija), pubertetsko (11–14 godina, oblikovanje sportaša), postpubertetsko (15–18 godina, specijalizacija) i zrelost.

„Za svako razdoblje dobro je provoditi neki vid treninga, igre i aktivnosti. No, razvoj svijesti o važnosti tjelovježbe počinje od kuće. Djeca upijaju obrasce roditelja. Ako roditelj ima razvijenu svijest o zdravlju, tjelovježbi i prehrani – i dijete će to preuzeti“ – ističu stručnjaci.

Kineziolozi podsjećaju, na žalost, na poraznu statistiku – Hrvati su najpretilija nacija u Europi.

„Imamo ogroman prostor za napredak u edukaciji o tjelovježbi i zdravom stilu života. Roditelji su ti koji trebaju najprije sebe educirati, a onda to znanje prenijeti na djecu“ – naglašavaju.

Kad dijete krene u školu, to je pravi trenutak da se odabere sport. Ali ne kao obaveza, nego kao prostor za igru i disciplinu, za druženje i učenje. Dobro je omogućiti djetetu da prođe više sportova – plivanje, atletiku, nogomet, gimnastiku, tenis, ples, borilačke vještine, klizanje, skijanje – jer tek iz širine dolazi istinska usmjerenost.

Svjetska zdravstvena organizacija ima jednostavnu preporuku: djeca do pete godine trebaju barem tri sata igre dnevno, a starija – barem sat vremena intenzivne fizičke aktivnosti. Dakle, znoj, smijeh i dah koji zastane od trčanja – ne od stresa.

Oko desete godine, kad pubertet počne pokazivati prve znakove, djeca polako prelaze u svijet pravih sportskih izazova. Uče pravila, strategiju, suradnju, timski rad. Sport postaje društvena škola. A tu dolazi i ono što mnogi roditelji teško prihvaćaju – neuspjeh. Kad dijete izgubi, promaši, padne, to nije kraj svijeta. To je lekcija. Treba pohvaliti trud, a ne samo rezultat. Naučiti dijete da se sportom ne mjeri tko si, nego koliko daješ.

Važno je znati pošteno odigrati, pružiti ruku, ustati nakon pada Jer na kraju, sport bi trebao biti ono što je bio i na početku – zabava, radost pokreta, osjećaj slobode. Ako to sačuvamo, sve ostalo će doći samo.

U Karlovcu to posebno vrijedi. Grad koji diše na četiri rijeke, koji ima više igrališta nego trgovačkih centara, uvijek je imao svoju djecu – veslače na Kupu, plivače na Foginovom, košarkaše u Šancu, rukometaše i odbojkaše u dvoranama u Školskoj sportskoj dvorani, Grabriku i na Dubovcu, nogometaše po travnjacima Ilovca, Gornjeg i Donjeg Mekušja, Gaze. . . Tu se i danas rađaju navike koje oblikuju karakter, i nije važno hoće li dijete sutra biti prvak – važno je da zna što znači pošteno odigrati, pružiti ruku, ustati nakon pada.

Zato, kad sljedeći put prođemo pokraj praznog igrališta, možda bi trebalo samo zastati i pomisliti: vrijeme je da vratimo djeci igru. Da ih vidimo kako trče uz Koranu, skaču s pontonskog mostića i skakaonice na Foginovom, ili se smiju dok pokušavaju uhvatiti loptu u gradskim parkovima i na Trgu bana Jelačića – baš kao što smo i mi nekada. Jer upravo ti trenuci, između smijeha i pada, grade navike, karakter i ljubav prema pokretu – a Karlovac, grad na četiri rijeke, zasigurno zna koliko je ta igra dragocjena.

Sjećanje koje čeka da se probudi: može li se motokros napokon vratiti kući?

05.11.2025

Karlovac bi se uskoro mogao vratiti na motokros kartu Hrvatske. Gradska odluka o Logorištu otvara vrata povratku sporta koji je nekad punio Šanac i Dubovac.

Sada, nakon gotovo pola stoljeća, taj sport ima priliku ponovno zaživjeti – ovaj put na stazi u Logorištu. Hoće li uspjeti, ovisit će, kao i uvijek, više o ljudima nego o odlukama.

Gradsko vijeće Karlovca usvojilo je prijedlog gradonačelnika da se staza za motokros u Logorištu (bivši poligon vojarne Logorište), koja je u vlasništvu Grada Karlovca (površine 70.847 m²), vrijedna 1,5 milijuna eura, na rok od pet godina dodijeli na upravljanje Motocross klubu MX Karlovac. Riječ je o klubu koji održava i razvija taj sport te trenutno ima nekoliko perspektivnih mladih vozača koji se natječu.

U obrazloženju prijedloga odluke stoji: „Postojeća moto-kros staza svojim karakteristikama predstavlja jednu od ponajboljih staza u Republici Hrvatskoj, prvenstveno zbog njezine duljine, konfiguracije zemljišta i podloge na kojoj se voze utrke. Međutim, postojeća infrastruktura na navedenoj stazi je nedostatna za organizaciju velikih domaćih i međunarodnih utrka, te je neophodno izvršiti ulaganja u istu, a čemu prethodi rješavanje imovinsko-pravnih odnosa. Motocross klub MX Karlovac izrazio je interes za korištenjem i upravljanjem te ulaganjem u postojeću stazu te pretvaranjem Logorišta u sportsko-rekreacijski centar.“

Sada, kad su riješeni vlasnički odnosi zemljišta i kad je dobivena potpora gradskih vlasti, nema prepreke da se Karlovac vrati na motokros kartu Hrvatske te ponovno postane domaćin službenih domaćih i međunarodnih utrka. Ova odluka zato ima i simboličku težinu – ona je, barem na papiru, povratak otpisanih.

Možda se ovime, nakon više od dva desetljeća, taj sport koji je nekad proslavio Karlovac doista vrati u grad na četiri rijeke. Ostaje vidjeti hoće li tako biti. No, ključno je kakav je plan i program Motocross kluba MX Karlovac za tu stazu.

Iz kluba poručuju: „Staza i prostor su zapušteni, a na njoj i oko nje se deponira otpad, stoga će se uređenje staze i prostora odvijati po etapama, korak po korak. Potrebno je hitno onemogućiti dovoz smeća, urediti pristupni put te pristupiti uređenju moto-kros staze za trening (malčiranje, zemljani radovi) radnim akcijama članova kluba. Nakon toga slijedi uređenje staze i infrastrukture za natjecanja, izgradnja pump track staze za bicikliste i poligona za quad i auto kros, a na kraju i pokretanje trening centra te škole moto-krosa. Realno je očekivati da bi se natjecanja nacionalnog ranga mogla održavati već 2026. godine“, navode iz Motocross kluba MX Karlovac.

Staza sjećanja u Logorištu Motokros se, dakako, nije mogao vratiti na stazu u Šancu, gdje je prije gotovo 70 godina započeo svoju sportsku priču, niti na stazu svjetskog glasa podno Starog grada Dubovca, kao ni na Slunjska Brda, kamo se s Dubovca preselio. Vratio se, prije petnaestak godina, nakratko u Logorište – nekadašnji tenkovski poligon JNA o kojem se do tada malo znalo.

Kad je prvi put proradila staza na Logorištu, „motokrosljubci“ su na utrku došli s dozom nevjericе, no publike je bilo više nego što je itko očekivao – oko 1300 gledatelja. Nastupio je motokros as Nenad Šipek, aktualni prvak Hrvatske, i pobijedio u obje utrke, uz nekoliko atraktivnih skokova za oduševljenu publiku. U Open klasi nastupili su brojni vozači iz Hrvatske, Slovenije i BiH. Među njima i Goran Gorički, nekadašnji as kojem je to mogla biti oproštajna utrka karijere. Karlovčani su nastupili u klasi Kup 250, gdje je pobjedu odnio Ivan Vrbančić iz domaćeg MK 4 rijeke, a u klasi Kup 650 Janko Martinac je, unatoč tehničkim problemima, ostavio dojam budućeg pobjednika.

Gledatelji su bili oduševljeni izgledom i preglednošću staze duge 1650 metara. Zbog konfiguracije zemljišta i kvalitetne podloge, utrke su se mogle održavati i po lošem vremenu – što je Logorištu davalo reputaciju pouzdane i zahvalne staze. Mnogi su je vozači iz cijele Hrvatske koristili za treninge. Događaj je imao i humanitarnu notu: prihod od ulaznica, oko 15.000 kuna, bio je namijenjen liječenju petogodišnjeg Dugorešanina Ivana Galovića, oboljelog od leukemije.

Šezdesete: doba kad je motokros bio kralj Karlovca Motokros je u Karlovcu prije 65 godina bio najpopularniji sport – popularniji čak i od nogometa. Značajno razdoblje djelovanja sportske sekcije AMD Karlovac započelo je 1961. godine, kad su se pojavili prvi „jahači na čeličnim konjima“, među njima i Karlovčani. Trenirali su u Šancu, pored Ruskog puta, gdje je u lipnju 1961. održana i prva utrka za republičko prvenstvo. Gledalo ju je čak osam tisuća ljudi. Direktor utrke bio je tadašnji predsjednik AMD Karlovac Zvonko Plevnik, otac novinara Danka Plevnika.

Posljednje natjecanje u Šancu održano je 1967., a tada utrke sele podno Dubovca. Dubovačka staza bila je posebna – otvorena 21. svibnja 1967. pred 15.000 gledatelja, utrkom državnog prvenstva u kojoj je pobijedio Karlovčanin Leno Šoštarić. Staza, duga 1816 metara, ubrzo je postala poznata diljem svijeta.

Godine 1974. Karlovac je bio domaćin Svjetskog prvenstva u motokrosu – događaja koji se i danas pamti kao vrhunac sportskog ponosa grada. Prijavljeni su vozači iz 18 zemalja Europe, Azije i Amerike, a publika je svjedočila spektaklu. Najuspješniji domaći vozač bio je Karlovčanin Leno Šoštarić, dok je titulu svjetskog prvaka ponio Švedanin Thorleif Hanssen.

Zbog zaštite Starog grada Dubovca i njegove okolice, to je bila posljednja velika utrka na toj legendarnoj stazi. Nakon toga, motokros se seli na Slunjska brda, gdje je potkraj travnja 1975. radove na novoj stazi simbolično započeo upravo Leno Šoštarić, tada državni prvak. No, Slunjska brda nikad nisu imala čar ni atraktivnost Dubovca.

Leno Šoštarčić ostao je legenda. Sedmerostruki prvak bivše države u klasi 250 ccm, višestruki reprezentativac, trener i saveznikapetan – sportaš koji je deset godina dominirao motokrosom Jugoslavije. Uz njega su Karlovac predstavljali i Juraj Kladušan, Željko Zorić i Slavko Baršić. Bili su to ljudi koji su Karlovac stavili na kartu svijeta – bez ikakve pomoći, osim vlastitog entuzijazma.

Hoće li se sjećanje doista probuditi? Ova gradska odluka o Logorištu ima priliku otvoriti novo poglavlje. No, pravo pitanje je – ima li Karlovac još snage i volje za to? Staze, odluke i prostorni planovi važni su, ali bez ljudi, bez strasti i kontinuiteta, motokros će ostati samo uspomena.

Možda je vrijeme da se sjećanje doista probudi.

Papir sve trpi, a nogomet uživa u takvim lokalnim ludorijama

12.11.2025

Tjedan kad su rijeke nosile bodove, brige i nade. Dinamo za sedam dana stiže na Čavlek ranjen, Karlovac 1919 čvrst, rukometni grad bruji pred dva derbija, a odbojka i atletika slažu svoje tjedne bilance.

Plavo i bijelo, tamno i svijetlo. Takav je ovaj sportski tjedan na četiri rijeke: čas grmi, čas se nad vodama zapali tanka, tvrdoglava iskra optimizma. Sve se, naravno, zaustavlja na jednoj točki u vremenu – sljedećoj srijedi, 19. studenoga 2025., kada Dinamo dolazi na atletsko-nogometni stadion koji nosi ime Branka Čavlovića Čavleka. Karlovac će tada vidjeti Modre kakve Karlovac već dugo nije vidio – ranjene, uzdrmane, puni pitanja, s jednim jedinim odgovorom koji traže navijači i struka: tko će povući ručnu kočnicu?

Može li Karlovac 1919 zagorčati život Dinamu kao Kurilovec Istri? Prije početka prvenstva, analitičarski orakuli crtali su Dinamo kao najozbiljnijeg kandidata za naslov. Danas, nakon 13 kola, taj papir mrvi vlaga stvarnosti. Četiri poraza, tri uzastopna gostujuća potonuća i samo sjenka samouvjerenosti nekadašnjih Modrih. Dinamo je u Puli dotaknuo dno: fijasko protiv Celte, pa nokaut u pulskom ringu. Koliko god Kovačević tražio izlaz iz okna, zidovi se čine preblizu. Previše, i to očito. Hajduk bježi četiri boda, Maksimir vrije od nezadovoljstva. Zagrepčani tonu, situacija nije dobra. Ali promjena nema, Mario Kovačević nastavlja s radom na klupi zagrebačkog kluba...

U pokušaju da me ohrabri nakon te pulske epizode, moj splitski prijatelj Željko Erceg bacio je svoju standardnu sol na ranu, ali s osmijehom: "Nije ni meni lako, samo vas mi nismo pobijedili." A onda je dodao onu pravu, splitsko-otrovnu: "Ali ima jedna dobra stvar: zamisli da ste igrali

protiv četvrtoligaša Kurilovca koji je izbacio Istru!" I tako, kao u starim doskočicama: Kurilovec pobijedio Istru, Istra Dinamo – dakle, četvrtoligaš bolji od Dinama. Papir sve trpi, a nogomet uživa u takvim lokalnim ludorijama.

Karlovac 1919 vraća se iz Zmijavaca s bodom u rukama, u utakmici koja je bila kao otvoreni dijalog: malo ti, malo ja, pa tko će jače. Priželjkivalo se i više, ali bod je bod – a kad Dugopolje padne kod Dubrave, Karlovčani ostaju na drugom mjestu s tri boda daha. A derbi kod Dugopolja dolazi poput filma koji smo već gledali, ali uvijek čekamo kraj. I taman prije dolaska Dinama na „Čavlek“. Pitanje lebdi nad gradom: može li Karlovac 1919 zagorčati život Dinamu kao Kurilovec Istri?

Grad rukometa, doslovno na tjednoj bazi Rukomet ima svoj vlastiti puls. U Vodicama je parket gorio od energije, Vodice su držale pobjedu, ali Karlovac je pokazao staru sportsku tvrdoglavost – onu koja se rodi između Korane i Kupe. Rukavina junior ispisao je večer za album – trinaest pogodaka, gotovo polovica momčadskog učinka. Kad je već sve izgledalo izgubljeno, Mađar Pinter hladnokrvno pretvara sedmerac za konačnih 33:33. Treće mjesto, devet bodova, samo jedan manje od Ardiaei.

Subota u dvorani kraj Korane bit će rukometni dan od jutra do večeri: Karlovac protiv Ardiaei, Dubovac Gaza protiv druge momčadi Poreča. Već večeras, u srijedu 12. studenoga, gradski derbi u kupu; Karlovac – Dubovac Gaza. Grad rukometa, grad koji ovaj tjedan diše samo u 60 minuta.

Još jedan Dinamo, još jedan test Odbojkašice Kelteksa krenule su utakmicu poput jutarnje vedrine, a završile kao popodnevni pad tlaka. Dobar start protiv Marine Kaštela, pa niz šupljih minuta i preokret koji nije bilo moguće zaustaviti. Četvrto mjesto stoji, a sada slijedi dvotjedna pauza.

To nije sve - u osmini finala Hrvatskog kupa 'Snježana Ušić' dočekuju zagrebački Dinamo. Još jedan Dinamo, još jedan test – i još jedna prilika da se dokaže.

Za kraj – kraljica sportova Prvenstvo Balkana u krosu u rumunjskom Baileu Felixu nije donijelo medalje, ali donijelo je iskustvo. Pet Karlovčana u sastavu Hrvatske, trener Belčić u reprezentativnom stožeru, i jedna jasna poruka: Karlovac je prisutan i dugoročno posložen.

Helena Valentić među seniorkama ostavlja najbolji dojam – 13. mjesto u utrci od osam kilometara, solidno, iako daleko od vrha. Juniorske konkurencije bile su surove i brze. Karlovčani držali svoje koliko su noge dopuštale. Bez medalja, ali ovo su dani iz kojih rastu budući uspjesi. Hrvatska se iz Rumunjske vraća s jednom ekipnom broncom – Novosel, Svalina i Kekez složili su taj metal.

A mi ovdje nastavljamo tjedan koji nosi sve nijanse sportskog života u Karlovcu: od pulskih udara do kupske nade, od rukometne vreve do tišine kros-staza. Sedam dana na četiri rijeke ponovno su ispisala svoju priču. A nova već nadvija obrise.

Kad sport više nije privilegija velikih sredina

19.11.2025.

Oštarije, Rečica, Lasinja, Barilović, Kamanje, Jarče Polje, Generalski Stol . . . mjesta koja su desetljećima čekala svoj red konačno dobivaju dvorane i igrališta. U Karlovcu se obnavlja, gradi, pali rasvjeta i polaže umjetna trava, a padel dolazi kao novo poglavlje rekreacije. U tjednu iza nas zbrajamo radove koji mijenjaju standard života na četiri rijeke.

Karlovačka županija gradi novu sportsku dvoranu pri područnoj školi u Oštarijama. Jednodijelna, 860 četvornih metara, s planiranom sunčanom elektranom na krovu – i s rokom dovršetka do 30. lipnja iduće godine. Vrijednost projekta je 2,6 milijuna eura.

Još jedna dvorana na karti malih mjesta koja su desetljećima čekala prostor dostojan djece koja u njima odrastaju.

Sedam novih školskih dvorana Ovo je, zapravo, sedma sportska dvorana koju Karlovačka županija gradi sredstvima iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti – investicijski ciklus od gotovo 30 milijuna eura, od čega je 16 milijuna bespovratno. Veliku, trodijelnu dvoranu dobit će OŠ „Ivan Goran Kovačić“ u Dugoj Resi, manje dvorane su u pripremi ili izgradnji u Generalskom Stolu, Lasinji, Cetingradu i Oštarijama, a početkom godine krenula je dvorana u Bariloviću. Nedavno su završene one u Kamanju i Jarčem Polju.

„Naš je prioritet i osnovni cilj osigurati podjednaki standard i kvalitetne uvjete za život u svakom kutku naše županije“, poručila je županica Martina Furdek Hajdin.

Rečenica koja se godinama činila frazom, a sada – prvi put nakon dugo vremena – počinje zvučati ostvarivo.

Rečica je čekala dvadeset godina Možda je najduži put do dvorane imala Rečica. Gotovo dva desetljeća čekanja pretvorila su se u gradilište na kojem konačno niču zidovi dvorane za 89 učenika, ali i za cijelo mjesto. Projekt vrijedan 2,31 milijun eura financira se bespovratnim sredstvima EU (906 tisuća eura) i Gradom Karlovcem (1,4 milijuna).

Karlovac ovih godina prolazi kroz razdoblje najvećih ulaganja u obrazovanje u svojoj novijoj povijesti – više od 50 milijuna eura, od čega su 38 milijuna bespovratna sredstva. Cilj je jasan: školska godina 2027./2028. bez dvije smjene, sa školama koje konačno prate potrebe djece i ritam grada. Dvorana za OŠ Braću Seljan, dvorana za Rečicu, nadogradnje u Turnju i Mahičnom, obnova „Dragojle“ i, naravno, nova škola u Luščiću – to je karta Karlovca koji se mijenja.

Ilovac i Korana pred najvećim infrastrukturnim iskorakom Dok se školske dvorane dižu, dva gradska nogometna kluba broje tjedne do novih terena. NK Ilovac završava postavljanje umjetne trave vrijedne 709.200 eura, uz novu rasvjetu vrijednu 129.891 euro. Investici-

ju nose Ministarstvo sporta (300.000 eura) i Grad Karlovac (409.200 eura). Klub iz „Šervudske šume“, u novu sezonu će ući s potpuno obnovljenim terenom za svih svojih 220 igrača – a karlovački gradonačelnik Damir Mandić je već najavio da će se i tribine, kad dođe vrijeme, dočekati.

NK Korana na Turnju dobiva novo igralište s umjetnom travom (100 x 70), montažne tribine, rasvjetu i zgradu klupskih prostorija: svlačionice, sanitarije, ured, prostor za sastanke. Uz igralište se uređuje i velika popratna infrastruktura – parkiralište s 91 mjestom i sanitarije za gledatelje, uključujući osobe smanjene pokretljivosti. Investicija teška 2.451.434 eura trebala bi biti gotova do kraja svibnja 2026.

Za klub koji u srcu nosi povijest Turnja – to je ulazak u neko novo poglavlje.

Padel – novi ritam igre U dvorani FIK na Borlinu završava jedno razdoblje: rukomet i mali nogomet odlaze u sjećanje, a padel – sport koji je počeo kao obiteljska igra – dolazi kao nova struja rekreacije. Padel klub Karlovac imać će četiri vrhunska terena pod krovom, grijane i zaštićene, za igru kroz cijelu godinu. Službeno otvorenje je 24. studenoga u 18 sati.

Istodobno, prvi registrirani padel klub u županiji niknuo je u Jaškovu. Padel & Tennis Club Jaškovo, iza kojeg stoji Tomislav Kovač, izgradio je pravu malu sportsku oazu: tri moderna padel terena, teniski teren, svlačionice, sanitarije, a u izgradnji je i kafić s terasom. Ideja je stvaranje mjesta gdje se sport, druženje i razvoj generacija susreću – i gdje ovaj kraj dobiva ono što dosad nije imao.

Niti Grabrika, Dubovca i Korane Velika ulaganja ne idu samo tamo gdje su bageri i kranovi. Teniski centar na Korani u ožujku je dobio najveće ulaganje u povijesti kluba – 750 tisuća eura sinergijom Grada, kluba i sponzora. Energetski učinkovita zgrada, pristup osobama smanjene pokretljivosti, nove prostorije i svlačionice: to je osnova za novu generaciju tenisa.

Na Dubovcu su zamijenjene dotrajale tribine na rukometnom igralištu – investicija od 69.600 eura, financirana od strane Grada.

A u Grabriku, u sklopu novog urbanog parka, Karlovčani su dobili uređena igrališta za košarku, mali nogomet, rukomet i stolni tenis. Vrijednost svih radova – 1,5 milijuna eura iz ITU mehanizma. Svečano otvorenje očekuje se oko Božića.

Zaključak tjedna U samo nekoliko godina, Karlovac i Karlovačka županija dobili su više sportskih objekata nego u prethodnih nekoliko desetljeća. Dvorane rastu u mjestima koja su živjela na improvizaciji, klubovi ulaze u novo vrijeme, a rekreacija dobiva potpuno nove sadržaje.

Ako je sport ogledalo zajednice, onda se u ovom zrcalu prvi put dugo vidi nešto što nadilazi sezonske odluke i političke cikluse: polagan, ali stvaran pomak prema tome da sport i igralište više nisu privilegija velikih sredina. Nego pravo koje pripada svakom kutku županije i grada na četiri rijeke.

Neke večeri ostaju u pamćenju zbog magije. Ova zbog istine

26.11.2025.

Karlovac je sanjao, Dinamo je pokazao realnost, a grad na četiri rijeke dobio je važnu lekciju. Poraz od najjače momčadi u državi nije tragedija, nego ogledalo koje jasno pokazuje koliko treba rasti, ulagati i graditi. Večer na Čavleku bila je podsjetnik da nogomet, baš kao i život u Karlovcu, traži ritam, srce i dugoročni plan.

Prvoligaški san i ponor koji ga dijeli od stvarnosti Problem ove utakmice nije poraz. Porazi se događaju. Problem je što je ova večer bila projekcija budućnosti koju često zazivamo: Što ako Karlovac jednom uđe u Prvu ligu? Odgovor je jasan. Prvoligaški nogomet nije samo bolja oprema i kamera; to je ritam koji jede sve sporije od sebe. A Karlovac je, unatoč hrabrosti i atmosferi, djelovao kao momčad koja je tek došla vidjeti kako izgleda tango koji se pleše brže nego što srce stiče pratiti.

Stadion je bio pun, tribine žive, BBB na sjeveru, Gademzi na jugu, transparenti koji povezuju povijest Dinama i Karlovca – sve je bilo lijepo. I uvijek će biti lijepo. Ali između te ljepote i prvoligaške realnosti postoji ponor. Karlovac je izdržao dvanaest minuta. U tih dvanaest minuta stala je cijela poruka: možeš biti domaćin i imati srce, ali bez širine kadra, brzine i automatizama – prvoligaš te pregazi.

Grad u kojem se porazi pretvaraju u gorivo Karlovac još nije spreman za Prvu ligu. Ne zato što ne zaslužuje, nego zato što nogomet ne pita zaslužuješ li – nego možeš li. Igor Pamić, povratnik na Čavlek i bivši modri topnik, na svoj je rođendan dobio tortu i sedam razloga za razmišljanje. Ali dobio je i nešto važnije – podsjetnik koliko je posla pred njim, pred klubom i pred cijelim gradom koji želi biti dio elitnog nogometnog društva.

Karlovac ne zna odustati. Grad koji se uvijek dizao iz vlastitih poplava, branio mostove i čuvao svoje ritmove. Grad u kojem se povijest ne piše samo pobjedama, nego i trenucima kada vidiš što nedostaje i odlučiš to izgraditi. Možda je ova večer bila bolna, ali bila je i korisna – kao hladna Korana u ranu jesen: zareže do kostiju, ali razbudi.

Utakmica je pokazala razliku u kvaliteti igrača, ali i nešto važnije: razliku u snazi zajednice. Karlovac je izdržao pritisak, izdržao euforiju, izdržao težinu trenutka. I, najvažnije, izdržao je bez pognute glave.

Sedmica kao početak, ne kraj Iz ovakve utakmice se ne izlazi slomljeno. Izlazi se očišćeno – bez iluzija, ali pun ambicije više nego prije. Ako ti najjači u državi pokažu gdje je granica, dali su ti najvrijednije: točnu adresu na koju trebaš stići. Kad Karlovac krene prema toj adresi, rijeke se ne povlače – nego teku uz njega. Uvijek je tako bilo, od Dobre do Kupe, od Mrežnice do Korane i od Korane do Kupe.

Ovo nije bila večer za spuštene glave. Čavlek je možda vidio sedam lopti u mreži, ali vidio je i nešto što se ne mjeri golovima: grad koji se ne boji uspoređivati s najboljima, navijače koji dolaze i kad pada kiša, momčad koja zna da bez boli nema rasta.

Dinamo je otišao dalje, onako kako veliki odlaze. A Karlovac je ostao – tvrd, prkosan, pun želje. Ovo nije gubitak, nego domaća zadaća koju će grad i klub rado napisati.

Jednog dana, kad Karlovac uđe u Prvu ligu, sjetit ćemo se ove večeri. Ne po rezultatu, nego po osjećaju: po šumu tribina, po bojama na sjeveru, po dječjim licima koja prvi put vide Dinamo uživo i znaju da žele biti dio takvih utakmica. Karlovac je naučio – ne kako se gubi, nego kako se raste.

I možda je upravo zato ova „sedmica“ početak, a ne kraj. Večer kad je Karlovac prestao biti samo nogometni san i postao nogometni cilj. Kad grad na četiri rijeke krene prema cilju – to više nije priča o porazu, nego priča o početku.

Fizika, atletika i Evanđelje – dan kad su se u Karlovcu susrele tri istine

10.12.2025

Kako se na jednom karlovačkom okruglom stolu ukrstilo više svjetova nego na prosječnoj liniji devet metara: vjera, znanost, sport – i sve ono ljudsko među njima.

Ova kolumna možda neće biti najtipičnija iz serijala *7 dana na 4 rijeke*. Ne zato što sport nije bio prisutan, nego zato što se uvukao drukčije: između rečenica Okruglog stola „Vjera, znanost i umjetnost u suvremenom društvu“, održanog u atriju Veleučilišta u Karlovcu u sklopu Pučkih misija Karlovačkog dekanata.

Nije bilo lopte, ali bilo je svega što sport prepoznaje: taktike, prijepora, sitnih nesporazuma, improviziranih akcija – i onih trenutaka koji bi, da postoji VAR za riječi, sigurno zahtijevali pregled.

Ako bi se netko kladio da vjera, znanost i sport nemaju ništa zajedničko, izgubio bi već u prvih pet minuta panela. Mons. Antun Sente ml. odmah je izbacio startnu misao večeri: „Potrebna je inventura života.“ Kod sportaša to najčešće znači: gdje su mi tenisice, gdje sam ostavio štucne i može li taj dres još jednom preživjeti pranje – ali zvučalo je i teološki sasvim pristojno. I tu se, kao na pravoj utakmici, pokazalo da strategija i taktika vrijede jednako u sportu i u životu – samo što se ovdje lopta zove riječ.

Karlovački svećenici na čelu s dekanom mons. Antunom Senteom ml. odlučili su izići iz sigurnosti crkvenih prostora i pozvati ljude različitih profesija i uvjerenja da razgovaraju – bez buke, bez stiliziranih okrišaja, bez potrebe da itko bude u pravu, ali s vrlo jasnom željom da se čuju. „Glavna poruka jest da se obratimo i vjerujemo Evanđelju,“ rekao je mons. Sente i dodao: „Ako to pokušamo prevesti na necrkveni jezik, onda je riječ o inventuri života – o tome da vidimo što valja, što ne valja i što treba popraviti. Treba upoznati svijet oko sebe i pronaći bolje alate za komunikaciju.“

Upravo zato su panelisti bili tako raznoliki. I upravo zato je sportska poveznica, iako neplanirana, stalno provirivala između replika, anegdota i malih verbalnih dvoboja.

Panel je vješto vodila Ariana Kekić, iskusna novinarka i urednica Radio Mrežnice, koja je od početka dala ton razgovoru: otvoren, pristojan i znatiželjan. Moderirala je raspravu s lakoćom – kao trener koji s klupe smiruje igrače nakon što su se posvađali oko auta na noćnom malonogometnom turniru.

Šetnje, haklanje i klupe: sportski tragovi panelista Najstariji panelist, prof. dr. Mirko Butković, prvi rektor Veleučilišta, ateist po vlastitom uvjerenju i neumorni polemičar po temperamentu, priznao je da ga rasprave o vjeri – osobito sa svećenicima – vesele jednako kao nekada atletika, skijanje i planinarenje. Danas, sa svojih 90 godina, još hoda, igra tenis i dokazuje da kondicija nije samo stvar mišića nego i karaktera. Da postoji disciplina „upornost u dijalogu“, Butković bi bio svjetski rekorder.

Dr. sc. Danko Plevnik, publicist, geopolitičar, nekadašnji urednik i novinar Komuniste te „kockaš KK Željezničara s klupe za rezervne igrače“, otvoreno je priznao da nije kršten, ali i da mu to nije prepreka da razgovara sa svećenicima svih denominacija. Što samo potvrđuje staru karlovačku mudrost: nije bitno gdje igraš, bitno je da si uvijek u balonu dvorane. Kao što je i autor ovih redaka, svojedobno bio „istaknuti golman s klupe Rimokatoličkog kluba Dubovac“ (čitaj: rukometnog), tako je i Plevnik svoje sportsko djelovanje vezao uz – klupu. Ali klupa je u sportu, kao i u životu, puno više od mjesta čekanja.

Njegova sportska karijera s klupe otvara pitanje koje muči mnoge sportaše: Je li bolje biti prva violina na treningu ili vrhunski promatrač utakmica s najboljom pozicijom za analizu? Kao nekadašnji golman s klupe RK Dubovac, autor ovog teksta odgovara: klupa je podcijenjena institucija.

Prof. Damir Jelić, bivši gradonačelnik i župan, govorio je kao čovjek koji je doživio obraćenje i u vjeri pronašao smisao. Sportaš od djetinjstva, nekada rukometaš Dubovca i prvoligaškog Karlovca, poklonik stolnog tenisa, odmah je priznao da je bolji od njega bio preč. Matija Pavlaković, danas rektor Međubiskupijskog sjemeništa, a nekad golman mlade reprezentacije. To je rečenica koju rijetko čujete u životu: „Svećenik me skinuo na голу.“ Još jedna pobjeda za Crkvu – ne na terenu, nego u rubrici „nevjerojatne statistike“.

Aktualni dekan Veleučilišta, Ivan Štedul, priznaje da je vjernik i da u vjeri pronalazi unutarnju snagu. Kao Dubovčak, nije isticao sportske epizode, ali je zato njegovo obiteljsko stablo sportski gusto: bratići Zdravko (rukomet) i Valentino (veslanje) bili su među najboljima. U Karlovcu je to sasvim dovoljno da vas ljudi vode kao sportsku osobu. Ponekad je dovoljno i to da ste jednom potrčali za autobusom.

Organizator mons. Sente, pak, kaže da je bio bolji šahist nego nogometaš – što mu vjerujemo, jer na preponama života skače bez rušenja letvica. Gledajući ga danas kako preskače prepreke – ne rušeći ih nego podižući – čovjek se stvarno zapita bi li bio bolji u disciplini 110 ili 400 metara s preponama.

Njegova dosjetka s prof. Butkovićem, u kojoj jedan drugoga pokušavaju „preobratiti“, završila je prvim golom večeri. Kad je monsijor prof. Butkoviću „zabio gol“ u verbalnom dvoboju i poveo 1:0, publika je prepoznala situaciju: izgledalo je kao gol nakon sedmerca, samo što je lopta bila argument, a vratnica – logika. Karlovačka publika zna cijeniti takvu finu, nenametljivu ironiju.

I onda – vlč. Lovro Zaplatić., jedan od prvih svećenika koji je ozbiljno koristio društvene mreže. Svećenik koji je u sportu prošao više pozicija nego igrači na veteranskom turniru. Bavio se rukometom. Umalo je završio kao nogometni golman NK Rijeke – da nije bilo jednog drugog Marijana (Jantoljaka) koji je držao to mjesto. S obzirom da danas vodi Rečicu, potpuno očekujemo da će uskoro otvoriti i kategoriju „župni ribolov na Kupi“ - čisto da se forma ne izgubi.

Kad je upitan o križanju nogometaša prije ulaska u teren, vlč. Lovro je kratko rekao: „Kod večine je to coprija – magijski čin, više navika nego vjera.“ I bio je u pravu. Sport i magija znaju imati burnu zajedničku prošlost.

A gdje je tu sport? Tamo gdje je i istina A ovo je ipak sportska kolumna – jer sport je uvijek tamo gdje se traži istina o čovjeku.

Možda će se netko pitati: zašto pišem o vjeri i znanosti u sportskoj kolumni? Ali odgovor mi je ponudio upravo dekan Štedul, koji je u jednom trenutku izrekao rečenicu koja me u stopu zaustavila: „Fizika je kraljica znanosti.“ I odmah mi je zazvonilo – u sportu, nerijetko kažemo da je atletika kraljica sportova. Ako se dvije kraljice susretnu, znaš da će nešto biti. A gdje je kraljica, tu su i pitanja koja nadilaze disciplinu: istina, čovjek, pokret, granice, smisao.

U jednoj od ozbiljnijih replika, Plevnik se prisjetio kako je bio izveden iz iste zgrade zbog svojih stavova, u hlačama vezanim špagom jer remen nije imao. Odveli ga u Gospić. Jelić uzvratil: „Iz iste zgrade odveli su i Stepinca.“ I odjednom – tišina. Ona sportska, kad znaš da nitko ne smije promašiti sljedeći napad. Zaista, kardinal Stepinac stupio je u vojnu službu upravo u Karlovcu 1916. godine, u 96. pukovniji. Kasnije je sam pisao da je prije odlaska na ratište klečao u kapeli Majke Božje Loretske u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva. To je mjesto nazvao svojim svetištem. To je mjesto gdje je molio. Često. Dugim godinama kasnije, još se toga sjećao.

A sport nas uči prepoznavanju istine – kao što sudac prepozna faul i kad svi viču da ga nije bilo. Neke istine, čini se, ostanu u čovjeku zauvijek. Neke se dokazuju šutnjom, neke hrabrošću, neke poniznošću. A neke, baš kao u sportu, rezultatima.

Fizika i atletika. Znanost i vjera. Sve počinke istinom Na panelu nije bilo pobjednika. Barem ne u sportskom smislu. Ali je bilo – istine. Ponekad izrečene riječju, ponekad osmijehom, ponekad onom kratkom distancom između dvoje ljudi koji se ne slažu, ali se poštuju. I možda je upravo u tome ona najveća poveznica između vjere, znanosti i sporta: sve tri traže istinu. I sve tri, na neki svoj način, zahtijevaju hrabrost. Kad skineš sve s njih – emocije, navijače, polemike, dresove – sve tri discipline traže isto: istinu.

Znanost: eksperimentom.

Vjera: savješću.

Sport: semaforom.

Na panelu je bilo svega što sport voli: intenziteta, brzih preokreta, i poštenja u ključnim trenucima. I možda je to najveća poruka ove neobične sportsko-duhovno-znanstvene večeri:

Da vrijedi razgovarati.

Da vrijedi slušati.

Da vrijedi pošteno igrati – i kad igraš glavom, i kad igraš srcem.

I da sport, taj naš stari karlovački suputnik, uvijek pronađe svoj način da bude most između ljudi.

Najbolje je kad sport spoji ljude – ponekad istinom, ponekad humorom, a najčešće oboje.

Upravo je ova kolumna bila povod da Hrvatski zbor sportskih novinara autoru dodijeli godišnje Priznanje za lokalno novinarstvo za 2025. godinu.

Kad se sport stiša, a Karlovac govori tiše – Božić u gradu koji i dalje pamti svoje pobjede

24.12.2025

Uoči Božića Karlovac uvijek malo uspori. Ne samo promet i koraci po Korzu, nego i glasovi. Grad se tada ne razmeće, ne podiže ton, ne broji uspjehe na sav glas. Kao da zna da su neke pobjede ionako već upisane – ne u tablice, nego u ljude.

I sport u Karlovcu tada se stiša. Dvorane su poluprazne, tereni miruju, rijeke teku svojim zimskim ritmom – osim tradicionalnog karlovačkog malonogometnog turnira koji, poput svjetionika, svake zime podsjeti da grad ipak ne zna i ne želi bez igre. Nema velikih naslova, nema euforije. Ali ima sjećanja. I ima kontinuiteta.

Jer karlovački sport nikad nije bio samo rezultat vikenda. On je uvijek bio dio grada – kao četiri rijeke, kao grad na osam obala, kao mostovi koji spajaju kvartove i ljude, kao imena koja se izgovaraju tiše, ali s poštovanjem. Ima nešto gotovo božićno u toj trajnosti: generacije koje se izmjenjuju, klubovi koji preživljavaju promjene sustava, vremena i novčanika, treneri koji ostaju i kad je najteže, često bez velike pozornice, ali s istom strašću.

Božić je vrijeme kad se sjetimo onih kojih nema. A karlovački sport ih ima mnogo. I sportaša, i trenera, i entuzijasta koji nisu tražili naslovnice, ali bez kojih danas ne bi bilo ni dvorana, ni regata, ni turnira, ni djece u klupskim trenirkama. U ovom gradu sport je često bio i utočište – u ratnim godinama, u poraćima, u vremenima kad je lopta bila više od igre, a trening više od rutine i navike.

Karlovački sport zna što znači počinjati ispočetka. Zna što znači trenirati na rubu uvjeta, putovati bez pompe, igrati pred skromnim tribinama i vraćati se kući s osjećajem da si ipak dio nečega većeg. Ovdje se sport nije živio zbog reflektora, nego zbog pripadnosti. Zbog kluba. Zbog grada.

Možda baš zato Karlovac nikad nije imao potrebu vikati o svojim sportskim uspjesima. Ovdje se zna tko je što dao. Ovdje se pamti tko je nosio klupski grb kad je bilo hladno, teško i neizvjesno. Pamti se tko je trenirao djecu bez velikih obećanja, tko je ostajao i kad su drugi otišli, i tko je znao da se vrijednost sporta ne mjeri samo medaljama.

Uoči Božića, dok se pale svijeće i dok grad miriše na kolače, dimnjake i tišinu, sport podsjeti da zajedništvo nije floskula. Da se gradi godinama. Na tribinama, u svlačionicama, uz rijeke, na igralištima iza škola, u rano jutro i kasno navečer. I da nije uvijek važno tko je prvi – nego tko je ostao.

Zato je karlovački sport, u svojoj skromnosti, možda i najbliži božićnom duhu. Ne traži darove, nego pamćenje. Ne traži reflektore, nego kontinuitet. I ne traži velike riječi – jer zna da one najvažnije ionako dolaze tiho.

Sretan Božić Karlovcu. I svima koji su ga, kroz sport, činili i još uvijek čine boljim mjestom.

Vaš Marijan Bakić

Silvestrovski pogled na karlovački sport

31.12.2025.

Europsko zlato kao vidljivi ishod rada koji se u Prani godinama gradi tiho, sustavno – bez preskakanja stepenica.

Silvestrovo je. Zadnji dan u godini u kojem se podvlače crte, rade male inventure i veće rekapitulacije. Već sutra okreće se novi list.

U sportu se to možda radi najiskrenije – brojkama i rezultatima, ali i onim teže mjerljivim osjećajem ostvarenog i propuštenog. Zato ćemo, bez velikih analiza i s nešto svečarskog mira, baciti pogled na karlovački sport u 2025. godini. Ne na sve – jer bi to bilo previše za jednu kolumnu.

Oscar Kovačić – europsko zlato kao nagovještaj Karlovac je u 2025. godini dobio europskog prvaka. Mladi član TKD Prana Oscar Kovačić osvojio je naslov prvaka Europe do 21 godine u Prištini, a grad mu je priredio doček dostojan takvog trenutka – kod Glazbenog paviljona, uz baklje, navijanje i iskrene ovacije. Oscara i njegova trenera Luku Vlašića dočekali su gradonačelnik Damir Mandić sa suradnicima, uz jasnu poruku potpore sportu i mladim ljudima koji Karlovac pronose na europske pozornice. Trener Vlašić istaknuo je fizičku spremnost i taktičku zrelost, dok je predsjednik kluba Goran Cvitak poručio kako ovo nije vrhunac, nego tek početak jedne lijepo i ozbiljne sportske priče.

Iza TKD Prana je još jedna zahtjevna i sadržajna natjecateljska godina. Nastupili su na gotovo 45 turnira i osvojili ukupno 284 odličja – 95 zlatnih, 75 srebrnih i 113 brončanih, uz 37 ekipnih plasmana. Brojke same po sebi zvuče impresivno, no njihova prava vrijednost leži u sustavnom radu i širokoj natjecateljskoj bazi. U tom kontinuitetu posebno se ističe Oscar Kovačić – ne kao bljesak jedne sezone, nego kao rezultat dugotrajnog procesa u kojem se kvaliteta gradi strpljivo, bez preskakanja stepenica.

„Kraljica sportova“ – atletika s tragom, ali bez zaleta Karlovačka atletika ostavila je vidljiv, ali ne i rezultatski snažan trag na Prvenstvu Balkana u krosu. U sastavu hrvatske reprezentacije nastupilo je pet članova AK Karlovac, dok je u stručnom stožeru bio trener Saša Belčić. Najbolji plasman ostvarila je seniorka Helena Valentić, 13. na osam kilometara. Kod juniora Sven Franjković bio je 15., Matko Belčić 18., dok su kod juniorki Hela Rakamarić i Lara Franjković zauzele 17., odnosno posljednje mjesto. Trag je ostavljen – zalet ostaje za neku novu sezonu.

Veliko priznanje stiglo je iz kancelarije HOO-a za kadetkinju AK KA-tim. Atletičarka Lucija Marinković razvrstana je u kategoriju VI - daroviti sportaši Hrvatskog olimpijskog odbora.

NK Karlovac 1919 – jesen puna kontrasta Nogometaši Karlovca 1919 zaokružili su jesenski dio sezone na četvrtom mjestu, pet bodova iza vodećeg Rudeša – i s osjećajem da je još

mnogo toga otvoreno. Jesen je bila neobična: sjajan ulazak u sezonu sa šest pobjeda u prvih osam kola, potom osjetan pad, ali i završetak koji vraća optimizam. Karlovac 1919 pritom je najučinkovitija momčad lige s 26 postignutih pogodaka, a Marko Žuljević s devet golova dijeli vrh ljestvice strijelaca.

Iza seniorske momčadi stoji i sve vidljiviji klupski iskorak u cjelini. Sve selekcije – od pionira do seniora – napravile su korak naprijed. NK Karlovac 1919 danas je 14. klub u Hrvatskoj po rangu natjecanja, odmah iza deset prvoligaša i tri kluba SuperSport 1. NL, a čak četiri selekcije (seniori, juniori, kadeti i pioniri) imaju realne izgleda za plasman u najviši rang svojih natjecanja. Uz to, klub trenutačno ima 21 potpisan stipendijski ugovor s mladim igračima – jasan pokazatelj povratka ideji oslanjanja na vlastiti rad, mlade i osjećaj pripadnosti.

Da taj iskorak nije slučajan, potvrdila je i redovna sjednica Skupštine kluba, koja je bila više od puke formalnosti. U 2024. godini klub je ostvario prihode od 705.443 eura uz rashode od 694.191 euro, a jednoglasno je prihvaćen i plan rada te financijski plan za 2026. godinu, s očekivanim prihodima od 1.150.000 eura i rashodima od 1.156.000 eura. Plan pokazuje da ambicija postoji – ali i da se gradi postupno, bez naglih rezova i nerealnih obećanja.

Četvrta NL i županijski nogomet Karlovački četvrtoligaši nisu imali uspješnu jesen. NK Vojnić '95 završio je na 12. mjestu, Ilovac na 15., a Ogulin na začelju ljestvice.

U županijskim ligama jesenski dio protekao je bez repova – sve utakmice su odigrane. Jesenski prvaci su NK Croatia '78 u Prvoj ŽNL i NK Cetingrad u Drugoj. Proljetni dio sezone počinje u ožujku: 6. ožujka 2026. starta Druga ŽNL, a tjedan kasnije i Prva.

Rukomet – pobjede, oprostaji i mirna zima U posljednjem kolu jeseni u 1. HRL Jug oba karlovačka kluba slavila su pred domaćom publikom. HRK Karlovac pobijedio je Senj (28:26), a Dubovac Gaza Split (39:30).

Karlovac prezimljuje na prvom mjestu s 19 bodova, dok je Dubovac Gaza potvrdio stabilnost u gornjem dijelu ljestvice. U borbi za naslov najboljeg strijelca Ivan Rukavina prepustio je vrh Ivi Katiću, no i druga pozicija dovoljno govori o njegovoj sezoni. Posebno emotivan bio je oproštaj Domagoja Smojvera, dugogodišnjeg kapetana HRK Karlovca, koji je završio igračku karijeru i od kluba dobio dres s potpisima svih suigrača.

Rukometašice Karlovačke škole rukometa zaključile su jesen pobjedom nad Sesvetama II (34:21) i prezimljuju na 11. mjestu, s realnim izgledima za mirno proljeće.

Odbojka, košarka i baseball – stabilnost i priznanja Odbojkašice Kelteksa zaključile su jesen vrijednom pobjedom u Puli protiv Velog Vrh (3:1) i prezimit će na petom mjestu Superlige. Najvažnije – odmak od dna i mirniji ulazak u nastavak sezone, koji počinje 24. siječnja u Osijeku.

Lijepa vijest za klub je i što su perspektivne mlade odbojkašice karlovačkog Kelteksa, Nela Ban i Dora Turkalj, dobile poziv u Hrvatsku kadetsku reprezentaciju, koja se nalazi na pripremama u

Svetom Martinu na Muri. S ostalim reprezentativkama, izbornikom Ivicom Radočajem, Karlovčaninom na klupi nacionalne vrste, te njegovim pomoćnikom i trenerom Kelteksa Goranom Zecom, naše su se mlade odbojkašice pripremama priključile krajem prosinca.

Košarkaši Šanca zaključili su jesenski dio Druge lige Zapad pobjedom u Pazinu protiv istoimenog domaćina (100:69). Nakon 11 odigranih susreta Karlovčani imaju odličan učinak, uz utakmicu manje, a prvo ime momčadi je Karlo Lukačić, najbolji strijelac Šanca ove sezone.

U baseballu – još jedno veliko priznanje. Krunoslav Karin izabran je u Izvršni odbor Svjetske baseball i softball federacije kao predstavnik Europe za baseball. Istodobno, BK Olimpija potvrdila je domaću dominaciju titulama prvaka Hrvatske i pobjednika Kupa.

Motokros i kuglanje – tradicija koja traje Motokrosaš Šimun Ivandić osvojio je dvostruku krunu – nakon slovenskog, i naslov prvaka Hrvatske u klasi MX2. Sezonu je zaključio drugim mjestom u Viškovicima.

Grad Karlovac i Motocross klub MX Karlovac potpisali su petogodišnji ugovor o upravljanju stazom na Logorištu, važan korak za sport s dugom i prepoznatljivom tradicijom u gradu.

Mostanje je napokon dobilo svoj ŠRC – novi dom sporta i zajedništva, izgrađen na mjestu stare kuglane koja je izgorjela prije 34 godine. A mlade kuglačice KK Karlovac, Aurora Bićanić i Barbara Vrhovski, osvojile su srebrnu medalju na Grmoščici i još jednom pokazale da karlovačko kuglanje ima budućnost.

Godina je pri kraju. Rezultati su zapisani, sjećanja složena, a pogledi okrenuti prema naprijed. Karlovački sport 2025. ispraćamo s osjećajem da ima na čemu graditi. Od sutra – nova godina, nove priče, iste rijeke.

Kako karlovački sport gradi planove i ciljeve za 2026. godinu

07.01.2026.

Grad koji sport drži na okupu. U Karlovcu se sport ne događa usput – on se živi, planira i gradi iz dana u dan, često tiho, ali uvijek s jasnim ciljevima i velikim ambicijama.

Između velikih sportskih snova, svakodnevnog rada i rijeka koje ne staju, karlovački sport i u ovoj godini potvrđuje da nije tek popratni sadržaj gradskog života, nego njegov stalni, živi ritam. Od dvorana i stadiona do rijeka i šančeva, planovi klubova otkrivaju ambicije, ali i potrebu za stabilnošću, strpljenjem i kontinuitetom.

Odbojkaški klub Kelteks u sezonu ulazi s tri ekipe i jasno postavljenom strukturom. Superliga ostaje središnje natjecanje i najveći izazov, u ligi u kojoj je svaka utakmica borba i u kojoj je

teško govoriti o krajnjem doseg, osim želje za dobrim igrama i što većim brojem pobjeda. Paralelno, Keltexs II u 1. B ligi i Keltexs III u 3. ligi potvrđuju dugoročni smjer kluba – razvoj igračica i stvaranje temelja za budućnost seniorske ekipe.

Nogometni klub Karlovac 1919 u godinu ulazi s naglaskom na stabilnost i dugoročno razmišljanje. Financijska disciplina, jačanje marketinških aktivnosti i suradnje sa sponzorima te ispunjavanje svih uvjeta licenciranja jednako su važni kao i sportske ambicije. One su usmjerene prema iskoraku barem jedne klupske selekcije, seniorske, prema najvišem rangu, uz svijest da bez infrastrukture, rada s mladima i kadrovskog jačanja nema trajnog rezultata.

Hrvatski rukometni klub Karlovac sezonu dočekuje s jasnim ciljem – borbom za vrh ljestvice i povratkom u Premijer ligu. Naglasak je na momčadi oslonjenoj na domaće igrače, uz mogućnost dodatnih pojačanja ako se time otvori put prema elitnom rangu. Pripremini period i Kup Hrvatske dio su šire slike kluba koji traži povratak tamo gdje smatra da pripada.

Taekwondo klub Prana i u 2026. godini zadržava snažnu međunarodnu dimenziju. Domaći i inozemni turniri, uključujući bodovne E i G turnire, ključni su za pozicioniranje natjecatelja na europskim i svjetskim ljestvicama, dok listopad ponovno donosi međunarodni Prana Open. Posebna se pozornost usmjerava na seniorski put Oscara Kovačića, koji kroz kriterijske turnire traži svoje mjesto na europskoj i olimpijskoj sceni, kao simbol kontinuiteta i ambicije kluba.

Baseball klub Olimpija u 2026. godini posebno se ističe domaćinstvom Confederation Cupa, drugog najjačeg europskog klupskog natjecanja, uz paralelne obveze u Interligi i domaćim natjecanjima. Obrana naslova i postupno uključivanje mladih igrača u seniorski pogon potvrđuju snagu sustava, u godini kada igralište „4 rijeke“ u Grabriku obilježava 30 godina postojanja.

Nogometni klub Ilovac obilježava veliku obljetnicu – 80 godina kluba – uz povratak na obnovljeni glavni teren, izdavanje monografije i organizaciju memorijalnog turnira mladeži, ostajući vjeran ideji stabilnosti i lokalne ukorijenjenosti.

Rukometni klub Dubovac Gaza i u 2026. godini nastavlja graditi kontinuitet kroz natjecanja svih uzrasta, s posebnim naglaskom na razvoj mladih igrača koji kroz drugu momčad stječu iskustvo potrebno za seniorski pogon. Klub snažno povezuje sport i zajednicu kroz memorijalni turnir „Nebojša Parežanin – Pržo“, Malonogometni turnir INA, turnir rukometa na pijesku na Fojinovu te brojne humanitarne akcije.

Škola rukometa Karlovac ostaje temelj rukometne piramide u gradu – mjesto gdje počinje gradnja vještina, discipline i ljubavi prema sportu. U fokusu su djeca i mini rukomet, gdje su prva natjecanja i putovanja često važnija od rezultata, jer kroz njih mladi sportaši uče timski rad, fair play i zajedništvo.

Seniorska ekipa Škole rukometa Karlovac drugi dio sezone u 2. HRL Zapad započinje 7. veljače 2026. godine s jasnim ciljevima: osigurati opstanak u ligi i istovremeno afirmirati što veći broj mladih igračica u seniorskom sastavu, stvarajući stabilnu bazu za buduće sezone.

Košarkaši Šanca uspješno su zaključili jesenski dio prvenstva Druge košarkaške lige Zapad, potvrdivši da se u gradu koji je nekad s ponosom nosio epitet „grada košarke“ još uvijek zna igrati ovaj sport. Karlo Lukačić je najzvučnije pojačanje Šanca ove sezone. Nakon jedanaest odigranih utakmica, uz jednu manje, KK Šanac ima odličan učinak pobjeda i samo dva poraza.

Atletski klub Karlovac nastavlja potvrđivati status jednog od vodećih atletskih klubova. Osim natjecateljskih rezultata, AK Karlovac ulaže u razvoj mladih atletičara, gradeći temelje za buduće generacije, dok seniorski sportaši pokazuju kontinuitet i visoku razinu profesionalnosti. Nova staza na atletskom stadionu uz Koranu posljednjih godina dodatno je podigla standarde treninga i natjecanja.

Atletski klub KA-tim ostaje vjeran svojoj prepoznatljivoj filozofiji – atletici kao načinu života. KA-tim okuplja sportaše mladih generacija i ambicija. Njihova prisutnost na utrkama diljem Hrvatske, ali i u svakodnevnim treninzima daje atletici onu ljudsku, pristupačnu dimenziju koja sport čini dijelom svakodnevice.

Veslački klub Korana, s 90 godina tradicije, i dalje je jedno od ključnih uporišta karlovačkog sporta na vodi. Danas su u fokusu Ema Hodak te dvojac Josip Jakšić – Šime Ravnjak, uz stalnu prisutnost kluba na domaćim i međunarodnim regatama, potvrđujući da tradicija nije teret, nego temelj.

Veslački klub Karlovac iza sebe ima rezultatski dobru godinu, ali svjestan da se dugoročna snaga ne gradi samo medaljama. Infrastrukturni izazovi ostaju otvoreni, no ulaganje u Školu veslanja potvrđuje vjeru u kontinuitet i budućnost.

Teniski klub Karlovac nastavlja graditi međunarodni ugled kroz velika natjecanja, europska prvenstva i humanitarne projekte koji tenis pretvaraju u priču širu od sporta.

Karate klub Karlovac 1969 i u 2026. godini nastavlja intenzivnu sezonu, s fokusom na domaća i međunarodna natjecanja. Posebno se ističu mladi talenti poput Tomislava Čordaševa i Lucije Šegavić, dok će Međunarodni Karlovac Open ponovno potvrditi dugogodišnju tradiciju kluba.

GK Sokol Karlovac Gimnastička sezona donosi kvalifikacije, Završnicu Kupa Hrvatske, Višebojsko prvenstvo te međunarodni gimnastički kamp u Selcu, uz dodatni poticaj koji donosi Europsko prvenstvo u Zagrebu.

Gimnastički klub Karlovac, mlađi klub s naglaskom na najmlađe selekcije, kroz redovne treninge i natjecanja gradi temelje buduće natjecateljske generacije i širi gimnastiku među djecom i mladima.

Kuglački sport u Karlovcu potvrđuje svoju ozbiljnost kroz rad s mladima i nastupe u ligama, uz posebno važan iskorak – obnovljenu i novo otvorenu kuglanu u Mostanju, koja donosi suvremene uvjete i novu energiju kuglanju u gradu.

Inline hokej klub Karlovac Admiral nastavlja razvijati sport koji spaja natjecateljski duh i rad s mladima. Sustavnim radom klub osigurava da inline hokej u Karlovcu ne ostane sezonska zanimacija, nego trajna sportska priča.

Atletski klub RaN 047 ostaje jedan od najaktivnijih klubova u gradu, s fokusom na zahtjevne discipline – od trailova i maratona do ultramaratona. Klub broji oko 60 članova, a posebna se pažnja posvećuje Školi trčanja, koja ulazi u svoju 11. sezonu, te Kozjača trail ligi, koja već petu godinu okuplja trkače iz Hrvatske i inozemstva.

Sportsko-rekreacijski klub Pedala Laganini i dalje potvrđuje da sport može biti i društvene. Kroz šest tradicionalnih biciklijada i redovite vikend-vožnje, klub okuplja građane koji kretanje doživljavaju kao dio svakodnevice, a ne isključivo natjecanje.

Planinarsko društvo Dubovac jedan od tih, ali postojanih stupova karlovačkog sporta i rekreacije. Kroz redovite izlete, pohode i rad s članstvom svih generacija, društvo njeguje kulturu boravka u prirodi, odgovornog odnosa prema prostoru i zajedništva koje ne traži reflektore. Dubovac pritom nije usmjeren na natjecanje, nego na trajanje – na hodanje, te na vrijednosti koje se ne mjere medaljama, ali ostaju jednako važne za identitet grada.

Sve to zajedno nije samo popis planova i natjecanja, nego ogledalo grada koji se ne odriče sporta ni kada je teško, ni kada nema reflektore. Karlovac i dalje gradi svoje sportske priče strpljivo – iz dvorana, s travnatih terena, iz čamaca, s ceste i atletske staze . . . Ne galami, ne preskače stepenice, ali ide naprijed. I zato karlovački sport nije tek zbroj rezultata i tablica, nego trajni tok – baš poput rijeka koje ga spajaju, nose i podsjećaju da se najdalje stiže onim putem koji traje.

Kad se proračuni, odluke i olakšice konačno počnu slijevati prema klubovima i sportašima

21.01.2026.

Postoje tjedni u kojima se u sportu ne dogodi nijedan gol, koš ili medalja, ali se dogodi nešto jednako važno – nešto što se ne vidi na semaforu, ali se itekako osjeti u svlačionicama, uredima saveza i na računima klubova. Jedan od tih tjedana bio je upravo takav

U Zagrebu su se krajem prošle godine, u razmaku od nekoliko dana, posložile važne poruke iste priče: Skupština Hrvatskog olimpijskog odbora (HOO), odluka Vlade RH o poreznim olakšicama za ulaganje u sport i najava dodatnih sredstava za nacionalne saveze. Različite adrese, ali ista poruka – sport se napokon počinje promatrati kao sustav koji traži stabilnost, a ne stalno snalaženje.

Porezne olakšice – ključ koji otvara vrata Skupština HOO-a održana je nakon godine kakvu nitko nije mogao planirati. Požar u neboderu Vjesnik ostavio je HOO bez osnovnih uvjeta za rad, ali ne i bez odgovornosti. Unatoč svim problemima, programi su realizirani, savezi su funkcionirali, sportaši su nastupali.

Financijski plan za 2025. zaključen je s više od 66 milijuna eura, uz jasnu poruku da će programi nacionalnih sportskih saveza biti pokriveni u cijelosti. Prihvaćen je i proračun za 2026., uz otvoreno priznanje da sredstva iz državnog proračuna, iako povećana, nisu dovoljna za sve potrebe sporta.

Zato je odluka o povećanju porezno priznatog rashoda za darovanja u sport s dva na deset posto možda i najvažniji pomak. U kombinaciji s ranijim izmjenama vezanima uz sponzorstva, sport je dobio okvir u kojem ulaganje više nije samo gesta, nego i razumna poslovna odluka. Država je time napravila svoj dio posla. Ono što slijedi, događa se bliže terenu.

Lokalna prilika – stabilnost klubova A u Karlovcu se sve to svodi na vrlo konkretno pitanje – kako ove promjene pretvoriti u stvarnu stabilnost klubova, a ne u još jednu propuštenu priliku.

Ženska odbojka u Superligi već je pokazala da Karlovac može imati ozbiljan, vidljiv i konkurentan klub. No, ako želimo kontinuitet, onda se pitanje sponzorstva mora postaviti jasnije. Tvrtka Kelteks već jest snažan partner, ali u okolnostima u kojima Grad sudjeluje u financiranju kluba kroz proračun, legitimno je otvoriti razgovor o snažnijem i jasnije artikuliranom partnerstvu. Ime kluba tu nije detalj, nego poruka – o zajedništvu sporta, gospodarstva i grada.

Rukomet je još osjetljivija tema. Prvoligaški status ne može se dugoročno održavati bez ozbiljnog sponzorskog oslonca. Tu Grad ne bi smio ostati tek korektan financijer, nego aktivan sudionik koji pomaže klubovima u otvaranju vrata prema gospodarstvu. Rukomet u Karlovcu previše je duboko ukorijenjen da bi svake sezone ovisio o improvizaciji i dobroj volji pojedinaca.

Ni nogomet nije izvan te priče. Karlovac ima tradiciju, publiku i interes, a ove sezone NK Karlovac 1919 ozbiljno pretendira na ulazak u Prvu ligu. Takav cilj zahtijeva stabilan financijski okvir, ozbiljne partnere i planiranje koje nadilazi puko preživljavanje sezone. Ulaganja koja sada postaju porezno priznata mogu omogućiti da klub zadrži najbolje igrače, ojača stručni kadar i stvori ambijent u kojem grad, gospodarstvo i sport zajedno rastu.

U istoj su poziciji i oni klubovi koji možda nisu svakodnevno u fokusu, ali godinama nose ime grada daleko izvan njegovih granica, poput Baseball kluba Olimpija, višestrukog prvaka Hrvatske i pobjednika Kupa, koji je Karlovac učinio prepoznatljivim na međunarodnoj sportskoj sceni.

Vrijeme za partnerski odnos Ono što se mora promijeniti jest pristup. Klubovi više ne bi smjeli nastupati kao oni koji mole, nego kao partneri koji nude vrijednost. Sport nije trošak, nego vidljivost, identitet i promocija – grada, ljudi i lokalnog gospodarstva.

Nove odluke na državnoj razini ne jamče uspjeh, ali stvaraju okvir. A hoće li Karlovac taj okvir ispuniti sadržajem, ovisit će o tome hoće li sport prestati biti tema koja se rješava „kad se mora“, i postati projekt koji se planira.

U gradu na četiri rijeke to nije mala razlika. To je razlika između još jedne sezone i ozbiljne budućnosti.

Karlovac u iščekivanju svojih sportskih junaka i junakinja za 2025. godinu. Tko će Karlovcu donijeti nova sportska uzbuđenja?

28.01.2026.

Karlovačka športska zajednica u petak, 30. siječnja 2026., u hramu karlovačke kulture proglasit će laureate sporta za proteklu godinu. Dok iščekujemo tko će ove godine ponijeti laskave naslove, prisjećamo se prošlogodišnjih pobjednika, malih i velikih pobjeda te trenutaka koji pokazuju koliko sport u gradu uz četiri rijeke i dalje pulsira i spaja generacije.

Krovna sportska asocijacija grada Karlovca, Karlovačka športska zajednica, u petak, 30. siječnja 2026., proglasit će najuspješnije sportašice, sportaše i ekipe za 2025. godinu. Svečanost će se održati u Gradskom kazalištu Zorin dom, s početkom u 19 sati, i bit će još jedno okupljanje koje potvrđuje da Karlovac, grad na osam obala, njeguje tradiciju sporta i cijeni svoje najbolje sportaše.

Pogled unatrag: laureati 2024. godine lako znamo tko su ovogodišnji laureati, njihova imena još ne smiju biti objavljena. Zato je ovo idealna prilika da se prisjetimo prošlogodišnjih dobitnika – trenutaka koji pokazuju koliko sport u Karlovcu ima srca, koliko vrijede rad i upornost, ali i koliko je ponos na gradske junake važan za cijelu zajednicu.

Najuspješnija ženska ekipa u 2024. bila je Odbojkaški klub Kelteks, dok je muška momčad bio Baseball klub Olimpija. Najuspješnija sportašica grada bila je atletičarka Katarina Smiljanec, a sportaš bejbolaš Phillip Smith. Među mladim nadama, odbojkašica Kelteksa Maja Milovanović te tekvondaš Prana Oscar Kovačić i mačevalački talent Jakov Božić osvojili su laskave titule najboljih u svojoj generaciji, potvrđujući da u gradu uz četiri rijeke talenti niču jednako brzo koliko rijeke teku.

Trener Luka Vlašić, učitelj Oscara Kovačića, proglašen je najboljim trenerom, a sportaš s invaliditetom Denis Velimirović i veteran-tenisač Lovro Lipak primili su zaslužena priznanja. Posebno emotivna bila je dodjela nagrade za životno djelo: posthumno odbojkašu Jovanu Zecu, te tekvondašu Draženu Perkoviću, dugogodišnjem predsjedniku Streljačkog kluba Policajac iz Karlovca – nagrade koje slave život posvećen sportu, strasti koja nadilazi vrijeme.

Osim glavnih nagrada, KŠZ svake godine prepoznaje i zaslužne sportske djelatnike, uspješne veterane te klubove koji slave obljetnice. Upravo te nagrade pokazuju da Karlovac njeguje sport ne samo kroz natjecanja, već i kroz zajedništvo, mentorstvo i kontinuiranu brigu klubova za sve generacije svojih sportaša.

Prošlogodišnja dodjela nagrade najboljem sportašu imala je i svoje kontroverze. Pravilnik KŠZ-a traži minimalno 18 godina za ovu titulu, što je razumljivo, no pokazalo se da iznimke poput Oscara Kovačića – svjetskog juniorski prvaka i brončanog s Europskog U21 prvenstva – zahtijevaju fleksibilnost. Za Oscara je važnije od samog naslova da mu grad pruži podršku u daljnjem radu, jer nakon dugo vremena Karlovac ima sportaša s potencijalom za najviše svjetske uspjehe, pa čak i olimpijsko odličje.

Petočlano Povjerenstvo, sastavljeno od predstavnika KŠZ-a i karlovačke Sekcije Hrvatskog zbora sportskih novinara, predlaže laureate, a konačnu odluku donosi Upravni odbor Karlovačke športske zajednice.

Očekivanja i napetost: laureati 2025. Petak će otkriti tko su novi junaci i junakinje Karlovca. Izbor možda nije velik, ali značaj njihovih postignuća i ponosa koji donose gradu je ogroman. U zraku se osjeća lagana napetost dok publika polako zauzima svoja mjesta. U predvorju se izmjenjuju osmijesi, tihi razgovori o prošlogodišnjim pobjednicima, a u pozadini se čuje šuštanje programa koji će svima otkriti tko je ove godine zaslužio titulu.

Mlada sportašica koja se prisjeća svog prvog nastupa pred punom dvoranom i veteran koji potajno ponovo doživljava svoj prvi aplauz – svi čekaju isti trenutak. Sportaš zadrhti dok mu pred očima prolazi godina treninga, neprospavanih noći i odluka koje su ga dovele do ovog trenutka. Publika se smiješi, šapće, a svaka dodjela pehara i priznanja odzvanja kao mali trijumf ne samo sportaša nego i zajednice koja ih prati i podržava.

Za Karlovac na četiri rijeke, iliti osam obala, kako vaš autor često puta zna nazivati naš Karlovac, svaka ovakva priča postaje dio zajedničkog sjećanja. Osjeti se škripanje stolica i lagano šuškanje programa. U zraku je tih, gotovo neprimjetan napon – razgovori se stišavaju, osmijesi mladih sportaša i veterana svjetlucaju u polumraku, a neki se prisjećaju svoje plakate iz prošlih godina kao da ih ponovo drže u rukama.

Trijumf i zajedništvo: sport u Karlovcu živi dalje Kad se najavljena imena laureata pročitaju, jedan mladi sportaš, pogled mu zadrhti dok prima plaketu, a ruke mu se gotovo nehotice stisnu u šake od ponosa i uzbuđenja. Publika se spontano smiješi, aplauz traje malo duže, a veteran s prve klupe tiho klimne glavom – sve u jednom trenutku tvori osjećaj zajedništva i kontinuiteta, kao da se grad i sport stapaju u isti ritam.

Kad se svjetla kazališta potpuno ugase i posljednji pljesak iz publike utihne, osjećaj zajedništva, ponosa i malih trijumfa svakog sportaša ostaje opipljiv. U predvorju još odjekuju tihi koraci, smijeh i šapat budućih priča koje čekaju da budu ispričane. Znamo da sport u Karlovcu ne prestaje inspirirati i da će naredna godina donijeti nova imena, nova srca i nova postignuća koja će nadahnuti sljedeću generaciju.

Karlovac slavi sportaše, ali najvažnije ostaje ono što stoji iza medalja

04.02.2026.

U večerima kad Karlovac plješće svojim sportašima, grad postaje veći nego što jest – jer medalje su važne, ali još je važnije ono što ostaje iza njih: treneri, klubovi, rijeke i zajedništvo.

Postoje večeri kad Karlovac, barem na trenutak, podsjeti sam sebe koliko sport u ovom gradu znači. Ne samo kroz medalje i priznanja, nego kroz osjećaj zajedništva koji se rijetko gdje tako jasno vidi kao na proglašenju laureata godine. To nije tek formalna svečanost, nego trenutak u kojem grad stane, pogleda svoje sportaše i kaže: znamo koliko je truda bilo potrebno da bi se došlo do ovoga.

Laureati godine i kontinuitet klubova U 2025. Karlovac je ponovno imao kome pljeskati. Najuspješniji sportaš grada postao je Oscar Kovačić iz Taekwondo kluba Prana, sportaš čiji se uspjeh ne mjeri samo u borbama i rezultatima, nego i u disciplini svakodnevice koju vrhunski sport traži daleko od reflektora. Najuspješnija sportašica je Ema Hodak, veslačica Korane, i teško je ne primijetiti simboliku da upravo sportašica s rijeke nosi naslov u gradu koji se s pravom naziva gradom na četiri rijeke.

U ekipnoj konkurenciji nagrađeni su oni klubovi koji već desetljećima čine dio sportske i gradske svakodnevice: NK Karlovac 1919 kao najuspješnija muška ekipa i OK Kelteks kao najuspješnija ženska. To nisu samo priznanja za jednu sezonu, nego i potvrda kontinuiteta – klubova koji su više od rezultata, jer su navika grada, identitet generacija i priča koja traje.

Posebnu težinu uvijek nosi nagrada za dugogodišnji rad u sportu, jer ona nadilazi jednu godinu i jedno prvenstvo. Ona govori o ljudima koji ostaju, koji sport nose i kad je teško, koji ne odlaze kad prođu pobjede. Ove godine pripala je Bruni Furaču, predsjedniku NK Karlovac 1919, i taj je pljesak bio više od protokola – bio je to pljesak za trajanje.

Sport se ne događa samo na postolju Sve to ne bi bilo moguće bez sustava koji stoji iza sporta. Karlovačka športska zajednica (KŠZ) danas okuplja 122 članice, a iza te brojke nije administracija nego stvarni život sporta: dvorane, treninzi, putovanja, volonteri, roditelji, uprave klubova koje traže uvjete i podršku.

Sport se ne događa samo na postolju, nego svakoga dana – u stotinama sati rada koji se ne vide, ali bez kojih ne bi bilo ni pobjeda ni priznanja. Zato je važno i ono što se događa na razini ulaganja.

Prošla je godina započela s planiranih 1.900.000,00 eura, a Program javnih potreba u sportu za 2026. godinu izglasan je u iznosu od 2.228.855,00 eura. To je 17 posto više, odnosno povećanje od 328.855,00 eura. Podsjetimo, 2023. godine taj je iznos bio 1.380.981,00 eura, što znači da je u posljednje tri godine ukupno povećanje 848.855,00 eura – više od 61,5 posto.

To nisu samo proračunske stavke, nego konkretne mogućnosti: bolji uvjeti, više rada s djecom, stabilniji klubovi.

Treneri kao najveća investicija Najveći iskorak napravljen je ondje gdje sport zapravo počinje – kod trenera. Danas su 43 trenera zaposlena kroz sustav Zajednice i Ministarstva, i to je možda najvažnija činjenica cijele ove priče. Jer bez trenera nema ni djece koja ostaju u sportu, nema ni budućih laureata, nema ni rezultata koji se kasnije broje.

A bez zdravog sustava nema ni sporta koji traje cijelu godinu, nego samo sporta koji se pojavi u naletima.

Dovoljno je pogledati primjer hrvatskog rukometa: jedan klub osvaja naslove prvaka praktički od osamostaljenja Hrvatske i unaprijed se zna tko će biti prvak u sljedećih godina. Tko može biti stvarno zainteresiran za ligu u kojoj nema neizvjesnosti? „Siguran sam da 99 posto ljudi koji su ovih dana fanatično gledali rukomet ne mogu nabrojati pet klubova iz Hrvatske premijer lige“, rekao mi je jedan od uvaženih sportskih dužnosnika našeg grada.

Dok se to ne promijeni, teško je govoriti o dobru rukometa u cjelini – i zato su ulaganja u trenere, u bazu i u klubove ono što sportu daje budućnost.

Medalje su važne, ali nisu jedino što ostaje A rezultati su, objektivno, bili impresivni. Karlovački sportaši osvojili su ukupno 122 medalje na državnoj, europskoj i svjetskoj razini, uz naslove državnih prvaka i cijeli niz vrhunskih plasmana. No i tu vrijedi reći: medalje jesu važne, ali nisu jedino što ostaje. Ono što ostaje je slika grada koji zna prepoznati trud: roditelji koji čekaju nakon treninga, treneri koji ostaju u dvorani dok se svjetla ne ugase, volonteri koji nikad ne dođu na naslovnicu, klubovi koji iz godine u godinu nose isti teret i istu ljubav.

I zato ovakve večeri nisu samo proglašenja i priznanja. One su podsjetnik da Karlovac sport ne živi samo kad pobjeđuje, nego kad pripada. Jer sport je možda natjecanje, ali u Karlovcu je prije svega pripadanje.

Od “Partizana” do vlastite dvorane: OŠ Braća Seljan zatvara krug dug desetljećima

11.02.2026.

Kako nova sportska dvorana OŠ Braća Seljan otvara širu priču o ulaganjima u školske sportske dvorane u Karlovcu i Karlovačkoj županiji.

Postoje teme koje se ne mjere samo kubicima betona i milijunima eura. Neke se mjere – vremenom. Hodanjem. Generacijama koje su, s torbama preko ramena, na sat tjelesnog odlazile iz škole u – grad. Jedna od takvih priča konačno dobiva svoj epilog.

Osnovna škola Braća Seljan, smještena u samom središtu Karlovca, nakon desetljeća čekanja dobiva vlastitu školsku sportsku dvoranu. Potpisom ugovora s izvođačem i početkom projekta završava dugogodišnja praksa po kojoj su učenici tjelesnu i zdravstvenu kulturu pohađali izvan škole – hodajući do nekadašnjeg Partizana, današnje dvorane Sokol.

Za mnoge Karlovčane to nije tek logistički detalj, nego dio osobnog sjećanja. Još dok se škola zvala OŠ Ivana Lole Ribara, tjelesni se odvijao “negdje drugdje”. Dijelila se dvorana s učenicima II. gimnazije dok je postojala, kasnije s učenicima obrtničke škole. Generacije su se presvlačile u hod, doslovno i simbolično. Zato ova dvorana znači više od novog objekta. Ona zatvara krug.

Dvorana u srcu grada – i gradskog plana Projekt izgradnje i opremanja školske sportske dvorane OŠ Braća Seljan vrijedan je 4,207 milijuna eura. Iz EU bespovratnih sredstava osigurano je 3,063 milijuna eura, dok Grad Karlovac sudjeluje s 1,144 milijuna eura vlastitih sredstava. Financiranje dolazi iz Mehanizma za oporavak i otpornost, a razdoblje provedbe projekta traje od veljače 2024. do kraja 2027. godine.

Dvorana je projektirana prema suvremenim standardima – ali s vrlo konkretnom namjenom: da napokon riješi problem škole koja je desetljećima bila bez prostora kakav joj po svim kriterijima pripada. Bit će jednodijelna, s manjom pomoćnom dvoranom, teleskopskim tribinama za 80 gledatelja i svim pratećim sadržajima. Povezana sa školom, ali dostupna i kroz zaseban ulaz, bit će otvorena i za korištenje izvan nastave. Energetski učinkovita, s dizalicom topline, priključkom na Gradsku toplanu, sunčanom elektranom na krovu i sustavima za racionalno korištenje vode, ova dvorana jasno pokazuje smjer u kojem se danas planira školska infrastruktura. Nakon roka od 15 dana za uvođenje u posao slijedi 12 mjeseci izvođenja radova, a po završetku i hortikulturno uređenje te novi kolni ulaz na Ulicu kralja Tomislava.

Školske dvorane kao preduvjet jednosmjenske nastave Gradonačelnik Karlovca Damir Mandić istaknuo je kako se u osnovnoškolsko obrazovanje trenutačno ulaže gotovo 50 milijuna eura, od čega je 37 milijuna bespovratnih sredstava. Uz dvoranu OŠ Braća Seljan, u tijeku je gradnja dvo-

rana u Mahičnu i Rečici, a započela je i izgradnja nove škole u Luščiću s planiranom trodijelnom sportskom dvoranom. Cilj je jasan: s početkom školske godine 2027. sve osnovne škole u Karlovcu trebale bi prijeći na jednosmjenski rad. Tada školske dvorane, nakon 16 sati, postaju prostor za sportske klubove i rekreaciju – važan iskorak za gradski sport, onaj koji ne počinje u velikim dvoranama, nego u školskim svlačionicama.

Rečica, Duga Resa i širi kontekst Projekt sportske dvorane u Rečici ima posebnu težinu. O njemu se govori više od 20 godina, a sada se gradi moderna jednodijelna dvorana s košarkaškim igralištem i sklopivim tribinama za 60 gledatelja. Ukupna vrijednost projekta iznosi 2,309 milijuna eura, od čega je 906 tisuća eura EU bespovratnih sredstava, dok Grad Karlovac ulaže 1,4 milijuna eura.

Na razini županije, Karlovačka županija spremna je za izgradnju šest školskih sportskih dvorana, uz ukupna ulaganja veća od 20 milijuna eura, većinom osigurana iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti. Županica Martina Furdek Hajdin naglasila je kako je osnovni cilj osigurati podjednaki standard i kvalitetne uvjete za život i obrazovanje u cijeloj županiji.

Ozalj je već uselio u novu dvoranu, a Duga Resa do konca lipnja dobiva veliku, trodijelnu sportsku dvoranu uz OŠ Ivan Goran Kovačić – najveću u gradu na Mrežnici, vrijednu 8,3 milijuna eura. Uz te projekte, Karlovačka županija planira gradnju manjih školskih sportskih dvorana u Generalskom Stolu, Lasinji, Cetingradu, Bariloviću i Oštarijama, čime se osigurava da djeca u svakom kutku županije dobiju moderne uvjete za nastavu i sport.

Kad se ove priče konačno spoje Često se govori o velikim projektima. O cestama, mostovima, obalama. Rjeđe o onim manjima – ali dugotrajnijima. O školama koje desetljećima čekaju osnovne uvjete. O djeci koja tjelesni odgoj doživljavaju kao logistiku, a ne kao radost kretanja. Zato je sportska dvorana važna, bila ona u Karlovcu ili Karlovačkoj županiji. Ne zato što je nova, nego zato što je – konačno tu. Na svom mjestu. Uz svoju školu.

U gradu i županiji poznatima po zelenilu, rijekama i parkovima, neke se stvari događaju sporo, ali kad se napokon dogode, nose sa sobom cijeli jedan sloj sjećanja. Sportska dvorana, ma gdje bila, nije samo građevina uz školu. Ona je odgovor na pitanje koje su generacije učenika nosile u teniscama dok su, po kiši ili suncu, hodale prema dvorani jer nisu imale svoju.

Sad imaju.

I to nije mala stvar. Jer školske dvorane nisu mjesta u kojima nastaju samo sportaši. One su prostori u kojima se prvi put uči tim, red, poraz, pobjeda i odgovornost prema drugome. U njima se gradi odnos prema tijelu, ali i prema zajednici. Kad takav prostor desetljećima nedostaje, to se osjeti – možda tiho, ali trajno. Zato je ova priča važna. Ne zbog milijuna eura, europskih fondova ni rokovnika s datumima. Nego zato što Karlovac i Karlovačka županija, rijetko kad glasno, ali ipak sustavno, počinju zatvarati svoje stare, dugotrajne školske krugove.

Od Partizana do vlastite dvorane. Od hodanja gradom do ostanka u školi. Od privremenog rješenja do onoga što je trebalo postojati – odavno.

U gradu rijeka, parkova i zelenila, sportska dvorana OŠ Braća Seljan nije samo građevina. Ona je mjesto gdje generacije dobivaju svoj prostor, svoj ritam i svoje sjećanje. Mjesto koje dugo čekalo – i konačno stiglo na svoje mjesto.

Na četiri rijeke počela hrvatska sezona dječjeg sporta

18.02.2026.

Iz Karlovca je krenula nova sezona Plazma Sportske igre mladih – prva stanica ovogodišnje sportske karavane za djecu. Više od 1.500 sudionika u dvorani na Rakovcu otvorilo je godinu u kojoj će se kroz 45 događaja sport seliti diljem Hrvatske, ali početak je, logično, bio na četiri rijeke.

Postoje gradovi u kojima sport počinje od rezultata i oni u kojima počinje od djece. Karlovac spada u ove druge. Zato nije slučajno da je upravo ovdje otvorena nova sezona najveće amaterske sportske manifestacije za djecu u ovom dijelu Europe, koja će tijekom godine kroz sportsko-edukativne dane obići cijelu Hrvatsku.

U dvorani mladosti – Školskoj sportskoj dvorani na Rakovcu - okupilo se više od tisuću i pol djece, ali ono što se ondje događalo nije bila samo još jedna sportska priredba. Bio je to prizor koji se danas sve rjeđe vidi – djeca koja trče bez kalkulacije, ekipe koje navijaju jedne za druge, učitelji koji pokušavaju održati red i roditelji koji shvate da je važnije da se dijete pokrene nego da pobijedi. Upravo takvi trenuci objašnjavaju zašto ovakvi projekti postoje.

Karlovac kao početna stranica dječjeg sporta Karlovac je tako dobio ulogu prve stranice ovogodišnje sportske priče za djecu u Hrvatskoj. Iz ove dvorane krenula je karavana koja će se sljedećih mjeseci seliti iz grada u grad – nakon Karlovca već su na redu nova domaćinstva poput Rugvice i niza drugih sredina, sve dok se cijela priča ne zaokruži državnom završnicom. No simbolika početka ostaje zapisana ovdje, na četiri rijeke.

I nije to bez razloga. Karlovac je grad u kojem dječji sport još ima svakodnevicu. Ovdje školske sportske dvorane navečer nisu prazne, klubovi još žive od lokalne energije, a igrališta nisu samo kulisa nego mjesto odrastanja. Zato ovakvi događaji u Karlovcu uvijek izgledaju prirodno – kao produžetak onoga što grad već jest.

Na terenu su se igrali graničar i atletika, možda najjednostavniji sportovi, ali baš zato i najbliži školi i djetinjstvu. U graničaru su slavile Dragojline zvjezdice te Sportići iz OŠ Grabik, dok su najbrži bili Noa Erak i Doris Lipošćak u starijoj te Petar Mlinarić i Sara Slunjski u mlađoj kategoriji, pa će Karlovac imati i svoje predstavnike na državnoj završnici.

Posebnu težinu imao je i trenutak kada su na stazu izašla djeca iz Centra za odgoj i obrazovanje djece i mladeži Karlovac, jer upravo takve scene pokazuju da sport ima smisla samo ako je otvoren svima.

Sport koji ne počinje medaljama nego navikom kretanja I tu dolazimo do onoga što je važnije od svakog rezultata. Ove igre nisu samo sportsko natjecanje nego podsjetnik da zdravlje djece nije privatna stvar obitelji nego društveni zadatak. Dijete koje danas trči u dvorani sutra će lakše ostati u sportu, lakše razviti samopouzdanje i lakše pronaći svoje mjesto u zajednici. Medalje se pamte kratko, navike ostaju dugo.

Zato je važno gdje sve počinje. A ove je godine počelo u Karlovcu. Karlovac je tako ponovno bio prva stranica sportskog dnevnika Hrvatske. A kad dječji sport počne na četiri rijeke, lakše je vjerovati da će se dobra priča proširiti cijelom zemljom.

Hrvatski sportaši na ZOI Milano Cortina 2026 — borba, razočaranja i nada za budućnost

25. 02. 2026.

Jedanaest medalja ostaje u povijesti, a nastupi naših alpinaca i biatlonaca pokazuju da hrvatski zimski sport živi i da se s nadom gleda prema Francuskoj 2030.

Na ljestvici medalja na Zimskim olimpijskim igrama u Milanu i Cortini prva je Norveška s ukupno 41 medaljom (18 zlata, 12 srebra, 11 bronci), druge su Sjedinjene Američke Države s 33 medalje (12 zlata, 12 srebra, 9 bronci, a treća je Nizozemska s 20 medalja (10 zlata, 3 srebra, 7 bronci). Domaćin Italija je četvrta s ukupno 30 medalja (10 zlata, 6 srebra i 14 bronci).

U veronskoj Areni, rimskom amfiteatru starijem i od rimskog Koloseja, održano je svečano zatvaranje XXV Zimskih olimpijskih igara na kojima je sudjelovalo 2.891 sportaš iz 92 države svijeta, među kojima je bilo i 14 hrvatskih predstavnika.

Naši u srcu Igara Milano i Cortina ove su zime bili puno više od gradova i planinskih staza — bili su pozornice priča o volji, trudu i zajedništvu. Hrvatsku su boje branili sportaši i sportašice koji su ušli u borbu sa željom da pokažu karakter i dostojanstvo, bez obzira na konačne plasmane. Hrvatski rezultati su realni, u zimskim sportovima nismo sila.

Alpinski skijaši i skijašice, predvođeni **Zrinkom Ljutić** i **Filipom Zubčićem**, imali su težak zadatak u olimpijskoj godini. Zrinka je završila 17. u veleslalomu i 26. u slalomu, dok je Zubčić zauzeo 13. i 14. mjesto u svojim disciplinama. **Samuel Kolega**, **Istok Rodeš** i **Leona Popović** nisu uspjeli izboriti plasman, a mlada **Pia Vučetić** doživjela je pad u veleslalomu, dok je slalom završila u sedmoj sekundi vožnje.

Iako rezultati nisu ispunili očekivanja, prisutnost naših sportaša pokazala je hrabrost i spremnost na borbu. Svaka utrka, svaki spust i svaki zavoj bili su prilika da se potvrdi predanost i upornost, čak i kada konkurencija i uvjeti nisu išli na ruku.

Alpski nastupi možda su razočarali, ali svjetla budućnosti i dalje sjaje. **Zrinka Ljutić** i **Filip Zubčić** imaju priliku, za četiri godine u Francuskoj 2030., pokazati svoj puni potencijal, dok mladi sportaši poput **Istoka Rodeša** i **Pije Vučetić** grade iskustvo i pripremaju se za nove izazove.

Naslijeđe i olimpijski duh Ove Igre podsjetile su i na hrvatske olimpijske legende. **Janica Kostelić** započela je zlatnu eru 2002. u Salt Lake Cityju, a zajedno s Torinom 2006. njezin olimpijski kurikulum sadrži četiri zlata i dva srebra. **Ivica Kostelić**, iako bez olimpijskog zlata, dopunio je sliku sportskog velikana sa četiri srebra.

Tu je i bronca **Jakova Faka** iz sprinta 2010. u Whistleru, sportaša koji se vratio na ZOI u 38. godini i ostvario 14. mjesto u dohvatnoj utrci, dok je u štafeti slovenske reprezentacije bio deveti.

Takvi primjeri pokazuju da hrvatski sport ima kontinuitet, ali i da svaki novi ciklus zahtijeva nove strategije i nove heroje. Naši olimpijci, bez obzira na konačne plasmane, svojim su nastupima ostavili naslijeđe koje nadilazi medalje i postaje inspiracija mladima koji sanjaju svoje prve pobjede.

U biatlonu, mladi **Matija Legović** pokazao je potencijal. Iako su tri promašaja u dohvatnoj utrci pomalo pokvarila dojam, njegov ulazak među 60 najboljih u sprintu dokaz je da hrvatski biatlon još uvijek ima budućnost, a svaki rezultat dio je pripreme za nove olimpijske cikluse.

Novi početak i nada za budućnost Milano Cortina 2026 završila je uz razočaranje naših alpinaca, ali i jasnu perspektivu za buduće Igre. **Zrinka Ljutić** naglasila je da joj treba odmor prije novog početka, ali je svjesna da karijera tek ulazi u svoj zenit. **Filip Zubčić** najavljuje konkurentnost i u narednim sezonama, dok mladi sportaši poput **Istoka Rodeša** i **Pije Vučetić** grade iskustvo i pripremaju se za ZOI 2030. u Francuskoj.

Ove Igre pokazuju da hrvatski sport živi u kontinuitetu, od **Janice i Ivce Kostelića** do **Jakova Faka**, Zrinke i novih naraštaja. Svaka utrka, svaki start i svaki trenutak na stazi potvrđuje da snaga sporta nije samo u medaljama, nego u predanosti, borbenosti i trajnom naslijeđu koje se prenosi s generacije na generaciju.

Dok se stadioni i staze smiruju, hrvatski sportaši već gledaju prema novom ciklusu, s nadom i ambicijom da upravo **Zrinka Ljutić**, zajedno s mladima poput **Matije Legovića**, stane rame uz rame s najboljima i upiše novo poglavlje hrvatskog zimskog sporta.

